MIC. # 9724 (RAB. 2494)

SHEMU'EL ZANVIL DE'LUM.

שמואל זנוויל דעלום.

SHE'ELOT VE-TESHUVOT.

שאלות ותשובות.

BOEINGEIM, GERMANY: [1754-1769.] ASHKENAZIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

נ"ש"ת

הגאון המאור פנינים סגי אור בקפדנות הדרת ודין קנאות עלינו

תקיב - תקנט הם דברי ישראלים

גם מלאומה אלו אהרון ראשה תרקל מגנצא

ור' נתנאל ווייל בעל קרבן נתנאל

ר' אנתם מענדל ואונקל ר"ל בק. רוב בעל הטיפ

ר' הירש לוצאט

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

the jewish theological seminary of america
לדסנר אינגר ארכיון
LIBRARY

Mic. 9724

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[redacted] אופס מאור מאיר כי יום ויום ויום מלא כתובות גדי והסכימו עמו
[redacted] מרחשונה מחבריהם והיתה לו מה שפשוט לו כאבני לי עמדו ושאלה עם
יפה אמנים מוה אוכ נכל הארור שנים מחפרים אישור כמה מעבה בלא
בעשרה שנה כמיבה כמה כחבה סמ"ג ו ולא כלים הטור שם בעל נה סמ"ג הלואל
כמשמעות סי' לה ושאלות עמ"ס ומל שבעל הלוה בנין לו הילם מלכים
מעשה מאמר המורה [redacted] אומר מורים כי לפי סמ"ג קושטא הרבה בשלום
ובעלים כבר ונם כמשמעות שזה מה סנלא אי המלוה כמה והיו מעלים
כמ"ג אלא לפי הדעת והרי חולין נמרים אל מעשה שנים אישור מאורי
ומעם כמכר והמאיר אפילו כמלוה אים לים בכסף או בעשרים בחמור
ובמשמעות כמ"ג סי' נעי סיל כלים בית העצים אי לולא כמה אחר המור ב
בכסף אבל ומאורה מעולם ורבינו ומאמר כמ"ג ובכם היה מדבר נגמר בכסף
ומנה ספיקו לו נמנה מלך שהיו מדברים המדי

הלם כמ"ג כמר סי' אם סלך ח' נים נגם ישראל מוכר בכסף אומרים חייבים
בכתובה בכם מעיר כלים מהרם מינץ ומה בכמ"ג ובמשמעות הרבה סי'
פ"ז מלך ומאמר בנשים אחש המלך בחמורות מלכות ומלה מנים
אחשורוש ופרס ספרים והכינו עכים פס מלך המאורות כמה בעלמא
כי מה שיכים כלים מהרם מינץ מוכם ראיה כמ"ג כי הוא לשונות מנין
בעמוד כמשמעות בלי מינים מלכות אלא כמלוה מו הוים ומאמר
הטור כלים המלה הילקים אחוז ובכתב הם יעשו שניהם והחוץ
סמוך ב כדל"ג כמ"ג ובמשמעות סי' כמ"ג כמאמר שיכם הרה
מלך ב המלוה בדר המאיר והיכן הדינה מאיר ומה שהרבה
בעשו שניהם ומל מה גם כמהרם מינץ שם נמן שלו הוים
ומלי אחשורוש מלך שמר מלך המשמרת שאלך מה שני בלכתב
שמחים בנון ומר מה שפסקו כבמשמעות ומעמ מלכנשם מה ומרמאיר
זה ומר כבלי מי מ כמשמעות, שהיו מלים המלכ מלך שאלתם

[illegible]

[illegible] ולחזור ולשנות רק יהיו כמשקם ואם שאו מלון כמו כלל בענין
הענים כפרוטה הוא כמו שהאמינו בעמנו טעם לעשות והוא בפ
בבריאה מי. הלא שנעשה בזמנם כל ב' הוא אל כמוהרת אבל לא
או בעזרת בתי עזרים בפרוטה בלם זון שיר לומר נעלה
בזמנם לו אבל נמנעים כשי הטור אל בפיו רא בעם רח ואשרו
אם יכף מנ"ל בעמנו פרוטה או בקבוק ר ומפתם אם אל
שם כ יעל אלם מנ מנים

ן אמר אם שבועות היה שתם הסתכל. ובזה ישקוט רם הלב אם לא
לא לכל כל יועל לעמוד הפרה בעזרת שעמד על הענל ובה שנים
על מרים ובכל אם כ' כמלל אין ועבדו לא מה אחר והמשרת
אל מתיבל ובדר. לא אמר מעכבו (אל שיבלבלה לב מעשה מרים אלם ע ובזר
בכלל אז בדבר לא לבטל ובתורה אל מבנים הקדמים בה לא כמעט) הלב רט על
מרים ולא על הפרה ומעבדת נלא בא לבעות מלו ישראל ובכל פעם מבינו
מלון ומלפנו אם חיטל הי ביריב על הקדמה רם בבתי ובחיים והאחל
שלום אשר בלה הכבר מנים והחיים לא יועל ירד ובעבי ולא הנחש ובעלם
ובעבי בבאר והמשרתי ומלון בעזר בעזר שהיא כלפנים עולם ובבריב לבל
מוקם הזר ביום והבדר אמרים בעל נבואה ל ומם ומשעם לבל
עבין והמי בבטלמנים מרבב. מרה ומשר כי לו ברבים בעל
ל נבר כבר ומפה הל שם בעמנו מלל ל ומלון אם נבריים בעל
החיים מאר לך ראב בעזר בעזר שיש חולל בגולמי הבעבי ומלבב
ההבבה מו בבה ומלבו בבלל בעזר בבמדר מבינו מרלה ומתוי בבה
הלל בעזר בעזר מלל בעזר בבלל בעזר בבמדר מבינו מרלה ומתוי בבה
אם יבבר ומלה ומל כבר ומשל הנשם הגדל הסובב בבעבי מלם על עם
בעל ומלל בעבר מבמרים ומבמרים ומבמרים הל מבמרים הגדל מבמרים ומבמרים
בשל ומבמרים ומבמרים מלל בעל יבר ומבמרים בעל ומבמרים
ומבמרים ומבמרים ומבמרים ומבמרים ומבמרים ומבמרים ומבמרים ומבמרים

[illegible]

ג' הייתי אומרת שבר קטן כיצד אותיות אלו שאותם חפש מראשם קום עשה
בשורה ובמה בבקרה והיא אל שנאמרו מרמז כמקום אחר אלו ומצא אם כן
מה שמקראי כמאחרונים ובמשובחי מחרונים ואין בדין לדיני רק אלא יאמר תו
שלו חשבתם לאיבל אמרתם הדיב עמים הבלה ולא מאמרם להשיבל כבבם
ובבד ולהראותם פנים אל בב בעזרא ובסוסים ומשובחי בעבר שאל
הגמל מפנים אמרי בתבור שגמל נבלה לבל היא בהתאות הגמל בלשון
הת ובקושי בשגגה והיא מה שמבטי מאחרים להשר מלאכיו בדרה
הסוסים מלבבל לשת בבורה אין ניכר אלא בשיטים נבלו בעבר
יהיו הגמל מפרגר מעבודתם הבבל יפים בגמל מעבר ניכר בבורה
הם מהבטח בקרבו אין כבדים להחזיר בן נבוכ. עולם ובקרבו
מיהלן לשיחם ובמי האחרונים לבנים שנהם ומ בבשר הנעים
מהרה בשאל בינמה להרב מה' שחול הלו בכל נחלות שבעה
בהיה רולם לשר בשמה רת עיבל והיא בבר בוחצי הרי בעבוה
ישראל מיים רולם להבין וחושבין לבבי בלי נחת
ומחשבין בבבם בבבם

ומעם אים יכולין לסמוך על עמוד הבינל הה' הבאים בבל ומלמד
בעת בלל שאלה מלא ישראל קום בהה מני ובמלו על הנגע בבבם
אחר ובאמרה הפחה בבבמי מני עד שיחם לישראל מות הגדול
ובמשק בבלבה הפרה בבב והעלה להתבר באין בבן מקולו מבלי
מבני בבם בבבמי לאו מבבני אלהיו הוא שיבל ישראל ומחום
לבל הפחה ולבנלו הבבב שנבלה הרי ובאמרה הפרה
ובסמרה מבבמרה ומחוים מבבריו בחולין בבל מ"ו מבם
שמחזי בבבה מבבם אחרו לחב אמר ומאלהים הם
ישראל מאי אל חבים אי אינם אלמן אלו אם לברה
ואי לו אל הבם רשב והר מבבמי אי אינם אלמן
ולו אם ישראל ומחוו אם הית לבבם לחבים לי בבבל

[illegible] אילו בתרוי אלונו הוו ואם לבתוי ישתרף כל שחיט ומיאו לאו
[illegible] בני ישראל מעלה ומסיק אמר הכא אמר הכא היה לנו חלק בתמיה
אמר אמר אמר אי לאו דאיכא אלונו הוו ואשרים בישראל אם לא לבתוי ליה
ובהו דאיסור לגי כאיסור בתרי באנשים אחלל כמן בישראל אם לבתוי
אין כמן אופלו אסור בתרי והתנן נמי אשרים אם כל בנו הנשים
כמי בנים בנים כבתרי שרקא כמאר שיהבו. יכול לאסורן
מאוסרים שיבאם כמן אל יכול לאסור שהיה. יכול לאסור שהיה
יכול להתיר אלא בשם בשם בנים היה המצוה מונעת כן אל בנים
ואמרינן בגמ' היה המצוה הרחקה. בל כל והיה אפשר מה לו
להתיר אפשר נמי לו להתיר ותנינן לו בל כל שהיו לו טרחות
מתיר עם הסדר והנלוה שמתרין נעלה לפי תופרי הנעלים
אל כמן כמן מיחוש כלל ובלי הצלם הנה אחל דאסור בתרי ואלא שהיה
ל לפרש הנ"ט לפה שאמר המתרגם אם איכא אלונו בלו אל לבתוי ל.
שאמר היה בלו מרבה בשבתי הא' אמרם יכולים לומר בדרך נס מן
בנה מגדל מצבה אלונו הוו בשעה נעשה ו. כמי ומלכו כמים
ומלכו אל מדרש בה לא מנהיגים

ומה שהקשו אלבם לו כי נמצא אדרבא לו היה כ"ל יכול לחבור בשבת שם
שם אמרם ואין אדם לחבורה בשם הקשה אל אדם בשבת אמרם שהו
שאומר לחבר בשבת נמי מצוה הרבה גם לו היה חס לפי שלא הו
מתקן אין מסבים הבינו אלו שעלה הדרך לו שמבינים בלא

בעה"ו יעקב בן ר' יעקב קראיר הקיבל

הנים ושאל לאדם אחותם הנמלט והנשמן הרי הירש איטינגר מ"ק ובאלם ואל

מה מן יום אל עב ו' בנין נקלטו לעבר ובחרב היה מוסגן איזה שאלה המנגר
ונשמו הנשמן כשיר יוצל בחרב. אנשים מיעל אחר מעבר שם פרים ופרה
אחרת מבחרב בעד רבי רט ושאר הפרים ולא שאר הפרה והתלם שהפרו
יחזיר הנלו עד שחלב ואחר כשלמו מ"ל אחרין עדם כיוצל לעבר
בעד אל לבן הפרה הנל ובעסרו חב אמר לכ לוגר הרטט מפרהב
לעמתם פט והפרה הנל כבר ילדה כבר ו' קינים והאריק השאל
שחורה בעיל ובקרנים מלמ מעק איבתם הנל בחק עשא ושתן של תמה
ובדרם בדמם של שה כבה העשה לחלבי ומלי טרטל רבמרם ועול
ענים הנלה בעשה עניל שלמם אבלי ובחורם שמן כי השלם
בעד כי לבל בשלמו הפרה ירה ושאר טרדום של מלבי. הנטלם
בעלי אל הים לחיב עד הנם בבם ישחול מכל לבנ לשאל
שהרה בעיל הנל ולעמו הנל ובבם כל לפם כעובדו הנן בבלל
התחתם ובקיר האדון ומסלמם בהנו מסלן בבדי ובמלם ולמד
כי כון ובאנו בבלל אבר בבשם ערחם ומן מבחק הנל בבל
מ"ל בק מלם ומ"ל טרחום אל לבחיב הבינלי כי שמט ואבלם
הנל שבה מלל ברובם חבל ענלא הנמנם
ושחול מעבר ובחם בלנל שהרה בעיל הנל מבבי
ומן בבמלם הנחם בבחם בם לר' טרמל ב...אור מבעל הפ

הה שלבתי על שאלה עשה מעשה בים לבן היכן אשה עזות ושלא שהיה בו גם
שם נהנה בהשקפתי כמה ימים אשר באו לו והיא כלה ונשיק עזה הנלאות רבי יותם שמש
מאות רט ווכסך בעדרותיהם שיהודי ישבר. ואתה בן בוקלוני שאם לא תשבר
נכסיך חיות ומהיות שיורב לא ירשוך עוד עוד אבם ובאת תשובתם כמה בתורה
לא יעבה ה ומלך נבוכדנצר כלה שאור לה ומה שאין אש ונמ ומלכים לא מלכים
ארם חלוק בין שבטיה ועבד ישראל אז עבדי ואין שאריים מבחן לעובדים שמחוקים
מה מבית עלק ינף שאינם מוכן כמה דוש. בבגל בל ניגה בעיום עבדי הרי כמה
כמה שהנאו בני ואין לחוט אם נגלו היכן צלוכים חלוו הלם שאין מיבקן שנה מ כמה
ובין שאמר רבי שב בעבילו בעם בהסלמת הוראת פיטם. כי לרבי חלוו
הלם בנן היכן בטרן לה לנרל נמשק ולבנק בלא ידע הנני בהבינו בשלף
אבל הכי בידע בנני בשלף בלבאי אסוף

ועוד בפשטיים אלא כי כאמר הוים שמשה לבן שראמר יאסר לילקיבוש שבתלם
אם אינם מבחר הלך ויבינו כלבו הוים, אבל בעינים שאינם מועיל בה
ומכם בבעיות הדייני בלא שיעל בה שהרי הם משבעים בשם אל בבנים
כלי ארמה ומרמה על לב הבעלה והחי הולכו הלך מהני. בלאבן מבשלם
לו משבע בלבעה שיוסה לל הנרות אם לא מבחר אלך מועיל שמעיל
כלבו ואלו אין מבר ואינם שובר אבל להבנר על בבר מה מועלבים
ולא שיעל בנה אפילו מסירות מובלי

ועוד בבלס כאמר שנינו אחרינו בעוכם הלאמר מזיקין או בעוכם שאון לו
שמלא להאנ תירוצא אנ בחנו מלב המקם שלא בבין אבל אם הנא בבין אל
שמנעוה הנא ושבעה בעוכה לל מלב בה אינם תבבו שאורבים אלפי
של רבי בעבני לה בעוכם עכי אלל שהנא מוכנים על הלך ובינו בלבעה
בנים אפלה היה לו יכל לנבור ובמ לם שבעה כמו שמבינאר בר
אבל שמר אלל מבר שלא בבין מה לל

[illegible] לבד ותשב לבדו מושבו מחוץ למחנה שלו

והנה הקב"ה בעצמו עם שלום אז שלום אמר להשכיר על אחד הנביאים שבעל כתיבתו כדי להעלות
אותם מעני שבעתו ענוים ביד בלבם לכבוד ואם לא יש להאומרים עמם כבר אמרתם ובלה
אור ענו ישאו הסברים מי שיודע מה / אל מאלהים עם הנבדים מדברים ענוים אלה כדי
לעשות הטבע ושבר שאין לו שום ראיה ולמה שיכתוב בלבם ולבם אלא יהיה חולה
עם בבבל כדי שנתפייר לרבים גדולים עם שם הבעל אלה שם יהוה הקדוש כל
הדי בנעו עם לנעים שאו כבעל אין אי לאו לא . ואיך אומר שנבטח בה בי
ובל בעשים בבל בכל הנעלמים אותם בשם לא יעלמים שום מחוץ לו
נותרים להיות עד כדי באמר באדם לא הבטר הדי נפשנו לחיותנו שהדי
נעשה לא בדי לאלהי

גם לעשות סדר לבלי בהם יהדי שנבר לרבים וחיים לבבר בעבר שאר יתה
ונבדים שבבר לעבר יבשתו שהשמר עם עבדו לא ובעבלקר לאפילו היה
ענוים בלבדו. הואל גם חולו הם בבמעמד אום היה ענוים ולבדו חולו הם
בבבם מבטל ומה בלי אותו היה ענוים על הלבדו פי שאם לא ובבר ובו
אותם מיתה מה כים בבטל והתשר ישר הבדה אבל אם אינו בדר
והתשר ענוים עבור הדו ושל בבעוב חולו הם ובלבד ובבטל בלבד
ומתרתה ענוים הבדו הדם ויבבו אותם מיתה לבבים והתשר אמיתו ו

[illegible] אחיו הנער כי [illegible] נחמיה [illegible]
אולה ערבי לוה מולטיפליקה בדים טוב טבעי תעשה כי טוב טבעי נשאר מיהודים שם עבדים אחר
והלוה בדים שלו כי נשאר עד כסלו ובדים אתמול כי טוב טבעי נשאר שם עבדים אחר
ונשרו להעביר לה אל אדם ישראל ארם מחוסרי לוה שבעה שהרי כבר שאו השדים אצל בעלו
שביה בעבדים כי שהנו שנה תמיד והשבתי לו שאין לדיבר לוה שבעה
ונתקלו מעשה שהרי עבדים בדים היו עד הלילה ואם הוי לוה שנה נתקלו רק הואל
שבדים בעבדי אחר ואם הוי יום כי טוב אל אדם בדים ואותם שלו היה אצל בדים
נשבים לעשות שנה פחות מדים הנשים וכל אם כשיגיעו כל סוף ה כלים הגל ומכתם
הרוחה כי שבעים ומ כדעת הכל שם. וכל גם כלים הפלט והם כמעבר הכל
כתב לו עליו שאול בני ישראל עובדים והנה בלי לפי שמואל מיבא כלים כי
נבנים ורוחים כדעת שנה חזקה שלשת ל יום מדים הקבה ולא עלה אם
כל תעה ואז סדר היפוך

ואור שבשי שבקרם היחסר אם אל לו נבל אוכלות תבשבעה בין כלונים בל כדעתה
שלום אותם כל שלשים ערלי הוא אם עבדי השדים והוא לו נבל כדעתה אין עשרים
להתיאל שאין אוכלות ואחר שלשים. ומכל הכל בעלמה שבדי לו כדעתה שלו
ובל כל הולכים לשון הם לשון אל כי כך מדים מעבר השדה לשם עד יום עתם
שאולו יח מבטי והרי כבר עבדי שלשים אחיו ונבלה ואם בעשו שאין מעשים
מדים הנבלות כמו שהשת עם בלעם מלכה כבר עבדה השדים. שהרי מעשה
מדים יבל אל כבוד שלשים ואולה חדרים משלום כמוך שלשים אצל לו ואחר
שלשים

ולא יבל אל כבוד שלשים ואולה חדרים משלום כמוך שלשים אצל לו ואחר
ואחר שלשים. מעבדה הל שמואל בנוגל לעזר מרלי מלכה אלהה בעלים חומם
והדבר ודאי

[illegible] ולא יעלה שבעה שמות [illegible]
[illegible] ולא יעלה שבעה שמות [illegible]
[illegible] ולא יעלה שבעה שמות [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אי נשים חלק בלא היתר מן אחר שנעבר בתורה ובא אחר והקושט עם חכיר שחייבלך
ואי אחר הלוה אפשר ביום אחרון לשנות אפ"ה הכי שכתבו בתרומות אחר והקושטו עליה
אין ראיה בה לכאן שהרי הוא לא כתבו מיבי

ובפרק רבי אליעזר הנזכר שאינו נתפס לא יכול לכתבו אם אינו ליפקי: בתרגום הולכין אחר
לשון בעל ובמי אמר מי רבקל בלא חכם ומוחמיהון באסור
נמי אחר הכנין בעיטל אלא אינו רק חלאסמל איכל לרבה אחרים הכתב שעד כבר
כי אחר הכנין בעיטל אלא אינו רק חלאסמל איכל לרבה אחרים הכתב שעד כבר
כי אחר הכנין בעיטל אלא אינו רק חלאסמל איכל לרבה אחרים הכתב שעד כבר
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו
בכיר. בהאלם. כל לרבה אחרים ונקה שוה נמי לחויב אי לא אינו אינו לא כמו

ומה גם שיש כאן דרך עלה רש"י שאולי מלה נעלה מהריב"ש בעל [illegible]
מהרא"ל רש"ל

ואם כמו כן לדבר מהיר מרגל זה מ להתיר לרש"ל בהנהה ואמרו מרגל בעצמו זה
שיש לחוש שיעבור כלי התכה מחיר לו לרחלה [illegible] היכן רא"ש שמחי
ועל דעתו זה נלמד מתוס' דהתירו לו שאסור בכל הסירוס חוץ מדבר אפיעבד
האיסור והתיר השיל לפי שלא יבא לידי כיסוח לפי דרוס ואם יש אחר
ומרגל ובם כאשר מכל הסירוס ומכחש חלו לעבדרוס הי אם מלה שנם
שיעבור ושבקר לבנת אם גל שהרי גם הם לבא מה ומכן בכל ובכל
מה זה שאסור בכלי ויין אם יעבור ומכר ואסור גם סירוס ומכר ומכ
האיל שרגשים באינם יכל לבוא לידו . ואם בעצמם זה הרי תשב
אל כל הרגלות ו' ואחר מורה רבינו הוכיחו אותם ומאלים אלכם
וחתנו פרעה אחרי מלכי כל הרגלות שעשה רב מלה רב לא חתנו
שבת על כל הרגלות . ומכם כבאותם שמה כם של נבלי
מרגלי מרגלות להכל מחרמות הנכנסו מרגלים בעצם בכל הארצות
שהיה עליהם חרמות נכל ואו נכנסו . ומכם מנגר כבינתם לבם ה
ותכנסו אבה הרגלות אותבה . ואם הכלא שבכלו לבם שאסו
מרגלות ואו הוי בכלל להשר הנעבר מלתנו אינ אם בנ
כל מקום שהתרשלו מלכ מאם תבר כנפ כל אחר מתחנ ומ
נכם הדרב כ/ הרגלים כהנה אבל אנשר כבר מאם יכם הר
בם אנש . אבל מכם מעבר כל מ. בינתים כנפ אם ומ יכם
יתא נכם כבאנם הרגלו ובינתנו לאחר מאה בנ ונעבר לבנ
ונעבר כל הרגלות כל ומנ מ מנכ מאנם מא מנרבו ומלאנ
יהיה מאור לכם

ומה גם שיש כאן דרך עלה רש"ל שאולי מלה נעלה מהריב"ש בעל
מהרא"ל רש"ל

ואם כמו כן לדבר מהיר מרגל זה מ להתיר לרש"ל בהנהה ואמרו מרגל בעצמו זה
שיש לחוש שיעבור כלי התכה מחיר לו לרחלה [illegible] היכן רא"ש שמחי
ועל דעתו זה נלמד מתוס' דהתירו לו שאסור בכל הסירוס חוץ מדבר אפיעבד
האיסור והתיר השיל לפי שלא יבא לידי כיסוח לפי דרוס ואם יש אחר
ומרגל ובם כאשר מכל הסירוס ומכחש חלו לעבדרוס הי אם מלה שנם
שיעבור ושבקר לבנת אם גל שהרי גם הם לבא מה ומכן בכל ובכל
מה זה שאסור בכלי ויין אם יעבור ומכר ואסור גם סירוס ומכר ומכ
האיל שרגשים באינם יכל לבוא לידו . ואם בעצמם זה הרי תשב
אל כל הרגלות ו' ואחר מורה רבינו הוכיחו אותם ומאלים אלכם
וחתנו פרעה אחרי מלכי כל הרגלות שעשה רב מלה רב לא חתנו
שבת על כל הרגלות . ומכם כבאותם שמה כם של נבלי
מרגלי מרגלות להכל מחרמות הנכנסו מרגלים בעצם בכל הארצות
שהיה עליהם חרמות נכל ואו נכנסו . ומכם מנגר כבינתם לבם ה
ותכנסו אבה הרגלות אותבה . ואם הכלא שבכלו לבם שאסו
מרגלות ואו הוי בכלל להשר הנעבר מלתנו אינ אם בנ
כל מקום שהתרשלו מלכ מאם תבר כנפ כל אחר מתחנ ומ
נכם הדרב כ/ הרגלים כהנה אבל אנשר כבר מאם יכם הר
בם אנש . אבל מכם מעבר כל מ. בינתים כנפ אם ומ יכם
יתא נכם כבאנם הרגלו ובינתנו לאחר מאה בנ ונעבר לבנ
ונעבר כל הרגלות כל ומנ מ מנכ מאנם מא מנרבו ומלאנ
יהיה מאור לכם

מה אל הוא אחד הנין ובנין אל ירקב לו ומלאים כי כלה לבב יבחנו והוא כתב
בחתה עצם על לב אחד בין קטן או גדול ואחר משלם אחד או שנים גדל כוונת
לו לחוים כבל הסיבה הנה לא אמר כוונת שלקח עליהם בק הוי אחד שאין
בבור יבטל כבים לעשות כמו כבנים ראו כלים בסיבי מהגאו כסעיפים

אל אבוה שעבה תיבות מהבשה לאור בעיבה ואם טרחים יכתב בכתבים הרבה
מורי הקבש או שלח השורה הרבה לבן לו הם מלכורים ועיבה לו אלו יתם
הם הרשלמים עד שעלה הסיבה אשר יבכה לו

ועוד נאות את יוסף מתמשנ מוה הרבנים שבתרתם ש נאמר לאמר הואיל ועבדו
לעה נאות את יוסף מתמשנ מוה הרבנים שבתרתם ש נאמר לאמר הואיל ועבדו
אל תחמש ותעבדם או יגורה לעבדם איסור כיון שעבדם ואם סבר כשלו
מה כמו כלבים רח סל יג הבאות הנעיל שם בכל אופנים מי שה/חלוה
וכתב לשם הלבם ולא מוכרח . ואם החרם שהוא באוחיותיו כשאמר
כל מנין וכן שפסל לעל כלל מעשה שאו לכנס כתנאים הנהל בהלי שהל
שבעת אנו והחיים כיוכל לכל בהיא כיו אעבוד ואו גבלי לו ובים
ביב סי אלה הבלבל בנבדו וחרם וכמה כנים סי רח כלל סל יב
ומה אלה מנים שבל שעבדך להתר לו שעבדך כלו הבלה כיון משמתיר
מפסיק בעבדו אל כל ראחיו אחר מסמתיר ליה . אל בעיבו הואיל
רבים חבלי לחלה יותם ונתר לפם תבולל . גם היכן שעבדו כבים לא
בתנאים שבבים תנאים שאהבנו/כעבדה אלו . וגם שתלו בכיבור חל
ושה מועיל כנים לבר יום ועל אחשנם ענים להבדיל לל בבת שפלם .
ועל סמו הלו ובקיו לשלום

ומה אל לחוש לסי שאפשר הי עמו אחל הנאמרים ומה אומרו אמל אחרון בא המבנה אם סיים בי
היה לסיים לבד לבה אבל כיאמר בפיומו הוא בכיבור לם עולמו וכל ולא סיים כבר
אבל מתבלל אמונתו אמן לעבדו כנים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] חכמים הקל בנלבב ובמהלכים שנתנהגו כמנהגיהם כפי הדרכים ופרוש פרנ
על פשט פרקרי אלף בחיים ולא יזוזו לחק דבר
ובעניין אבינו ולכל אלף ידמה כלשון כתובו מאל כאמרו לא עלה שום שבועה
ואם בקשתם על חכמת הקל שאותה לפשט רוח הדור הנב מעלתם הנשגבה להולא לאור
ולהתרחם לגבלי החרם. כי לבבם מלה יחאב כשם אין לך מלה נקיה להסיר
מעליהם אבינו ואחרי
מלה כמנהגו יכל לפשר חרם לבד
מה שמתרה בעצמו יהיו לפשר חרם. ועל מה שמתרה בעונש חרם לפעלים הנ
מה שמתרה בעצמו יהיו נלבד כמלת חרם. ועל מה שמתרה בעונש חרם מהלשן
הקשה כמשמעו בלא סוף כמת חרם לשון מה ל. כמת חרם ז. ובעונש חרם מהלשן
כמת חרם אלף שלש רבוא היינו הלשון כמת חרם
כמת חרם אלף שלש רבוא היינו הלשון כמת חרם

כמת סוף מה מלה הדרוה כמשמעו יבו והשמר כמנהגם על כנים והמסר כמנהגו שאינו ומר לעבר
נעבר מעבר אחתה מה שלא נראו מה מתחיים כמלה מה שמתרה כל עלה יום הכל ולעלם שם
[illegible]
[illegible] מה מתרה ונלבד הכל בירושלים עפרכל.
[illegible] אבל הוי יהיה לו בשלשה מקומות אותם ואפה שלא נעשה אין כמנהגו אלף אמה ובכל
ולא יפה כאילו כאיר אחר נעשה ולא כשם הרה אחרים אשר נעשה בנו אלף אמה ובכל
[illegible] בקשתם בחכמה אלהים כי מעט נעשה. ושם
[illegible] בקשתם בחכמה אלהים כי מעט נעשה. ושם
[illegible] חרם ונעלים על כל רבב נבול ונקל. ולזוהב אינה שום עלבון כל בהשפעה
[illegible] חרם ונעלים על כל רבב נבול ונקל. ולזוהב אינה שום עלבון כל בהשפעה
[illegible] כל עלו בעצמם הגלו אינה רבבל מנעם חי כל להיות מן ששה כל מהיה
[illegible] כל עלו בעצמם הגלו אינה רבבל מנעם חי כל להיות מן ששה כל מהיה
[illegible] הוא כל אינם שנולד הו. הבא לאנכלם ולהחזר החרשם נבדם שאשם
[illegible] הוא כל אינם שנולד הו. הבא לאנכלם ולהחזר החרשם נבדם שאשם
אבלו שבנו מלאכה בבבל ומשמש אינו לזה כמשמו לו סיים מה כל כמה לאחרי הנבואה
אבלו שבנו מלאכה בבבל ומשמש אינו לזה כמשמו לו סיים מה כל כמה לאחרי הנבואה
[illegible] כל אמו שמשמו כל עלם בנינים היה לאיומים. ותלו אם יסוד כמנהג
[illegible] כל אמו שמשמו כל עלם בנינים היה לאיומים. ואבי שמתיים מנעלה
[illegible] ואל כמשמו שבנה אם יבא אשה ולבא לו סיים מ. ולא יום הנבואה
[illegible] ואל כמשמו שבנה אם יבא אשה ולבא לו סיים מ. ולא יום הנבואה
[illegible] הנעלה חרם. ולא אחר אפרח מה היה כולם יום הנבואה
[illegible] הנעלה חרם. ולא אחר אפרח מה היה כולם יום הנבואה
לתבל אמת שמים כמשמו בנוה לעלם אבי מוכן בעלם שאל כמים מבנה ולא חרם ובכל

[illegible]

[illegible] אחרון [illegible] אלא
[illegible] הבית [illegible] הבריות שאין עדים על אחרון [illegible]
[illegible] אומר [illegible] חנה [illegible] להביר עדים [illegible]
[illegible] שגנבה [illegible]
[illegible] ואם בכתב [illegible] כל העם [illegible]
[illegible] ולשון [illegible] אל [illegible] ואם [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] לא שהתנו בפירוש שלא יועילו לבניהם או באותם דברים [illegible]
[illegible] ויש לנו כבר שמחלתם לבניהם עתה בדבריהם שהם מוציאים אותם מעל
[illegible] חזר אותם חרם ובנים ולא שאותם או בהבר עברי אין לנו הפרה זה
[illegible] כתב בתשובות הרשב"ן ז"ל ואל גבי חלקיו נו אין לא באמת הין הם מסכימים
[illegible] אלו אין כאן עלי בעלי שהתנו בבנים נו יותר שמעתם - ולפי מה
שנהגו מעולם מבניהם ובכל חלק הוא להם. ומלבד שהם לא יבאו ולא יקיים
שהלוה הרבה שהו החרם ולחלק הוא רק ערב עבלא

ומן פנינה ר"ל ז"ל אלעזר חזן כתב את הסיפור ואמרו שאינם להתיר בנים בלי נתן
ואשתו. ואינם נתר אלא עד חרם ובפתח היתר בדרוי הסמל הרזה כי כל
[illegible] חוזרים בחרם על מנהגם הישנים בגלל התרעות ונגמרות נגמרים
ונולדו בעלו לי מתנים אלמנים [illegible] ואינם נתר בשאר חרמות רק
עד שאלה עלם ואמר דבר [illegible] מעבר הנלי ואל זה כתב רש"ל אמנם המלך
כתב ואפלו התנו אלו יהיו התרה לא יתבטלו החרם הזותרים. כל זוחל יתיבו
ואם שבעל בתרה או עלל אשת אחר ויאמרו לא כפר מלך שהרי על
מי שיכל לא לכתב בלשון שאלה לחרם עליה הרבה הרבה הרבה אשר שהנהל עלים
הם הסכים וכתב בפירוש ולא יהיו התרה עד סוף עולם עד לא הלו אולם כי
[illegible]

כתב הלק של ראובן שנלבר לשמעון ר' הענים ועשר הדבר לנפרי ב"ל והיה מיראי
חרדה אלה ולא בחיים שבעה. כי אם שראוי לא בעל לפרנס מבה
[illegible] ולא בחיים רוצים לשאול ולשאול
בפרה על הנפש. ולא. והמעם של חכמים הלא שהיו רוצים לשאול ולשאול
[illegible] ולא יעלה עם בחיי תחת מבעלו שלו. ועלה
[illegible] הרבים בשאלה לשאול ולשאול נגד לשאול אחיהו בעבר טרחה
[illegible] ואינם נגם שנים ולא נחזו לחרם עם שלם
[illegible] בכל הדרה. ואינם נגם הנגלים. ומדרשי הבעל זוהרו לשנות
[illegible] אלו תלוי כי שנגם הנגלים עמדו. ומדרשי הבעל זוהרו לשנות
[illegible] אדרבה עלי לי חבריל הנגם ולבלאי לדבר לא יתאמר בדברים אל
[illegible] זוהרו נגלאמר ירבל באר ירבק המוס בחלרי ונגלו טרבתו שבי תלה
[illegible] המבחרים אשר עדות אנשי הלם הנאונים ובראשם [illegible] הלם כי הנגלה
[illegible] לא כבר לפרנס הלוה כמהמאוסם ואינמאנים בנגלם אל

[illegible]
ואם רבינו כתב אלא הבנ שמתם חזר [illegible]
[illegible] ואינם עבירין בכפר חרם כל [illegible] שאינם [illegible]
הראשונים בדשמן התמן איך הוא שהרי לא התריעו כל אלא שלא
תקעו בברכת חרם ולא שמעתי שיש בהשופרי הלכה שאין הדין
אין בברכת חרם בין האחרים כל וכיון שכן אין עליו כלום
[illegible] ואינם חסידים שיתקיימו אותם הספרים הללו כל ואינם
[illegible] ועל הספרים אלו את הספרים הרוב ובעלם ועל אחרון לבד
כל ועל הספרים הראשונים בדרך כל הייתם והפרה שהרי לא חל הדין
שבבר עבר הראשונים בדרך הלכה עצמה
עד שיעלה הנעשה ואחרונה הלכה עצמה
אלא אין רשאי בשום מקום קו אין עבדי לבור ניתנים אלא אם כן
לא שמו שבבר עבר והמו מהרשב"ם בשום בעלמא בנין נייר בשבת
[illegible] אם אחר אחרון אבל בברכת חרם אפשר לפי דברי רשב"ם
[illegible] לתשר לפי שבבר בברכת ואין כלל מן עצם [illegible] בדברי האי
[illegible]

ואם קדמו לו ערב כי זה שהקהל [illegible] אחרים אחר אחר בעניין התרעה
אלא שסיים בברכתו ומחו על הנשים אבל הסיום של רב אלא סיים כלום
טוב. ועם לא בברכה אחרונה ושפיר אין כמונה חרם זה. בברכה
אין כמונה חרם רק הנשים שבבית ואין עליה חוזרת בחרם אלא אם
אין הנשים שבחרים [illegible] ועם הזו הנשים ר"ל אין הקהל בכלל
ואל בקרוב אם אלו זה בבית חשוב לם שאינו [illegible] יחתן
בקרוב זו היו קהל ונבעל לו קרבת בגרוש זה שחתן חבל אין [illegible]
אלא הספרים רק שלא [illegible] זה אלו הספרים הבאים [illegible]
[illegible] הספרים תוכלו [illegible] ותשר כל [illegible] אבל [illegible] בשמן [illegible]
[illegible] בחרמות ואם

שלום רב מהר"ר יצחק [redacted]

ורחק שנים הרבה ולא נחלבתי לכל שלשי השנים כלומר זה הלבן בזמן ולגאון הפיוטים
ורייה שנתקבל אשר לו שנתקבל מעלתו. ראה בעלי אור גבורתם הה' הגאון הגדול שור ומגן
רבי יצחקי מלוקה לו יפתחו השבלא הוא הקשה אבל לדעתי עדיפה גדול ומרבקן שמו הבלי
שהודר אשר סגל נרו כאור ויברח

ברוך לא אשיבה נגזה כבריה והשתחוה אפיו ארץ שואל נא אתו נגיה שול הברות נגשו אלה הבריה
אשר לא יגונה ובמן אבנו אשר לא רבתי ושלום חוץ לגדרי בדבר הגדר לעלה ונחבא בעבר בלה
אשר כמשלו הוא אשר יש שבע תחתיו עשרה אבושים אשה נכו אשר נאתו בבלי חרשו ונשלו
אשר כמשלו הוא שמאסיהם לו שם תחתיו רבעו בשביתו ויריל כרם ואלו הם פעל שלוח אשר
והמה בנשר ובנים שמאסיהם לו שם תחתיו רבעו בשביתו ויריל כרם ואלו הם פעל שלוח אשר
שאותם להרס אבד בלי תיעלה ואש הפקוח אתו לבם לחתם ולהפיל כי אתם פקודת כל
אשרו לשלם בלא תשפטו אשה חנני הגר ואשרתם אעזוב ואמן לדעו כי נוחי לבל שותם
ונוטרתם ובכל עלתם ואז כאתם ובריבם בו השנתם בהשנה פרטיים על שבת ופוח אמתם
ולא ויהיו ונו סבה גבה ואם כה יעשר אבשוה נכל מי בלע באתם שיבר רשם חלבי ובנו
שיבוחק ושני תשרות כי שם נעל שלל הגבורים אשר מעלם אנשי הנעוים הגבורים
ובראשם הרן אשר כבר על ראומן בעבר לשמעם לה' הנגן ומבר לדרכי לעבדי שלם
שיראי הנראה אלי ולא כמים שפוחתו ואל כמו לאמר ואם לא יחשב שלמעם יהיה
הנחל אל לבב ואם לא נבנה ומנגן הלוחה כבמה ואולם לא יחשב שלמעם יהיה
עמם ובבבל ובעלם אל ירשלם לבעלי ולהשע ולהבנים לבב פעם חמה בעלמה
והבנים שהבנים לבן ולהבים מהאשיבים בעם לבן ולהבים חבנא כבאותם התבנה
שיבים ובבנים הלל והם נעלה ונבלל הבלבל יבנו הבנים חבנא כבאותם התבנה
בעמם בבנים הבלל והם נלב בעבר חנים שאין מי שיבנו ומר אבנים ובנים
ונעמים שבנים בן בי את גבה בל שבעל אבנים הלו אין כבם שום אחר מעלם
שבנים שבנים אבנים הבנים לם אחר אחר אבנים בעבר הבנים
המה בנים שבנים אבנים הבנים לם אחר אחר אבנים בעבר הבנים
המה בנים בנים הבנים לם אחר אחר אבנים בעבר הבנים
בנלאה ובבנים בבנים הבנים לם אחר אחר אבנים בעבר הבנים
בנלאה ובבנים בבנים הבנים לם אחר אחר אבנים בעבר הבנים
בנלאה ובבנים בבנים הבנים לם אחר אחר אבנים בעבר הבנים
בנלאה ובבנים בבנים הבנים לם אחר אחר אבנים בעבר הבנים
בנלאה ובבנים בבנים הבנים לם אחר אחר אבנים בעבר הבנים

אמר לו הנגיד איך אתה מתעקש ויש עמך שלא כדין אל אוסיפה מן הנשמה כך והמלאה
אמרתם בעבדי הנה נתן הכסף אשר היו נותנים אותו והבנים המעמדות לא נלו נתן
לאותם בעבדי הנה הנה לתם החרש ובויבלר שם עולמות כל מקום בכבוד שמולם
לאותם לבדבני מרבנים והיה לתם החרש ובויבלר שם עולמות כל מקום בכבוד שמולם
לא היה כוונתם לעוונים עולם כאלה אשר אעשה עדי איתמר כדרים ובנים אבל
לא הבינו בזה כתר ומצא אל בויבלר שם עולמות כי לא ידע גם אל מה הלבב הנה
לא הבינו בזה כתר ומצא אל בויבלר שם עולמות כי לא ידע גם אל מה הלבב הנה
הזו לא הגיעו לתם ויש עמם אומרים שאהיו דבר זה לא שמעו שמע מעשה פחדים
ויש אומרים שמעו חרם רק הבינו מי מעשה דבר מקר המעמדות הזו יודעים בחרם אבל
לא שיחולו חרם על העובר ויש אומרים שלא כוונו כלום רק עשו ומתנו כדי חבריהם שגם
עם חתנו ובוודאי לא היה כבבדו ולא ידע כלל מחרם כי המעמד עדיין לא נגמר כל
עשו נגד חלק חתנו שלאחר שגם יבואה כי עדי המעמדות אבל אשה מן אנשי אמרו
שבם היה שבע עדי כתבה הסוף מן המעמדות שעלו ואתם אות שמו ולאחר חתנו הנה
תמתם זה אחר זה המעמדות כל המעמד שהגיעו כמעמד הנם הזה כאוסיפת מלכם
תבבו נעדר הזוט תכ בזמן נגלשון בויבלר שם עולמות לבוי בזרעם כל יום
לא שמעו לבן ואחר מתעקש אומר לו שטוסן בעד בעלבנים אינו נלבב כמעמדות חרם
ויבם היה חוזר בדבר מלחמה היה אסופא אם ולא מן ולא אוסיפל אונב תמת ופניא
בעמקם לטובת חבריו המעמד כבדם האוסיפל ולא חל מבוז כל הכל כלו עליהם
כל כמה חבריו בעלא בדרוש חרם ובתכ ומפסי ברגל ובויבלר שם עולמות כמו
מעשים כמעמד החבריא יום אל הל שבט תנאלא פה מעמדבורם ואתם רשמתם עה
חשמתם ובם חתנו תחתנם כבר אמרו שלשה מהם כי יבעו בכבודו והשאר אמרו
לא יבלע אי עבדבר אל שחתנו על נגיר חלק והמדו כולם שלא נגמר הרבה המעמד
אתם אתלו כמנו כל הכל ובם כמעמד המעמד שיבבנו יחבינו כאותה ולא יתלוטטו
ולא יעשו מעשה נאלבה כמעמד בעטמנות המעמד עבדו בעמשל המעמד עבד מחלקים
גדולה בהנם ועדיין מרבב ובכל ואחר מות רבי עה חשמ יותר מעמד בלבם להוכיחו
לשל אחר המאוספו כמה אוסיפה תנאלא עמרמ אונשים מהם והנם כמבר בנבים
שנגנשו המעמד ומחלו בה לזה הנגס מה שדבר עד היום ההוא ושים כי שבעונטל
עשב לא ראו כשעבים ובמבר בה עדי חתנם של רבי עה שהיה מלבר בעמדו ועמה
מנו מלבר בבבדו ומתם מרבו המבר שמר כמ אל ומבר מעמבלים פרנס בבר
בבנמם חטו מם ומנמה חשב בבמם המחל הם ומעמל יחבינו לעלמם שלמם
עמ ישלו להתיר חרם מחר אחר שלם מתחרטו על שעלה בחרם והבעמטל ונגנו
לם כנשר עבמנ כמנם כנשר כנמם כבר נלו בחהם ומעמ בבר בה בלנם
בבנ ומם מבנשמנם ומבנו מנם שבבר המבמה מבנו מל משה רבים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אפילו הכינו בשבת לו הבעל תביאהו הרב ולא מפני הנולדים בכך שיצא יחוד
אבל ביום הוא כפי נראה כמה אנשי דורות הקדמונים אשר ויסמכו אחר
בשבת נמצא תשובה אל הלן נשאו הנשים אותם הוא לעבר אותם עלמה בעוד
הולדת ובין לא ידעו אותה . אולם נבאר זה כי הם מקבלים עליהם כל המצות בין חתן
ובין אחותו ולפי זאת אחד מהם כל הבעל אינו מתפלל עבדו אל שהוא והבינו
הבינו אולם אומר שאתם בעון הגד יש אותה נשים מן הנולדים כי כמו שנבאר
הוא אמרים ידעם אותם ואשר בעומדו בכל מלאכת הלא ויפלאה
לו שנקרא אליהם עלמה ואחותו ישבה אותם אותה לו בהו כמו לדבר עלמה
ואמר ומה נראה אותנו הנבונים ובכלם אותם אותה שאינו בה היתה בעצמה ויסמכו
אולם בשבת המחוק אלו הקרב הוא שיתרון ומיסור המחוק בעת הלא ויסמכו
מן שלא ואין שהשב היכל תשובתו שבהו אלו יבדל מן ויפלא מלכו
ולא אותה אותה אותה

[illegible] שאינו יודע והאומן בדברים שהרי אל כהנים תגזרו [illegible]
[illegible] המעשה ואפילו עשה אחד ואחרונה אינו עולה והתיבה אחרונה ואי בנוי
שיתקיים המעשה בשעתם אינו תנאים אינו תנאים אינו המעשה הם לא יעשו עמהם
תנאים היו נלעגים בשעתם בדברי כהנים בדברי כהנים בדברי כהנים בדברי כהנים בדברי כהנים
מאחב מהם הלשון שמא לא יודע לדבקם אלא שכל שאם יש שרה בהם עמהם
ומרבה אחר שלא נם חב אחרון גב לא כלם ויאמר שנה גב יתן [illegible]
אבל יעלה הם כל הקרבנות יכתב בפעם הח בבא ומם לא יתן . ונבלה אחר
מאה ונל בבאו לו בכם מה בלשרק לבה ובכב בה ילדו הבריבל והאחרת
לא יותם ארלה ויהי חיבון

כלל

הכ"ס רבה ביבא הראשון ובלבד שהחריבו עדה ואתקנו בתיבות בשם כל אם
אומר לעצם שיש להשיר בבבל שנים בא לפי שרשם עלותם הרחוקות שבנסיבל
השל בתרם לא היה מרשלם הקרבנים הלבד לא נלו ואמנם אלא שתנם בעצם
מבלתם היו מהבנים הקרבנם . ובם לא עשו בם ומעלתם הקרבנם שהם שם
שהקרבם לא שלה ולא מודר שנקבלו הבנים בם לא היה אותם לדם לפי
שהבנים הנם אלו מה שהבנים בדם לא מה בהבנים מעלתם ובבנים
בדברי הלב הלא הובלם אשרו שלא יבלו מחרם אז לא הבנים ולא לבנים
מבבנים בדלות בבלבב בם עולמם ולאחר בדרבם כל בם השמרם בלבם
עה הלא הלא בם הלו חנם בהבנים בבנים בב בלבלות הרחבם ובבם
לא הלו הלא הבנים בבנים מבם . ואמלם לאותם שבלבו לבם ובאתו מבם שלא
הבנים ובבם אשרו אלו יבלו מחרם לא חתבו בכל מבן שבלבלם .
והבנים היה ומבלות הבנים בלם הלא בבם בם בלם בבלם הבלבם
חרם יבלם אחם לבבלו מה הם בבלבם ומם הלא בלם ובאבם אבם מבלבם
בם לבבלו ולא הבנים לבבם ומבלם מבלבם שבם הבנים לחרם בלם הלו
בבלבו בם בלם שבם מבלבם . ואם מבם שבבבב בבלבם מם מבלבם לא שלאתם
ישר מבב מם בבבם הלם אם לבתבם בבם בלבם בבם מבם ומם הבנים
בבלבם לא מבלבו שלא יבלבו בלבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
שבם לא מבלבו בלם בם בם מבם בבבם .

ומבם בבלבם הלא הבם מבם ומבבם מבם לפי שבלבם בבבם בם בבלבם בבבם
לא הם בבבם הבבבם לפי שבלבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם

[illegible] כמה חרטא וקמה הוא יכל כל מקום גם אשר [illegible] שום הסכמה כלל
אל כיון נלוי ודאי כי הם סברו שכל חרטא בריך להיות [illegible] כי בשעת בישול
[illegible] לא עשה שאלה שום הסכמה כתרם ולו ידע כלום מהו החומר אי חרטא של
[illegible] כיצר אמרו לי הרבה מהם ; ומלבד זה מעני גם הטעם הזה כי כל זמן
[illegible] חוזרין [illegible] הרשונים לפי דעתיהו [illegible] לא ואינם נתבר
בשיר חרטא רק אי שאלה עדיין [illegible] אמנם הרוש כתב
[illegible] אמרו שאו יהיו התחה כל יתרו החרם הנוחרים ויין מבלו בה יתר
גם [illegible] ומה גם עלה על דעתו לומר דאו כל [illegible] בראב מזרי
אמרם הלא רי מינני גם הכי כל אלו שמ' אחרונים הם [illegible] מתירין
ומן שיגיד הלכם

והאו כתבתי בתשובתי האחרונה

ואל לומר גם שום חרם מעולם אבל אם היתה כלל כי מלהו כל הרשיעים ומה
מה היתה [illegible] הקל בעמם . רק האמת ונהגו כך אחרים עד מעט הם
עשיו ובמה הנתה ובלו הדבר משונה מכל מקום אחרי מנהגם אבל נמצאו אלו
ולו [illegible] בא אחרוני בקשו כל עולם בריאה [illegible] שבבל מובלי [illegible]
[illegible] אל [illegible] ותיבים [illegible] שם [illegible] היתה [illegible] עשיתן כלם [illegible]
[illegible] כתב מי הגל

[illegible] שם עולמות הרי כתבתם כלל ; ומן אומר נמצא מהם ואינם נמצא הנה מה
ומה כיוצא בזה שם עולמות הרי כתבתם כלל ; אל הוא רק לשון [illegible] ולא
[illegible] אל רק אמרו מי [illegible] ומדרשים ומדרשים ; ומדרשים כתבתם ותנינו מנים
[illegible] בכל [illegible] עולמות ומדרשים ומדרשים כתבתם [illegible] שבבל
[illegible] ולא נמצא [illegible] אם [illegible] כתבתם [illegible] אל [illegible] אם [illegible] כתבתם
[illegible] אל [illegible] אם [illegible] אל [illegible] אם [illegible] אל [illegible] אם [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] כמה שאינו מאחר ומעכבו של חמץ בימי הבדק בשעתו ואין סגן כמה
ימים כמו שכ"ז מה שיש לנו וקיומו המצוה בכל מיקום המחמיר לשרוף חלוה ובכלאים
תורה הפי עשיים ולא מוכרח וזו בעצמו עתק שהם רבים חיים ותלה וכיוצא
ואפל מראים שאו יולדו והמנהגים מבארים כדעת מחלוקת וכיוצא שמעשה בכל יום וכל
רת כבדים ב' ונם תלוי בדבר בימי שעברו הקנאה מאיזה נעשין בשעה בימי
בעל אחרים ובכל ' ועוד המרבים מהרים מינן בהוכה כלל סוד מן מבלי שנעשים
גם בלאומה לנו לנים אומה ועתיד שבבא של מחנים ופקוד כל בבר שמה ולהא
עמים וקיום בקיום הדומים שאו יתקיומו בה אמה ואם ישאו יעלה בהבר מעלה
מה בקיום בקיומה רבמאו. ואו אחל האו בבם שאו זו מלה לומים בלנו ואו בשם
מלכו יום עשה הים בבבם לל כי מ ראיים מלב והמל בראים בראב בבל המלוה
ואלא דרך בקיומה ואומר חיים ואל לומרים ולל המסמבים בלא בל נאה מ
ואומר עבדים הלל כב המלכה ומבומים הם שאינם יבינים בנוים בלאים הקרי
בני אלהה מלום אר יולה לומר לבל בבדמנים ובי בלו מלשן

[illegible] ובגדים כלים בגדים אותם על גב הקרקע תלויות וטרדות שנעל שונים פשוט על עצים ואם [illegible]
[illegible] אם שבתם מעלים אותם הנשים שיש לה וסת קבוע ואם שרואתם בין וסת לווסת טיהרה לה שרק
[illegible] אם אמר ואמר כי פשוט הוא בין סי' קס"ז בבבא הזרבכי בשאה שיש לה וסת קבוע
הראה אמר ואמר כי פשוט הוא בין בבבא הזרבכי אל כלי אחר ומיקר אמר לאחר בשלמה
שרואתם נגד תולה בווסת ושעדר לה בבבא הזרבכי אל כלי אחר ומיקר אמר לאחר בשלמה
ופוסקים על בבבא זה אינם בדיק לו אם ופוסקים כי בבבא פשוט הוא אפילו בא בין זב
רחב ודאי אינו טוענה בבה ומעם לשם בה כתב הבן בשולחן כסי' כה' וגל' הזרבכי בין
הבדיקות בגדים בלי סי' ואם יש לה שבת תולה בשבת ואם יש לה וסת תולה בווסתם ואם
בדיקות בגדים בלי סי' ואם יש לה שבת תולה בשבת ואם יש לה וסת בווסתם שהיא
רם שבתה שונים בלי ושונים הנשים בלי הזרבכי בי' בהלכ ואם יש לה וסת בווסתם שהיא
תולה רם תולה בווסתה ואינו אומר לאחר בה הדם שהיא תולה טהורה שעדיין לא הגיע ווסתם ואם
מבתה שיבלה לאחר בדם שהיא תולה אם שבתה וטהורה ואם היה דם שבתם ושונים ובו אינו
הזרבכי ובאר בדבריו ראשו בלשון ווסתם יבלה לאחר שהדם הוא טהור ותולה
בשבתה אם יש לה שבת בל שאינו דם שבתה שונים אבל אם אין לה שבת פשוט בשלמה
בווסתם שדם זה טהור בראשון נתבאר בה בבבא שונאה דם טוב אל אם לא בלשון
פשוט הוא בבאין ושבת בל ואמתו יש לה וסת והיא רואה בין וסת לווסת ראתה
ולאחר בדם טהור הוא שבא שהקשה שהרי אמרו עליה בבבא כלשה שהיא טהורה
אם אין בה בבבא מלוגה גדול ובא שהיא טמאה ואל בבבא אל הבן יקר בבבא
אל ותולה בווסתם שאם יש לה שבת תולה בשבתה ובבבא תנה בבבא לבני אהרון אחרים
אדם אין לה שבת תולה בווסתם אפילו בחלי בבבא לא טעי בבבא לאחר בבבא
בווסתם אל . ובתשובת מהר"ם מינץ שהבין בל קס"ז הי' בין מאיר הזרבכי
בלשון ותולה בשבתה אלשון בסלי מאוחה בגדים בין שבת בתולין בשבתם מה שאין תולין בלשון
עוד הרבה פוסקים שהבינו מהר"ם הלכה ואחרים בל

[illegible] בעת הנשים ולאחרות בבבא ובבבא אחרים בל שהבינו בלשון אם יש לה
תולין בשבתה ואם יש לה וסת תולין בווסתם אם בם שבתם שונים בל זה הבנים בל
[illegible] בל שבת ובבבא לפי בל שבת בלשון בל ווסת בין לפי תולה בבבא
[illegible] ובין לפי הרבה שאם שאל סונה לווסתם תולין בווסתם לא תולין בבבא
[illegible] - אלא בבבא לאחרים בבבא תולין בווסתם אבל בלי שבת תולין בווסתם
בין בתולין בווסתם בין בל בשבת וכו' הלכה בבבא
בבבא הלכה בבבא בבבא בל בבבא יומו אינם טועה לא שבאו לא לתקן הבבבא
ואתה עדין הבינה בבבא בבבא ואתה בה לבבי בבבא להבינה בבבא

אמלך מקום כבר לכל אבידת לה שבא לו כלים בכל הוסת לוסר בדם טהור הוא ומקלו בכתם
ברם כמוהה הגדולה מדה שהרי הסמ"ג כלשונו ריש כתב ונומנו אשה לומר שבא לו בכוונת מקום
מעשים בדם ובלתו ומקרים הוכר לטהרה אלו כלכלת הוסתם ולא מהר 206 ומקלו בא לה הוסת ומקבל
לו כלים כשבא כל שאומרת דם ובלתו אבל כשתמצא מקום לו כלים

ואמר מבחר מקרה הוסה לכל ומחלוקת ומקום בכבר מי שלא לו ומקום ומכל מה לו
כתב שבוא קשוט בגוף ומה מים לפלא כתבתי מקום יהיו הנוסים בדבר בכוונות ב.ב. אם
בכל כם אלא שבגיל מהמרכם מקום הרי הדמה כתב כמיהול בכתבי מרבים ומלה כ
ולא מכם כם מקום בכתבר לכל כמה גם המרבים לפ בכתב לא שם מעשהר אמלה לא מ
בלשון מקום כמוהה מ' תשמל כבי אלו מתרגל כפ מיהו מקום אבל כמאמר בקלמו לא כלי
יש כבר אך מלכם לא מרבים מהר מעשר אלו לבים ג' מקום אם מקום ומקום בשם
אלו מתרגל מאלם נמנו מלכים ולו כלים כמוהה מ' תשמל אבל מם לבים ג' מקום אם בלא
מכבר בלשון המאמר בלבכים לפנים לשום מקום ומכל מה מלשרים לומר מהר מהר לנבי כפם כמוה ה
בכתבי לומרים כבר לשפט אך שהרל מוסר גם המעלם לשום מתמה אמרה מלה סוכם ומכמה
מכבר לם מם מם כבר מלכים לשמן ומה מתשמל לם לנבים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] שאותו שעתם כתב בהיפוך ב' שבועות אחר החתונה [illegible] זה שאמר
ומבין אל מאסבקאלו Gele סוף אפשר אי יוכל לשם בתוך Gele אם הוא עלה מן אז מסתם ל ולשלחת
ונם הוא אל סלמו Gele ונם אם לבים להתיר לו השלבים ושאה מעלה
עולב עבירה לבלי שיתבירו לו אתו שלו בתוך הגמל ונם אם לבים

בתשלום שום שאת מהגמל וכן כן מחכל בתנאי אחרונים שאם תעברה כלים ראשונים
בתשלום בלבה תנאות שום שאת מהגמל וכן כן מחכל בתנאי אחרונים שאם תעברה כלים ראשונים
תור לאשה לה זה שהכניסה ואיב לה מה שהכניסה הוא לה הבינלאומים והפיטול לה
מחנות הלה מכבה השכנות לה זה שהכניסה הלה לבלי לחנוף לו רק יעבה הלאות כסף
ים לבלי עבירה אבי אלא מהל זהה כלום לם אינם חייב בעבירה. ומה שלבלי לרמאה כלים
ה יעבה לו אבל לו שום דבר. גם יעבה המעשר שהנשאר אחר נתינתם והש יפה
בחתם לאחרים

שעתם שהתנם לא היתם רק על נתינת אבל לאלמלבעיה כי אלם הבן הלה לבלי ובל חברה הבעל יפה
ה אשרם רק יבלל חברה אל התנם אבל הם בלו לאמרם אלה רק אינם לא על שלבעל. אל טעם
ערם הלוו. כלו שכתבתם שבפרטל אלו בתנאל לה זה שהכניסה בתשבות לה שאר אל שום
ור. עוד בעבר הטעם שום ותם לרבן בחי ולבעל אינם עבר טעם יתם שום עבדות
תב מאבל אמם שיראה בחיבי שלבעל אל כתב על אשה אחרת שיאה לו

בתנאם אלו ובא פירשתי כתב בפירוש הבינל והתפיטל ובל נבל כאה סיבי שבאו לו
ה רק הבריה על יוצרי בשרם ולחבריה והסכימו אין הלבי נבלבל על מלא אשה ואתם תנם
ולב ביאה שיחזיר לה הבינל והפיטה ואתנה לה אל הראלה זה שיבאה בבנו אם הבינל
תה ולבב שלא יהרם הלבות הזמן רק לבתם בבתם לפי בכתבה ולב אין בלילים ובלתם בם
ה מתמיבא שהבלות אבן תנם לה אם ואשה. שבאם תנם בבאים ובטה אחרים לבא
תשים שיחזרו הלה בבינל הלבה הזה אל אם בפירוש כתב בתנם שיחזיר בבינל

ה שבאה בתשובה כלל בתנם בלו נתנם רק בבינל שהכניסה לו אבל לא אם נשה שאה
תה הבעל ולשה ומי שהאריכם בבי. וזה מוכר שלו כבבי בנים באה סיבי בתאמה שהתנם
ה בתנם שבבי לבבו לבל אם שאר לחראש שהתנם לא היה לו נפש לבל. ואם הבעל שהם
ה משאר 850 לראש שבם לו בה לא נתנם ואם שיבל לבל אם בל תחה הבעל ולשה
עבא כסף הלשם אם נשל לה בעובה תחתם בבבים והיים לה. נשל בעובה תחתם שבם לא
לם אינה בבל התנם. ונם שבה אינם בלבי אם נשל לה מאבה בנם שהוא אם לשאשים
ל זה שהכניסה לו הבל חובה. ו
ל זה שהכניסה לו בה ובבם מתנים אחרונים לה זה שהכניסה לו הבל ולא שלא שיבל ולם לבבל
שמם בבאה בה בבי זה בשאחרל שתנם אחרים לחתם ולא שלא שיבל ולם לבבל
נתם לה מבנה הוא בבל ולם בל ונם בל ונם בבל בלשם המנים בבבל לחבר לו

ומפני הטרדה בלבל נשמת ביתו לאור כמה ימים ולא באו אנשים מתוך המדינה עד ל
יום שהיו שם כל כך ואם הוא בבית שמעון אחד מ"ס אבל מן ט"ו ו"ס"ו וכמה ימים
שלטר ביתו לבדם שם הנר ודבר כמה . ר"ל שם בביתו ונהנו כמלאכים שבדם ומלא
מה שהוא כמין חוגר אדם מה שהולכו אין עיבור פטור ומלכתם אלו כבוד אחר
אותם יש לבדוק בקרתם אלו והוא מבא מ"ן שכתבתי לו אל מן כל
הנפש אלבדה ומסיל עשר מה שהולכו על הבוחר ועל כלפי נקרה ונתם שם הנבון
ואם היה לו הפסד כמוס נראה בעינכם גם ואם היה שמעתי גם מאד הפס
של שניהם ושאני מסיר מן סם עין שוה בעינכם גם עלי ואפנו מן חלו
גם יכול לבא שם הנר גם מה שיהי שאין לו שמע לעלמו

מה שמעתי ובלבד לבי חתם ושרבש ועל ההולכות אין כתבו כלל שום מ"ס עם אינו
מגרה אל לו כשתים וגם לו היכי הבא ובלי ובלבד כשם שעתה כי נקרה
ומה מה

ומכל מקום נעכב מ"ס מן כתב אמרו מה שנתן האב לחתן כדאמרו שלו כל מה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שאין מתקיים בהתנאים שמתנה להתן מודה בדין צריך להחזיר אבל בשאר כל
השטרות שמתנה לתת כגון קונם עצמו או אחר עצמו אין צריך להחזיר כי
השטרות שמתנה עליהם נראה לדעת הרי"ם ז"ל היינו דוקא שהם באמת מהמלוה ומכר כמלוה
בפקדון משעבדים יחבור ויתבטל בטל זה שהמקבל ומן הפרוטות ומן הקרקעות בזמן
שלא זה שמתנה לה אבל ואמה בקנס הקנסות הוי שייך כבר ומה שהמקבל
וצריך להחזיר שאינו זה שנותן לה כלומר קנסות אינו מתבטל אם
בגרם אלו ודאי לא הוי בטל זה שהמקבל רק בקנסות כפי שלום אלו דווי
המקבל עליה ויכר הפיסקא הזה שכל זה שנותן לה אחר הקנסות מחלו שאבות
ואמה ואלו כפי הדקדוק בהתנאה שיהיה כמו שהם מהם מוטעמים בלי שום
צריך להחזיר הקנסות שהמקבל שלהם הפיסקא הפסיק רבינו נסים כיר ואלו מלאים חר
בקנסות המלאו אות האצבע ומה מן שנתנה מחזיר ויתבטל כל הנדונים והקנסות
ובעבדים כל ובכל הלב כתב מעצם הדבר כל הדברים ישר ומתם מן שנתנה
כל מחזיר ויתבטל כל נדונים והקנסות ומתם נדונים או ויתבטל ובכלל הסקנה
ואלו דווי הפיסקא שהם כל ותמן כל כל הדברים אשר ומתם כל שיחזיר ונתבטל
כל הנדונים והקנסות ומתם נדונים או ויתבטל

אבל כמה שאנו מדברים בהתנאים רק שיחזור ויתבטל זה שהמקבל כמה שמתנים זה שנותן
לה כשטרות הקנסות או לאחר קנסות כי זה שהמקבל לא קנה רק זה שהיה לה בדרך
קנסות כגון בזמן הטרדה בקבל אותה אות אמה הכל אין ויתבטל בכתב רק כמה שהתנו
אותם ולא הותנו אלא זה שהמקבל כל מנוה על פי בדרך הפיסקא
הכל שהכתב אין ולהבטל מן הכבל אלו הטעם והקנסות זה שנותן לה בקנס ונדון
שהכתב אותם מהכתב אבל לכתב כמה ששם כל הנדון הפיסקא אשאם זה
שנותן לה כלומר קנסות או אחר הקנסות בהוי רק בכלל כי ומכל כל הטעמים
שנותן לתת שאנו יכולים ולבטל מן הכבל כל כיון להמצאר שנותן מובנים אלה ודבר
כל לתמות מדברי הנדונים שמחזיר ומן כתב כמה כל כל הכל יקבל הרבה מפרשים מ
ל ומאמרים ויקרא אלא השמים

ומעתה נשאלו האחרונים מה שייך לאלמנה הלא אינה אסורה לכהן ומלכתחלה הם פלוגתא
דרבי אבהו ורבי חנינא דאמר אחמי אחמי כלי נדה ומשקין הלכה כרבי אבהו ורבי חנינא נתנו אל
אבל הוא הפסיק בינם לבין הבית לא נטמאו כל כך אבל אם יגעו בו ראוי לטמא
ואינה אלא מדרבנן כך כל אלמנה בעולה שלה ושל אינשי אחרינא
ואמר לא הכל הכשרים בכל מקום שמשמע מים מלאכת שלה תהי עם הבית
כי אם כשיש לו פתיחה אצל הבית הבית אי אחיק ופשע הנשואה בעלה
ומה לה אלא אדוניה ואמה ואל מי שייך כי אם הבית העברים ואיך אם
אמה נתנים בתוכו ושפחה בתרוה ומי הן עמי אלא ואחרים בקבל כל מי
הן הפרישות ואחר אותם תשלם כלי נדה והא כל הראוי שמהנין ליתן
הנמן בכל הנוף ואחרה אם שלא הרחיק ועלה מפני הנשלך בינו הכל שלה
כל אדם מעלה הוא ואכל ובכל ושל הכל שלה והמוקצה שחוצה לעצים ופקים
מאבי אבל הוא אם אינו מעשן ראוי היה הנוח ופרל ליבה ולעמוד עמם
ארוכה הנוח הכבוד עמי אלא הם ומכפה תחי כלי נדה ואל כי יגעו
שרוי מחבר כמכל בבית אלו זה שראוי מהנין ופסלים גם נראה לפעמים
כמקום יחד כלי

ומכל מתנה אל מי המלכים שאינה כמו שאמרו מכרתם בשמה מאמרו לעבדו אבינו
ובאמת הלכה אינה פסק כמלכים יתן לה הבדרי אלו שתקם עצורה היה
שוכרים הלכה אחרת זה מטלטלים כלי נדה שנכל לאו ואתנן עצורה יהיה עם
לדשן שתקם הבית המורכבים ביה ולעמוד שמשמש שמה לה כמו אחר הנשואה
להתנות הלי שתקם עצורה בעבור כמו פי כבר עם

ויש שה בשאלה תנא כמנהג ושם כמה שאלה ולעבדו אל נשיו ונתנו עם
אלא ישר שאינו לה תנא בתרבה נעשים כמכר הלא שאינו לה כמנהג שבר
לו הכל שלו ופלא לו נמי לה מן לה תנאים בכיתים תחתון לדבר אל
ואינו בהיתר בבית יהודא המן שלה גלם

על אשר שמצוה תימלא עתה בעוטתם זה תמלה. הלכתי כי ברוב מעיבות היא
על שלא היה לי לקחת החשמל בעוטה ולא עמדתי בבית הוכיו גם בספר עין
יהוה חטאים ונה לשון. הישובתי על בלום כיסים והמית אותו כיה
תהיו בפריחתם והיב עודי תתלקם שנים תעיבה ולא תיבל בלחם
בשר ולא תשתם יין עוד שבעת ימים חמרים שלחים כי אותם הימים
לא תתלקם כל אלא תיבל כלי ושתם. כל אכל תעיבה עשרה הימים
של שבעת ימים ושבת בתעניתי ימים אחרים תחתה) עד שתלים
בתעניתי עשרה ימים ואחר חיב בתעניתי אם חלו כמי כיה
כמה פעמים וכמי שבאה ומנעתים לא תתלקם כל וחמרו בהיות
כל ימים שלא אוכלים מבלים אוכלים עדר בימי לו מורי שיש להחמיר עליו
שהן תשובתי ביניתי ולא שונגן עד שהרם בבית בלם

היום יום רח תשע תקטלם כי כמעלינן איכי שמן עדר ש שמלחה
בכים שבתי והיו שבתי בעוטה אתי לך כתי לא שבת לתי אכלה
ואוכל אכלו שמתם הלכתי לי בהלל שמתי כי כם ביאין
אומר כל תחיים מתעלים עד הלילה בבתים שמתם חלק ומיום
שמתעלים לה עד שחלם ימים בלב ימים תבשב מלוה המצעמים מעלה
מפני יום אחר בתחיים וכיום שמלק חלוה לכולה המצעה
לא תשתם יין ולא בכים מתעלים אמר מתעלב יכי אלי לא
לא מתעלים. ובלי ובלי שלמים עד שמאלה עד לחל לה לבד

[illegible]

[illegible] אלא היפוך הסברין והלב לאיסור שלא הנאו בכלל היתר סך כמה כשיר תנאי כלים [illegible]
[illegible] אלו היפוך הסברין אלא שהיפוך הסברין כשר בעצמו אבל הנאה סך לו שהמעלה [illegible]
[illegible] אסור לעשות אלא שהיפוך הסברין כשר בעצמו אבל הנאה סך לו שהמעלה [illegible]
[illegible] עצמו אבל בדרך אחר אפילו לא היפוך הסברין עצמו שאם היה נתבן
בלבן עצמו לעצמו. אבל בדרך אחר אפילו לא היפוך הסברין עצמו שאם היה נתבן
[illegible] המעלה עדיין בתוך הפלה אי הדרתם כמו הוא הוא שהוא נוגע בפסח שבלבן
[illegible] אם היה שהיה על הסברין אלא מדרבנן שאינה נוגע אם לאיסור אלו אלא רק חיים
[illegible] ומעתה יפה אי הדרתם ונטלו שמעתין כו. ומה בעצם הנטה
[illegible] בתוך פסח עצמו כי הוא
[illegible] אפילו בעצמו בה אחרים אם בתוך פסח וכי כבר עלתה הבתר
[illegible] כלים תלי יתר ובתוך אחרים
ובעצמו [illegible]

[illegible] הנאה בפרים ולא בחלב רק [illegible] ומה כל שאינו [illegible] על פסח כלל ופשוט
[illegible] הנאה חלבה [illegible] המאה כלאר לים בחלבה אין לו [illegible] בה לחלוט
[illegible] אבל אותו הנהנה [illegible] לתרומה חלבה ובאמת כי בעצמו הנאה [illegible]
[illegible] כלים רק בגבה חמץ לו לבדו לתרומה חלבה. רק בשם היפוך כלים מהדול ואם
בחלב אין על שהרם אינם שייכים לו. ואם בעצם אלא תנה סעודה הא חלבה הוא בתוך
[illegible] אבל בחלב אינו שייך לו ולא הנאה בחלב סך לו. ומה סך [illegible] בתוך
[illegible] אינם שייכים אסור קו אבל מילאנו חלבה אבל האי עלה אינם מודים
[illegible] בחלב לא שייך לו הנאה לו שבטלו כבר פלטה ולעולם הא שלגיר לו בחלב
בחלב ראוהו הנה בעצמו לו עדיין אמרים יכול הפנים ונהרה עושים ואפה הדי לא
[illegible] אם עדיין לו שפה כבר ביטל לגבי הנאה גם על שפה אין אסרים [illegible]
[illegible] בחלב אין בחלב לגבי בחלב אבל אבל אבל בהנאה עשוה על פניו שבחלב
[illegible] לו שהשאר בלי בחלב בהיתר כלים בשאובלו אין הנאה בחלב שלא
לעשות לו שפה לפי שהשאר הוא בלי בחלב אבל בחלב ונמצא בחלב שאם
השאר בחלב רק בפנים אבל בחלב להיות [illegible] בהנאה

[illegible] ט טמ"ן קטן

[illegible] אותם בין טהורים ושחוטים העשיר הרחוק לצדק ל
אותם מי שאינו לומר עליהם אותם בין הרחוקים בחיי אחרת כאומר
שאינו ובמקום זה הוא שמן שחוט של בין הרחוקים בחיי אחרת כאומר
חדר עם בית של הטה אנשים אפשר על רחוק אחרים אינו שמנך חבים ותשלמם
הואיל שבנים לבית שמן והאכל פירות לא אין בזמן בית שיחול כי בשאר
בזמן אבותם מי חלב מן לגלא בשאחשן בחיי הקיאה ומתקן לא
ישמה בשאר בית ופסח אחרו בחיי אחרת כי האכל הפירות ושדרב
אכל בבשרם ופי אנשי בית שנתבטל בעבר פסח ואי לא כלה
שאינו חובר ונגד בתוך פסח ומלא שאם הוא שוחט בין הרחוק אחרים
אלא היה לחתוך ובזמן כי הנמצאים בהם הבאו כלם מן ואחו הבאין
הנשמן לו ושאר בשאר בית בשאר פסח אחרו בחיי אחרת ובית
לו היה בשאר פסח הוא שמלבד אין בית בית שיחול עליך ושאר
אינם שנעשו לאוכל יום אין לחבר חיבור יום עובר הרחוק בחיי אחרת ובית שחוטה עם שמן
בין הרחוק ומכבר חם מאור ובנין לאוכל ואכל אורבעה הרחוק הטהורים

לנעמקלוס

הוה אין שאינו מיוחד נגלים לנעמקלוס שאותם אינה בכל הרחוק שבכל רחוק ו
אלא כבר לכם בעלים לאכל אנשים לפי שאסור לכם רחוק שבכל רחוק בעבור
תלמ . הלא אתה שמע בבית סלק ב' הארבעה אסור לומר לך אסור לכם רחוק
מן בכל בחיי שאינם אמור על הלחם בחיי הטהרה והבית הרחוק יש לו
בכל ובהשמן עם לחם יבא שיש אסור אלא אינו בין בת שיבא בחיי בעבר
אכל בבשרם שנתבטל בפסח ובכל הרחוק לומר אמרו בשאר הקרבנות
בעבורם ואם אין הקרבנות שנעשים יום לתנחם ולקרבן לו אם
[illegible] כן שבקאר סילק ב' אין בעבר ובכל . ואפשר פה בשבילם תקנתם לו
הרחוק ובדר שנתבטל אמרו ואמרו שם חבר שנאמר בפסח שלו לדעתו
[illegible] בין שבאבי יהיה בעבר בם בלאחר בעבר ובחלם ומן בעבר

[illegible] שבכתבו שהגדולה בזורה בנים עם אופי כיבה שמתמא בחמר
[illegible] עמ"ל הכל שלא כיון שהרבה לא יכם כתוב בפאר היטב סי' תנב סע"ה
[illegible] ואו שפיר דבריו שגם הגדולה אלו בנים לבד ולא עם יום ויום אלקוחן לוים
[illegible] בנים יוסף

עוד שבכתבו שתיה הים בעיני העולם לא שיש יוסף הנשלם אצל הנחמנים
[illegible] שאינם נעלה בכל הענינים גם הוסרה ולא נכר שום אדם שאוכלין הכל
[illegible] בהבאתם אין בכתבו חבריו לא יבעתם מה מנים לתיהתק ולתיבהם עולם מה
[illegible] איסור יש בכתבו ישראל בנים להכניס התנך מחמץ ואם נעלמה תמה
[illegible] בכתבו בני ישראל עשה האל הרי הוא כתב ומעמד כמו בכתבו ישראלם
[illegible] אבל אבעלים לבנך עשרי הואיל אין לו בכתבו שמר לאכלו ואין עשרי
[illegible] אבל בעלות לכתבו הנחמנים אודיע לך שאנלי הוא תנית נעלה
[illegible] על הנחמנים שלכם. כי כל ישראל עשרים / ועוכבל שם שבעים
[illegible] ולאמתו נעלה ולפעל ושם זולת בכתבו עם אשה חמן ויום אמנם
[illegible] בכתבו אופן בכתבים / ולא בכתבו בחוקל כמה חשבון
[illegible] בעמקן / ואורן / ואורן / ולדרכו ולא מתל כמה
[illegible] הכתבו לחמן סבילעם אם כל הטורה ששרת הוא הכל
[illegible] ושוו לבמה כלם / איך יכבו / בכתבו החוקל זו החרב
שחמץ / ואם אחרי שנלמן האמן בנים אם נעלה חמץ
[illegible] / אם כל היום גם אחר גם / אבל אם אים מסכמן כמו ראשם
חמץ בכתבו / בת הוא עשרי אלו אחשוש לשרתו. ולא מבולבל יתיה
אבל לבמה / ואם הוא ויכן שלמה בלי לבכתבו / החמץ ראשו בכתבו
גוי / אי אינו חלי אינה אבעלים אלו יאמר שום אדם בכתבו חמ
הכל בכתבו נחמנים, בכתבו כמתו אחרים אז ג' בנים אמרים
גם לגם. ועל בעניין כלם שאומרו אל הנחמנים אל הוא ב
העלמו ויתה טוב שבינו על ידי מבינתו לגר בשאלה הבלבו
בכתבו הלב עם יכלה לעשות אם מעשה [illegible]
ישרים לה עשרה [illegible]

ומעוד אחרת לך התמרים שבכיתה הם קטנים וקרוב להחם שם בעשן וקרוב בך אופן
המפות והבלן אשר עמלו בעצה מהה מם מיוחד חלק עד שברגל הגלות וחטר ומ
התמר עם זה אמנם ואפלו אם מהבכל אינם מועלם כל הענן אבתם בחי
מלבנים מעבה אל עבה אל כמוהו אל הנחלים אם לו תמיד בעלינה כל מ
אמתם ובכה כתבתי לעל כמוהם בבלבלם כלב אפלו ומהיפוק עד אי
אמנם לפחות אפלו היפוק

גם לענין כלים זה שתהיה אלה באחר שיבקו ראית שנפה כבשמן בן ומה לא יהיה חלק בכלים זה הזאר
ובן אבל לא ונחלה שאו הראשון חומת הוא שהיה לתכון קרי עם אלעג משלנם וחיה עשרה שיש אלים ואל
שאפה היה הוא הבן אחר עבל שבה הוא בכרי ונחלה זה גם איש אוכל אחר עבל הוא בכוו
ונחלה לא לבן אבל זה הכלי ם טבה אמה אחר ט חבשים אפלו הרקם בחיים רק יום אחר לא
בני אלו והכלי אוחדיו אינם בכבר לא ונחלו לבן רק זה היה ששמו שני והלו כבני לבן
והוא ראיה שלו היה לבין להתשמרו בלפם אל שהכלי אחר נפל לבי להתשמרו לפי שהוא בכוו
ונחלה אבל זה לו מתרנם ם שיין כחם ס. ריב ונמרים אוכ עוטרב ובהאשם אלמחבינתם

תשמע אנחנו זה שבעמים והשבמו לו כי הוא היה מתקים לה הכנים כמבנ הוא היה לבין להתנ
מהה בכבר לחם ובאנים כמבנ בכל הוא מזמן שבכבו אחר עשל הוא בכבר ונחלה ולבין לה
גם בעלם כלים אנא סט תמר אבל אם בא אחר בלתלה שעלב חי שהוא אב נפל הכלי
אינלבין להתשמרו לבן שהוא בכבר ונחלה אבל זה האוש היה לבין להתשמרו עלם שהוא
בכבר לאם והיה זה שלם וחיים מלאה לשמחנ העולם טוזים ותב כמנשנב אחנם ש
לה כנים ולוקח כחור אם עלב לו בל סופכי שטינה. עוד ולם שאלו אחים הנבלים עמם והנ
טעות הוא לבין להתשמרו. והוא בכבר ונחלה כלבה הם בבכלים שי בסתנות בעורת
אונם בריחם כמה הבלים כבר

מהגר הקלמן הרב בעלמא זאוסבקי

הנ"ל ובעל פלוגתא בשורת הגרשוני מ"ל שמקרבים ובמה סך מבור ובאן שנתשבחם לבן נעלה ובמה
הנ"ל ובעל פלוגתא בשורת הגרשוני מ"ל שמקרבים ובמה סך מבור ובאן שנתשבחם לבן נעלה ובמה
התחיל לתת שבח ובגדם נשואין עם האב הסך שמחוייבים הנשואין לעמוד לכל פרטי תנאים
ונפלו שבח שמחוייבים לתת לה אלא שיעלה ותחל מעשה עבדי אלא חמל לב בעסה מ"ר רבינו הלל
אין לו הא בכסף והרי הם שלגרפתם מי שיעדיך בין ודת כל אינו מטל לשונך אלא נפל
וכבר הסיר כל מה שלקח בוקר בחייו לו ואי משום עלה ובעלה הלא הנשואין כבר נגמר ואם
בקנין הנשואין אינו

מה הר הרגיל הנשואין הוא רק לשון אחת אין כל מאורות ומנהג מ"ל הסך אחת עם הסך
הנשואים מחוייב לתת מאחר שבאה רק לשון אחת אין הנף בדינים תנו מ"ל

האם חייב לתת מעשר מן שמלקחת הנכסים מ"ר לא מאבין בהרי בתה כגון הנשואין ואם אל
בבית אבלה הלא הסכם אל אינו אינו כל מה שאינו בנכסים אחרים בנשואין
ואחר שהלכה מתה אחת מהם מעשר מעשר אבל לו שמה שיבאו מתן לבין מעשר
עם כבר מעשר תקנתם באמר מן היום על הנשואין ואלו חובות מבבמה בלא שהלו הנ
ואחר מה שנתן ה' ושה לו שיתן לו אבין או חותנו הנם לתנות לפי סלע מדינה
לו הא אב הלה גם נהנה ואחר מעשר מעשר אמת אך כראי לה' שכל יתם הנשואין
חתנו רק גם אבין ואל חתן אלא שהלו כולו מחוייל מחוייב אב ואל גם היום הלל
מעשר עם שהלו מחוייבים שבכל הנשואין בהלו יתם הנשואין אחרתו . ועיין מלחמות
בעלמא מעשר בשעה מבעה

ואם לא שלה הסכם גם מחתה שיהיה מאבין לב ב לומר אך מאבין היה נבדר כל מין
בשעה מעשר מה יתם שנכנס הכן ואם לא מעשר מה שנתן לו הבין אלו שיעשר לומר
בהתם גם בשעה מאבין בהא הנשואין כל מאחרים באפלו בתנאי יכול לומר לומר
ובפרט לחוב ע"ל בין שאינם סומך על אחת כי אינו כיב מאבין ומכל הנשואין
מחת אז הם הנשואין בחוב מעשר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אסור אז לא ולכן כתב הלך כמו ש"ו ושל כמו גלחתה אסור ואם
[illegible] בעוים לך אסור אז לא ולכן כתב הלך כמו ש"ו ושל כמו גלחתה אסור ואם
[illegible] ולכן כתב רש"י בשם יחוסיו עובדה שחורה כו' ובעוים מה לחוש באוכלים
[illegible] אסור וכמו אוכלים הטלאים אחלק בלעם שהיו אחיו עדים כמו
[illegible] אסור להסכים הכל אסור גם כמו ש"ו אל לחרשה ולאו
[illegible] לחוש לנסיות הרבים והשבא בעוסל הכל שלא כמו ושל כמו בלעם
[illegible] אלמנה אחת כמו שהו הענין הנמל שהריק עליהם אורך כבדות כמו שלו שאחרי
[illegible] הטעמים היה מוכנים הטעמים אשה אחרת לכם אם עשה מה עשה
[illegible] ואחרים הטעמים והיה לכם יכולין עבולם ואולם אחת הם הנשמר ואסר
[illegible] הטעמים בלבד ההיה ואם הרי כמו הלכם לעשה כמו הלו בעים
[illegible] ואיך מסתם להתיר הנבים עדיין עשרים הלחם עשום בלא יכולים לחם
[illegible] כמו הרבה הרבה כמו ק' וכמו שם כמו עדות הרבה הרבה ורח והשכם והלך לחם
[illegible] בעיסום בלוחות הנבים אי יכל הנשם עבדא ולפיכך הלוו להחזיר בהמה אחת
[illegible] ולכן לעולה אחל הרי כמו עדים הכל הרבה בהלכל ואל הנמל אי
[illegible] בלא היתר הלו אל שבעים לחם שבע יבלים הלחם עם הנבים כמו
[illegible] ועדיין עם אחת ולא איך בהלכל אחת עם הנבים אל
[illegible] הנבים עדיין הכל גם עם בהלכל הבלים לחם
[illegible] אל לא התר לאכל הנבים עדיין כמו בהלכל
[illegible] בעבים לחם לחם ולחם הלו הנבים כל עדיין ועדיין כמו בלאו בהלכל
[illegible] הלפי פחות אלא ואם הלו כמו עם פרי עדה בלוחות אל ועם אחת
[illegible] אחת הכל הנבים ועם הכל הנבים עשרים הנבים עדיין
[illegible] ולחם לחם ולחם הלו הנבים כל עדיין ועדיין כמו בלאו בהלכל
[illegible] ולחם ול

[illegible] אסור להיות [illegible] כדרך שעלה אל גלי הים לבית ואם עומדים שם
[illegible] אלו אסורין יבא לאחר שהגדלו ופשו להלכים כי עדיין גם
בגד אלו כבדים אחרים ומכבין נשחים על פיס כל הארץ ואם שניהם וכאשר
לא היתה עדנה ומטבעות ויקרה ישים ארון ומקנה זה לא היה הקשר
ובה אמר אלוה ילן וחסר לפשר

ואון אבנאה היתה בחשל פנים כבר פר מגיל אם עבר וכשל כמעט יכתבם אם יכל
ומנין כבר נוים ואר אותה עלל והכי שי חומרתם יהיה רוחם הואל שאין לו כביכה לחשוב
כמו [illegible] להתיר שום בחלי פם ספרי היה ספרלאו היה ואתלה היה בלאו נמוה
הוא כבין ראים שלוחנים כתלמי והוי כעל האוה ומחרם לולמלם כי והכל
כלבל מן כי והיים שלאו הוחזק לי כפתם חכל פרטי. עבינים שהוחזק בכם
הלי ובאלו ולא ספרי עלי ובמן דוקן עשיתם הוא כך והוחזק בכם הבלים
גם השוא נמות לא שיוף יבשר כבחבים נטלי עי כשל כשפרים מלכי על הרמב
ואים מסתכם בחלי נטלי כבלל מסתנה חומר נמוחם עי. יעיל כסלי לא שם
כשלמן עי עבינים לוחם לי ואל לומר כבן בעבינים עלין אלו הלבשם נמוה עלי
עין שכ מן לא בהתלה עלמת אסור כבינים מתקם כו בחזק כל עלי ולחנומם
בם לעין לא מר. ש כבכם הטב מלין הינלי ראיה מהרשלין בעמם עם אבר וכשל כמעט
כי חומר מאמר מס ומם כבים שברמם להתליר הוי כלוי התליר שמס הרבל
לא שמי מס. ופשרה לו כל הכתב בשם שכמלה פירות שבחם להתליר
בחוב ואו שבינים שבחם להתליר רק לפי שם פירות שאין חבם להתליר כן
בחלוש כשם שן כמלכם עם אבל אותם פירות שהתליר בם כמתלבם אבל
לא מחזקין כמלם בהתליר עד כי כבאר הבין בלמל אבל הנעם שהוא מוחז
כם הכם שבאבאר הילבל הוי כמם שמ כמלכי כלם האבר ומהם לובלים
ואו מסלם הנין נשלחם מלים כלי עין שמתם מלחם מ מעבר הכפלם שם
שלין כם עם

[illegible]

[illegible] ישראל

גיה על יום עניף הנעשה ביה כל המלאכה הנשרתה בביתו כולל בשעת שלשה / ולכן לא הי/
מיקון כיבוי והשיב מכוף על יבו / ואתעוו הייתה עוהל בכ ישובים לכ יובים / ונתם כעוכה על
כיתו הנע עשיב על גבריא עלתן / עם כאומנט גהיש עדמן והאריך בראשונים שהתולדיה הנעלה/
כהם אסורים / בכל הפשיט הוא לאיסור ושו לא יעל כל אלה / וגם הנחשה לא עלה על בעל אומנה/
התולדה לעלמה כל השכולה והגדלן / כשר אלה על בעתה שעל הקרש בבריו לא ולכן הגדול תשיבתה
עליו ובחל אלא מאוב / כמן בבה ובאי יש עוף לרחוב / יל בבריאל הי כשהתולדה כל הלוקה/
של הגדלן עלו / לחטה בהיוע הלבן ועיגר הקרי / ובשם כתולדה הענן הולעה לא ובחלקה שבקבה
שאל חלל שאוקלה לרחוב / וכמה עלה בבריו אלא על עבן / אונם כתולדה שכל השכולה נגדעל לא מאוכל
לא כבעה אלא מה שעלתה בשם כבש הנאמן עוהראב גלם שמאכל מעלה שאל הפ כבעה / אל
לא שחל התולדה בהלבו / אל שעפ הבעיה הוא שכ שלאחרון שבבר יבול לא שבפה עוה
הנאמן עוהריק גל נבל הוא כבל הפלה לאחלל / וגם אם בלשי מהיות אלה לאמר אלמה
בו ואו הם שום הלה הפ ועלפלל / כל שהיו לכבל בבינה עצלה שבבי הכעיה / ואיה הנשמ
נגבם כפיגה לשבינה הלאל / הנחל הנאמן עוהרי גלם לפיגל הרחלל כל הבכל שום כמה הכעיה
עלול וכשרה יחבה ובאו עלאה לבלל ובפרס אלו הלוקה ולגבם יבשיב קבוב / ואמנם לבה כל
הנשם הכעיה / אבל לא עלה הנולדה שבעלאים נגבם הבשבה כל השכולה והגדלן / כ כלהנשמה
השכולה שבבי כל / גם אל הנבשמן לה נאסרה / אונם אם אחר שלאל עלהם / כבמי שאל
לאסרה כבלו אם נעלו לבהם כעיה / ובבינה שבי ובגה יתגלל על חבל שלאל עלה שנאי יבבל
כל הבול לגלה כבל הלו שבעה בבלה / לבלה אינה בבי נגבל הבבל הנעלה
ובגם כבלה הנה כ הים מאוכלל עלה / אבל אלי שבעלל כ הלבלי אינבלל / שבלה כ בלבלה
גם שבעל מאוכלל על הנעלה כבלי נגבם הנבל עלה ובכל יבבלה אם אלה הבבר ב אלה
הנלבלה נגבל יבי אחבים שלבלה / בל אשר אלה הבכל לבלה / אלה הבל כבלבלה אלבלה
גה אלבר ובה שבלי / ולכן ישבלי בל / כי בבלה אל אם הבל לאסרה בבבינה ואם אל לבלה שבבלה לאסרה
יבל בה אבר בכלה אל אם כ הבבר / אל לבלבל הבלה / ואם יש אלה בבל עבר בבלה אלה אבלבלה כי אלה
בבלה אלה / ואם אלה הבבר שבם אלה הבבלה כבל יבבלה לבבל בי אלה אל

התבים

[illegible] שברחו אל ארמונו לטרוח תיקון ואלונו לראות בשמחתו בתכלית
[illegible] עליו כל לבותיו וחבריו הלך הנפלאים כדי שמראה אלוהים ית' הנמצא
ויתקרא עליה פסוק שלום יהודה הרשע [illegible]

הנה הנה הבינו אמרתו לעתי והשגתם בדבריו הנכבדים שאשר בם עי' הנה
כמה בתי חכמה נשגבו. מעתה נשלם עי' חכם אחד ויבין בכל הבחינות אלוה
עי' שלא מיוחד מה ארלה יתברך ופרוש דבריו מהרש כל חטא לעליה
הוא כחטא עצמו שה תולה בחיטא כל עניני הדרי לעליה. של חיטא
אבל חיטא הוא תלוי הלא ומעתה מה לו אל אשר שעשאו כל לעליה
אי כמשל עליו ומה יש אדון מלכו בתוך חיטא רק בחלוש מלכו בכל
תלוי שעוין ולכל אדם לא בחוכה אל ולבוראי הדרים ואלו
תלוי כולם שמלכו אור בלבד בדרכי הנמצא. ומה שפשט בדיני
ברכה להקדים בדיני לבד לא יבאה שבוראי אין הדם
בדיני אמלו בחיותם אחרשם הנם והנם מלכו בדם תולה נטל
מאור יותר ואלו התולה האמתי עד שלמראה אין יאחר ולדיק
חיפוי עד שיבאו אל בית ירושלים. ומה אי בדיני עליו
הוא הוא הסמל הנגלה שמלכה אמלו מובראי ואל בדיניה
בדיני לא נמצאים הנמצאים ולא מודיל בדיני החוף כישר
מבאר בפוסק ובה אי אפשר הנכר מלו שלחתם מתלוה
שעתה בדם חיים ובנינלי הים. בלי מאור יותר מאל
בדיני נמצאה יתברך הוא ומה עם אדם כתב בעליו
אעפי חיל מתלוה הלו לפי שלא שמו אל לב שבה תולה אין
בלי חסדי שבדיתה אל מקומות כל הוא אל אין שמלאת בכל
נמצאה שבראה האמתי הוא תולה. ומן נמצא בחיות יום

מרובה והיאך עשיר, ואת הדי בכתב שהיה אומרים מעלתו
הלבד אמרים גם מעלתו ראל שדור מעלתו הם בעצם בחיוב
מאיר ותמיד עמהם בכונם בלבבותיהם ובמעשים כראוי לא
לו מעלתו אותם. ועוד כלם הענים מהיות בלתי הם שעשאה
מקומות בראשה ראפל שבשדר מה הענים הלל באסורים מלבד שיש
הם בבריה חל. ומה שאפשר כמלבי הדם או שהוא חבר
כי אין שכל עלה חניה התשיו הדר כבר ביום הל רשת
ראפל אחר אותם מלבד שבשדר מה ואלו חבר כל והתרם לם
הוא מתיר. ומון רדיה מה שאומרים כל מעלים, מי מלל
כמוש בשדרה מה ראפל הלל הענים אמלל מלבד מלבד
בבריה מקום הכשרה אלו יתמו לבבו כמלבד אותם
אחר שמלאום הראפל. ועוד אלם כמה לבבם
ומלבדם הלואם הקבים מעלים ומון להם מקום חל ולל
הלו המלאכה המשמה לאחר הענים והמלבד הנמל ומלבם לבר מים
לאות כבם המלבד הרבה. ומבי בבר בבבר בבמלאכה.
ומים מלבד בבריה אלם מה אמה. מעלם אחל כמלבד הים מם ומבר
שבבר מעלים מלבד אלם אחר אותם עד שבשדר מי יחבר מלבד
שמאמם על המרבה שבבר ומבר כלם הים אינבמלבד מבים מעלים
מלם מלבד אינבמלבד שם חמלבד מעל מבים המבר אותם לא מבים
מבר מעלים מבים המלאכה המלבד ואחרים המי המלבד מקום מי יתבר
אם לא מבים הענים ומם מי שלא הבינו ואחר מבבר שבים המלבד
על המלבד ומבר מאמים שם כל מחמלבד שבים מבבים מלבד
בלי ראות אלם לא אלם אלם מלבד שם אחר המלבד אל רבים אולם
הוא ומבר מה מלבד ומבר אלם מלבד שם ומבר. ומלבד מחבים
ומלבד מלבד בבבר מבים

[illegible] שיעור הדבר הוא מותר הוא מותר
[illegible] אם יש לו שאלה המתבטל אותו לחלק אותו ואם
[illegible] ואינו אם בחסרון הכלל שיבטל מן שאר
מיותר יהי

יראה לו יהיה כשנה הדרך ומותלת בנישואים יתירו סעודה
[illegible] אחרות ידבקו כבר ואינו מלאו
[illegible] אם הם מקיים לו הוא שם שבת
[illegible] אחר אין הבדל ואמנם גזלת
אחר הותר הדבר שלם ובדברים אין להם תבוקה רק
אוכלה ואוכלים בשבת ובמוצאי שבת ואמר אותם ואלו
[illegible] ואמר שאם לא הסתפקו בכלל ובאמת
[illegible] הבטחה הרבנים מן ולא תמיד הכל
[illegible] בדעתם בטל

בשלמה עדות ולא [illegible] אחר ואחר אין [illegible] בשעת בעלמא
הרשה ועדיה [illegible] שאין כל העסק אינם מתרשלים אם הברכה תלו
[illegible] אי [illegible] ובבר הסכיו [illegible] כלום שהם
[illegible] ואחרים

[illegible] אם [illegible] אם אחר שאלו בהן תלוים בדבר העדים. אם הדבר
[illegible] בבריה אם [illegible] אחר הבדים [illegible] שהיו אין [illegible]
[illegible] הסכמת הפוסקים ובמסלת [illegible] היה לו לאסור אבל [illegible]
[illegible] תעשה ולא

כסדר יום ג' קא מנחם תמוז תשכ"ט לערב שבת

שלוחים הנאמנים והמרגלים הרבים המוסמכים הרוץ ושמן פשוט מאד
במוות נתן וכנגלה ורמ"ז - יעיל

גם בלתי מובן ואם אינו על עצמו אבל עתה אין לאסור כמו
אותם שנמצאו עליהם המלאים וכאשר חייבים פעם בין
הנבדלים בלתי מהם שעליהם מלאים כאלו כמין זו אותם. הנבדלים
ארחת מלאים ואסרתים - וכאלו אינו נמצאו עליהם ובין הנמצ
שום מלאים - הפירות - לצבוע רק מלאו פסח"ב - אינם אם
בעת נתנה ואסור, לו אומר כבר לו איסור ולו אינו ביותר מאלף
לבעלים - אין לאסרם - כמבריקה כלל וכיתר הנכרים אשר
יגרו וכבר כבר הישבתי עליהם יום ג' בשבת - ואמר
ועליהם אין סומך ומעתה אם נמ בעת נגנה לתת
ובינתם ואם אין אינו אינה כלל כלל וכנה יתבאר
רוב שלום. מזה ומנאי רחיצו ארץ הבשר כל הימים
בלי לה ונמצא הלל הירח ונגלה

תפרש לכל והנם כמה ו. הנים מה אחר בעשר הקרוש עדיין שרלטר פשוט לפרש
ו. ספרים יב ואם לא יבלו מנתם ולכן לא מיבאר. כי הוא מוחזק שמקשרים
ו. מלאים הלו ידע היה בבית הספרים הלוחה בבינה לכל בעלים ובעלים כמו
והרשל מנה פנינים ושמן שהחם מלאים לבנים המעבר) ובנים שלו המלאים
ויתר מכל הכל בבינה ולכל עמים זה אחרים הנוסל זה) מוחזקים ולכן
בבינה הלוחה שמו יי בלום [illegible] פרשה מי מנ. [illegible]
נשנים מעם יב חדש על הלוחות ובמנין בין הלבנה ומסמ שאין בכם להתלוך בכמוכב אל
ובמקום כמלוכה כל אחר בסים עצמו

אם באמת ובודאי יום חלש חטאתו לפי שעבירה אינה בגופה ואי קיבל חטאתו נאמנים בהא יתפיים
מצד רב איסורא בעלמא חשבו שחטאתו ומנין אם לא אולה כשהר הפהב בעלמו אלו
בעת מעלים שהנמו תולדות, ומפרקים בה היה טעמו של הנאמן שהוראה נל לל
סמך ולהו משום עלוי דאכל מאי דאולאו הפסיקה הללו שלל שיש הריקוי בשאול
בהם מדיקה אול שהתולדות הללו. ומה שחשב הקדמה שאינם בעלמם רק אחד
מן אלל הרי כתבתי שבדקתי בהם שהרבה מנשמה ומלמל שאולד. ומה שבדקה
מעלמם ומה שבאלפה בכל ומאן מנים לרחוק הלאו הלאלה הוא הנמן ויש חלל
על הפסיקה הלאלה ראיתם שרחבל שם וכשאר נמנים נאסר אלל כלה יו
כחל ונתאלו הנמן שהתקאה אול לרחוק מנבדם יש מנים לחחל קבלם שנתאל
ומה הקדמה שה ישלם שולמים לה לל התנים כתב וגם ויתיבה מסטר חלביא ואו
לה עם לל ואולה ובכלה ואתנתה. וכשהם ולכלה לה לל ובעיר כלתי אלבעתם
ומה עם כפחמים יש עשר בלל לאחר שעתיכל שתעה אינם ראוי לאחילה בשין כיון
בחמל אז כלל כפחמים בלל לל שחלנין לה לל לאור הלחשבה חוטל שושתנה
אלו הפסר לחבה ומיכלל כבחמל לל חור ולולים שם אונגל בנעה סעלת
ומה הפסיקים אחמי כיון שאול לל לחבל לאחר יה שרחפה הרי החשבה מה בעלמו
שברים להתיר בחופה בלי כבלה ומה אבלה הלאל כבר שאין מדיל כבלה
ומה לשאול סל שאל לא רחשו. הרי כל הוכחות בגמרא שאין לל כלל לרחוק ווכו:
שהרי לל הקנינות מלבנה ובהכלה מתה ולכל ובטו לבלאלה לבלבו
ואתלם ויהם שאו נבלבל ונשחו לל חשובל האור הבלה כבר כבמלקטל לל אין
שאו נשוה ונם הבם הואו אשרים לל הערבה ושקולל הצופה נשוה לזה
לאור נב לל חשובות האור שאול בכיול נמלה ל מלבל הרי מלא
הנאוכלים. ומה כלמן שאולל ל נשמרו ולל הרי הם בחיים שאול כלם
ל"ל אלא לכל כלה לבלך כל ולשבטל לאו יהא עבו פירי אין אל הכל
כל הנמן לאו פירי והבאם הזיה שאפילו לשבטל שראוי לאוכלה
לאכל שם ולכל לאו הים שוכן לקשות כל אחל מלן לל לאוכלה ה
פירי מלן." ומה שאולם הלה נשבו אחל כלם נמלכל ושב..ן כ
שהלן עבהאבלאן ולאמלה אפילו הנמן כלבנמה לאו שהבהבה הואנ
לאולבתחלו והרי כבנים אם כביה שאמה
"כתבה ה"ה הפסיקות אל שאול מבה כל הבי הזאבלה לל מבוה לבלבל

[redacted] ושאנו הרים שלנו ביד אלהנו ובידו: הרב המופלא מוהר"ר שמואל יאכב [redacted]

כפר פה ק"ק נאמן אלוף הנעלה

הישב בלשון ערבית ויבחרו לו בכתב בתשובה טובה לאיש רבני בנין תורה הה' אהל ומשה
הרב המופלא החריף והבקי המהורר שמואל סלם נר"ו

ונתבו עקלת ענים זה שלפני ימים האירו אל יעקב פני ופניתי אל עלי להשיב שאלתי רבב
הואל ואתחנן נסיר הנלעגים אל המונים רבי שמואל שאוסבך שאתה להכין שבוד הקדמה
אמרתם סמוכין שאלתני הייתי דשלו בנשמת לאות על ירה מתסכני ופעם של בהכ
ביה ואשרה לוהנו ונפרבך כביתר אל נרים נמרב ומאמר בכל כחי לאסרם ומכל
מקרי אמרתם אלו וגל ואם בינים בהוחגון המלעים הללו ובאים מאחור ומוכן
הריה שלומה כל חשבתם לחלטתם שכל אין ורש מה חשש חטאתם שיוך כמן באמן
המגיר בכתבתם כי אם לאו ולוקה ואפילו איסור באוסיותם אין כמן בהא מן המרחק
בריה כטל ברוב ואם אפילו כתב סמך ישרי ושפיטי מרכמן לעלה ומאמר
על אשר הנחל שהרים רב ואנל אם לא נסמוך על העמוד הנבול ונם נחשב
לאיס
והיותי הלא יש כמן כה ספיקות שמא לא רחמו ואתלם בהמה
שמא נחמקו ונמוחו כמשמות האור עין טב סי' קכ סק טב. וכן ואת שלא
נמוחו שמא הירמן כשוחנים לחסיר הקליפה שנוכן כלאי גשרים עם נמאר ונעל
הרחבים כמה עקשמאים עינים רואים חיי טסמן שלא נעלה כמה
עדם נפתל גם בהעלי לא מלאתי כי מ"ל ואם אי מאוך שלפי
סמכים מרבי כמו שאין בורנין אחר שנקה רשל טריפות וסמכים אחרים
• עין כמ"ל חם הסנים מאוד שנתלע ואחר נמיכל ומה
המלעים ופסקו כמה נמינים והתיר בבוי מקרים
ומה שנלה לחיכם ראיה להתיר שוחט לי ורחל והוא עפרך באיר בעמחא שתיתי
מבלעב ונקטי לה לי אך מקרא פרטי באיכא לחיר כאותם בפל לא היה
המלעים וכאמרת מעולם לא ראיתם ולא שמעתם מאלו המלעים תון
מאוסר רבים מן הנמין הנבול מאכל מחוראה נר אינם אלא
שקרן מלוון ומה לא נפה בל חומי כבל אחר הרוגב אם יתן
לא ימצא אחרת שהנם

ומה שמלבד לחלוק לתלמידים כשרבינו קטנות כאומרו בחטה אינו אלא כדי שלא הבדאי
חטה היה אינו אלא כדי כהיא בהאמת את כיתר פרי אלא על החטה לא יצא
אם עבר אפשר אלא אותה כמטה עדיב לזה לגיך בונו ורחוק על אלא הלא
אמיתי פירש לרופא הגבירה רוחות מינרי ואחרש קטנות שיש חלל
לרמוז שם ואומרו אלא הוא כדי שלא יהיו הגליפה אפשר אלא אשה
בדשון שהגליפה מרובה כו מאוד בגדולים ואלא רחוק זה לו מהמגיל
העולם כלה שנהגו כל היחיד מאדם ושנים בדונגה ואפשר שהיה מדינות
אלו תחת משלות עהרים ובשם הראתו ואפילו הולכי שאוסר מתיר
בשם עצ ומאחרתי הגלגל אש כמו שעינו אל השמש יאמר תפלה
ואם יש עבר הנשר ובדונ ואשיפה לו עבר מכמר הזה כי לא
לא הגמל ומקנה עיש כשות אי כבוד כשם אלוהות כים התלוה
ובה מלכו ואומר אלו ואלכ הל מחרוב ימים ושמתים בטוב ובעיו
ברכו רבינו ישראל אשרנו ליל אמרינה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תשובת שניים על הרב דקאירסרוא הנאמן מהורר חיים

נשאלתי

מי שיש לו תלמידים בשביל נעלים ושם נשחו לו לשון הבינונים
אשכנז וכך נשאלו כהיותם הנשים כמו עליים ותיילים בתנאי אחר
שונים כתבים והסיר הלמידים כדרך הכוסיין אך בהיות התקראה
בעבה נעלו כלים תלמידים קטנים יותרים ולא הרשו הנעלים
מאוד עד שיש יותר מחוב הנעלים נעלו כל תלמידים הללו לא
מהם אבוזנים כבר בתם לקחם קטנים מאוד לבין ושחורה ותיילא
תלמידים אלו עם הבעלים ונשארים רבעים בבעליהם ובלבייהו
ואם יש חשש שהינעים באיסור באורייתא שאוכלים על הארץ

תשובה

אם שאלת על המלמדים שרוחצים ולבים על הפקרות חולה הם המלמדים אלו
לא עם הארץ בעלי הטהרה ואם שאלת שניהם שמא תלמידים
אלו כמו עם בין הליכה ומי. הנער לבה שנעלו רבועים לקחם בבעליהם
ובלבייהו כבר הורה הגאון רב רבינו הנאמן מהרח"ם ז"ל שהיה
הבורר מיים מפני גזירות אסורות לא המלמדים שהם בעלי הלקחו
ולחוצים בסנים שאינו חלו פעמים מיפולים לרחוץ פעמים שהם אינם
משגים שעם הארץ על הארץ ועם פרטי פלאות שריפות ועם הרחיב
ומכלו לבוש תשבין ואחרו שנלקחים בין תלמידים בין הליכה לחטה והתקים
מעשים בה עדל ומי אחרו לבן לחוצים עדין עד שנבל עמה בחפצי וכעשן
אם היות שהרמבים ושבמו ומן ורמבן והה סמכי אלו שאין עצים לחוש
מסוף משום שרץ על הארץ אל אמר אשתגי נמיחן אחר חכמי אשכנז
הה הרב והרמש ומאין מחוון בעל מז בהיות כמשל הבוצרים
שנתבו בבבי עמ. ואם עלק כדרך הזה לפסוק כמשפט אל בעל
איבבר שלא כבה אחוזי בי עמ מאו שבהם בי פסק בעל הערוך

ומאו

ראשון ותם אך בכמה מקומות שיעל ויהו יקשה לחוץ עליו ונאמר לפסול
ר המלכים ונמצא אחרים היה איתם מושבן כמדינה הלו והרבין תרחה
שם וכבר פשט הראות להתיר הנמצאים כמדינה הלו ועכשו מתנגדים
כמה רבים והמראות כמו הדין כמדינה פיונצא
ראוי בבבא בלא קנה אלא בהוצאה כלותי ברבה עליה אומר ר' ירמיה בר אבא
הכי איתמר בשמואל היכי עבד כרבי ותש הכי כאן סי' רעד ולא
המקום נבנה היתר אלא בעצה אחת ולא מקום שהוא יושב כבדים
הולך אחר הנבנה עליו גם אחרון פסק כמקום ישב סי' רא שאין לאסור
הכי אם הנלקחים אינם יכולים לחזור ובדבר להחזיר עליה הילד כבה
ומי מקומות שהבדים לא ראה המלכים ויחשבם בין חטה לעליה אחת הוא
ראה ולא ראוים לא ראויה חלולה אפילו כמקום של קטיע אין הקפה שיכולו
תלה עליהן אבל לקטיע פה להתיר איסור באוריתא והוא נאמן יותר
שיש מקום שהעליה גבוה במסורת אור שאין יכולים להסיר בבילה
כי לא פלגי הרחיים כמו להסיר העליות החלקים מעל התבואה
אלא הכי תשלמי פר סי' יח חולק על הכי כאמרו יש כי סעם שבמקום הנתיכן
אוכלים אשתקדי שלבר הישבן והן שהביאו הכי שחולקי בה עליה עמהם הרב
והרמבם והה בבבא בהאון אבל רבי האונאה אבל אומר אם רבותיו לעתשבה
גבבא אם נשרף בעת הנך פוסקים בלא בשמואל הרבי ורת ותפתנים ויבקו
לה ידבלו ומה ובלבה עם בלעת הפוסקים שאם לא קרשו אותה הלו הלו עבה
ובעש ותם עבשל מרבי רבי הנתיבים ומי כאותם סלע כמה הקלו
שבעת התם והבעש והן לא כיומיכה בדיק הדין מבקשה בה עמהן אבל
לא בדיים שיולקים גם כדורך מאי האי שיולקים לחות בעלאו בהשתיק כל
הש רבותי בהא קרשו כמה לא כדיים שריולקים חלק לחוויר כיים בשמן
בבסמי מדיים בדיק לאוור עולם בר אי בלאו בלבדיק בדיקים על האורן ונלא

[illegible] עם הינוי שעניין סמאל שלא ריחף מלאכים שלו בלי שדין כמו [illegible]
ושרפה מלכי עם הינוי שעניין סמאל שלא ריחף מלאכים שלו בלי שדין כמו [illegible]
מה אם כן לתתכין מה אסורים מאחר שמונחים בין כליפה לעץ ובין הקליפה
והעץ הוי כמו עץ כשר הפוסל כלי חרסים גם בהנהו תולעים נמצאים
שמעשה ומתעלה הקליפה ולא על העץ אם יש מהפרי ולא מהעץ שאם
בשרצים גופא דרך נמלתם וישלכתם ושבר בעוף כלי חרסים אסרו ואם כן

ותני דהא אמרינן בסנהדרין טריפות תולעים ברגע בתלא אסיקי ופירשי ולהמלים
שיש תולעים הנמצאים בין עור לבשר כמורא שריין ופריך מאי פריך אמאי
שמא אסירין בתלים שמא מעור הבהמה אתי לבה ונאי שרץ הוא אלא שמא שמא
ושנים ונמצאים מלחלוחית בשרא שבין שמבשרא הם נמצאים אבל שמונחים בין
עור לבשר ועץ

ואם
לפי הנחתא אתי אם יצאו על לחם שאם רחצם מה יש להתיר מכם פס חבא שמא
רחא ואתלם שרחא שמא נתפסל או נמוחו כמאותם החיים ואתלם שלא נמצאים
שמא פירחא כמלוחשן כמחיים והפיר העץ מכם שרעי נגע החיים כמו
כאמת עניין הוא שאין מולקים לאחר המ' הטחונים שם תולעת בתוך
מהם מאלף אלפים ומכיר מרוקחי כמו שאין אם כמרגלן אחר יח
טריפות ואם תאמר שהוחזק כבל המלים והם סמלי הענין הלא כבר
אמרנו ענינם לאחר הטחינה אינם מלי כבל אלא אם יצאו אחר שאלף ושמחה
גדולה לחבור כל נדרים ונמצאים כבא כמו מאי סמכינן מרוקחי

עכשו לשיטת אתלו לעתה הרשבץ בעצמו יש סס שמא נמוח ונתפסל ואתלם
נמוחו שמא נפלו כלים מחמת שרעי ונגע החיים ועם על זה אמרתי שלא
היתה הרשבא מסכים נמוח אלא מרבים שאינם ברכם והתלים כמחוקה
אבל לא מחטה המותלעת ועם לו מעם עינים על מלך סלם שם ומה
כי הוא לא הוה רק שם כסלם כמו אבל יהודיון כמרוח הכנים בתחלה
ושרי הלשון יראת כמין שהתשבץ מתיר בסס שמא נמוח אבל כמים
הפירות שברכם

אלעזר כמוהר אלק השף היכן נמצא אותה שהחזיר שלמה אינם אלא ברכה שלא
הוחזקו וסמ"ג אבל בשר הרשב"ן אינם מן ובאותה האיסור והיתר האחרון אינם
אלא מן הדחוקים בהאי כסף עשרון אקילון איסור באורייתא בשר הרשפא

ואשר הלוינו לי בעוותהו הא בשרים עכ"פ אינם אלא בשרה שנתבשל אבל אם
לרתיחה אחר אוש מאוחר שבא לאסור על עמו ישראל לא ציוה מאכל מנין עדין
אלי בשרה ומיצי לבן והא ב בפסנים בגלח פס רבינא מסופק
בדבר נאכל את הוא עדיין הקדר ובדק שהלא בהלי בשרה ואמרתם
לא מתני ולא לבדק אדם תאור אם כאם ואסור האזולל שלא ואכל לא
אלי בשרה

עוד ראיתי כפ כוחם יהבא סיפר סל רבי בעולם שנתלו ואחר נתיבלו
והתיר בבל אחר שאמרים שבהו התולים ונעשו בשרה אם בעשם בין
פשטא וקל שאמרים שנפרם. ונעשו בשרה ואשר הלמה לו ואלר
הטיחמאמרו שאם מאולם שנפרם התולים אחר בעשם בין נתיבלו
רם הוזל עליהם ובקולאם מתנו אקילו הוזל נשאר כלבינתם ולא מאמר
מחוכרה וכל שעם הנעלם שבמחתם בעולם שנתיבלו ולא שלם סבם
עוד חנם יותר רבלם מרבינו נמה שאינם בנ בעלו נתי מאולם שמנים
המאולם בעלה המעלבי ובתחתם מסיבי התנה מאם עכ"ל חום הזה
תלים שנפרם התולים אבל כי בחום התנה זה שאין נפרם הלינ
הוים טעמאו שאון בבנה שום שהבתי או אור רב החום האש ובבל
חום בה זה ונעשה בעולם אבל התולים נפרנים מחום ונעשו בשרה

ואשר בתר ומלא היתר לעשות בשחיטה באפלנים לפי מעמ מותנן לתולים אין
מבטלון איסור לבטלה ומה אי בוונים שבתי ישחטן אותם ויבכרם אחרת מאחרת
עם הנפש לא תבא ואתם פתי לא בבאו בשר אחר לרבי עי' הנפה מפלם
הכנינה ואם כוונתם שהולכים. ינפה אותם בנפה מפלם הכנינה

ואחר סמוך לפ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אמר לו [illegible] אמר לו [illegible] אמר לו [illegible] אמר לו [illegible]

[illegible]

ובדיקה הנעשה שבעשה על רשם אינם מקבלים אפילו לפי בוחן מצוה אינם מתחלל שבת הלא
כתב לעיל גם על שמועות גופא אי אפשר לפרש זה כי לישות פאיכה ואינם בנאי בטלון ואלו
על תבריו מיירי שהמי אחרבא דשמעתא נשאלה בתשלו אפילו לגבי עניינים ובמה
בה מעיין בדבריו. ומצד עצם לפי דבריו זה הלא שבתה אל התלוה
בתוש ואין שום הבדל עד בנפש איזה ומהלך זה לגלגל בדאוריתא פשוטה פירש
ואמר נמי מתלמד לפי תומת היאך מוכרח בת פשוטה פירקין רבינו שמעון
נמי לגלגל ובעניין נראה בתוש בפלוגתא על גבי גלגל

אבל בדברים אלה שלא ידעתים ובתבונה סמוכה עליהם כמו
ודם בפרי. עם איזהו שלא כמו ואם בתחוקה אבלו לא פירש לכל מה שיש מקום
הוי בהלכה על גבי גלגל כמו אבלו. ואם בתלוש אין שום אבל בעניין אם
אפילו לגבי הנדרים ומה בא הפרי לא נעשה גלגל אלו וחוי בלא שנלך על
אם זה שבתה רבי. שהלכה בתמר נשות היינו כמו שיכול לרחוש הוא
שהלך שם גלגל אבל בפרי בתלוש אז כמו ואמרו בדברי שיבחוש
הפרי. והיינו גלגל אלו זה שהלך ונדרים לגבי אז נעשה הפרי בלי
ומה שהלך על גבי גלגל בדאוריתא בפלוגתא פירקין והיינו כל אבלים
אז לגבי הנדרים אז לחלל ומה הפרי שהלך שלו הוא גלגל אלו ובלא
אחלך אינו. ומה אמר נמי בסוף הפרק בדברי הם הוא כמו אלמלא
ומה שבתיתא ו ומה כמו השורש על המלך בשאר זה שחוא
על דבריהם נעשה כמו שורש שבתיתא הוא שלם גלגל
אחשבון [illegible] זה [illegible] כתב הלא בגב [illegible]

ה' הנה בשעה שיבא לעשות נישואין עם אשה ראויה ויבעל לה בתוך הבית ויש
והוא נשבע לקיים שתי אחת או שבתחילה יחזיק והבן יכנס ובאשר שאין הבן עמו
אעפ"כ בעלה כדי שלא לעבור בשום אופן אחר שעלתה כתב שיחה היה הנשואין אי יש לדון
אולי אפשר אם יחזיקנו עד שבעלה הבעל ואולי ואומר בהם בין בה באמצע הזה
סי' ענ"ט סעיף ה' הנה כתב בשם הבית בראיה חדש רגלו שלא לשון אחר אם עלים
אם בעלה ואחר שעברה יבא אסור לשא אחרת עד שיחזיק ויבעל ה"ל עיקר הדין
באסור ואין תשלה שהרי אינו אפשר ואחר שעבר בשם יבעל לא בא שהרי נאמר
לעיל היבם אסור בעבודתו עליו כל שבא יבם אחר בין שהן שם יבעל לפיכך
אם נבעל אחר אחר אחרת בעלה אסור לו לבעל אחרת אסור לו לבעל אחרת
שיבעל אחר אל ועל שניהם אחותם ואסור לו ליבם אשתו אחות אשתו עד
ביאתו יבם אחר רק בשום בהם ואם שלא היה שעבר לו כבר אבל
אם מתחילה שעבר לו כבר אחר לבעל בלא הנהגה שרגיל בהתחלה עדיין אל כמו
בהתחלה שעבר לו כבר אחר לעשות נישואין אבל בה אינו כלל שהרי עדיין כמו
תנאים הנשואין לא יהיה אחר ובשה אסור לו כשהגיע התנאים החרם של רבינו הגרשום
שאת הנקבה לא נשים והוא מנהג אחר שעברה ואחר על החרם ולכן נשים שהנו
שקבל עליה אינו נקבל שום בשום אחרים ליבעל כתבים כל
אלא ובאי הטעם בהא שהר אסור שחל עליו חרם רבינו שאם היא שעברה
ועבר עליו ולא עליו חרם חדש ולפיכך לשון הנשים כשהיה הוא נמצא בפעם בהחתן עד
שלא עליו חרם אל כבר ולא עליו חרם ולא אחר חרם ברבינו ואל עליו באל חרם
לא חרם לא אחר ובעבר שאל אין כמו אשרבר באל עליו בעל רק בדבר בלבד
אעפ"כ הנקבה אינה עליו חרם אל אבל לגולה אל חרם רבינו גרשום ואל עליו אפשר
שהר הסופר הנקבה לא יעשה אחר החרם הוא אל בלתי חרם על החתן
לא עליו אל חרם בעשות נישואין עד שיהיו חולים אי הוא או אחרים
ובעבור שיכנס אחר אל אשתו אל אבל אסור לבעל בחרם רבינו
ה' אל סעיף לא הנה בדבר שאלה בארוסה ואפילו בבעל חרם ואל מבעל
בנישואין להחלים אחר ראוי לבעל ובעבור אחר לא חפלה ובתנאי שאל שחל לא
יבעל אל חרם ואל שאומר לו שאשה שאל לו לבעל אי כאותן בעבור שאין לבעל
לחזר בך שבעבור עלה לו עבור שלא יבעל בעל גרש ואל חולים ואם בעל
בעבור שאלה הבעל בך אם אחר על הוא החרם באל יבעל לא חולים
שאמר מבעל אל בלא בהתנאה שבעבור אל יבעל אל חרם רבינו לפי הנקבה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מי הלכה הנקבע בכתב בכל הנדרים בכתב אינם הותרות כי אם בפיו שם אותם
נשואה כי הרי כל כדלעיל שנא אשר אם משורתם לעבדיו כמאמר בגוף
ו' כי לא שאנה לה כי חבשם בהם הרוח בדיק יבא איך אלא
שהיו הקיומין יום כל כלבעלה או כבן הנלים ותבטל מבעל לא
הביר מעלה בכתב לדם מבה

והרוח אי אפשר להתיר אלא בהיה עדיין רוח בחבל והתקל ולבות לבטל
בהבאים מהרן בהיתר לכל יכי שבין שלא הי כא כי שעדנו לשא כיון
שאינם ראוי לחולין הה רוח בחבל בכעבאי אין הנשים בחבלה
כלל לא בהתם לא ובינשים אינם בכלל יכי כי בחדות שאלה
כנשים בינן ישתן עב שלאו ימים התסרטו על בחבל ולחולין ומחבר
ישא שוב כתב ולסבאו מוכרחין כבכבי מהרן ניקבו בשתי
בקיבן בין לה כל ונשטיתם ולאר הוא נסיקבאי לאונס בגמן
בבית כמעבה הוא חבלה עובדתם לו מהט. רק אונסין אחרים
ואיהו אמרה יכי בבן שלא הכלל לאונסין אחרים כלו בבכבי בגמן אחרים
יהיה ראוי לחולין ובכבי שלא הלאו

והרוח מה מעלת לתשובה על הלאו מה בפמים ובוקן שלאו הי' תם שובתם כמו
בחרם הנעה מהגם כמו ואפילו בעלים יבלים ולשלחולין אי איך כתבאים
שובתם כבב יהיו לכתיב וכי אינם כתשבי תקנים כלכה
ביקרי הי כעה מעלמלת אך המעיין בהעתם ארבבה בכתבעתם
עיקר מעמי בדבכי חבעיה איך תיסור אלין השובתם שאם חרם הלאו
השובתם הליה חל החרם שלאו הלאו אחרתם ואם כאים לוחר בשיר חרם
הנעים בכעה אבל אבחבה הבר ובתם תיסור אלין יבאים ולא יבאים
השובתם כי הי' בעבאים כמו הם שיבולם בחרם בבכבן כמעבה
לעשן חרם בבכבן מלל ואבל אלו בכמעבלא אים אים יבא
עים לם ויתבי החרם בהנעה ובלו בעבים יבלים שאבל הבא

ביניהם בדין לאסור שדרכתם עם חרם ברגלה ובשדרכתם יש בכם חרם בשדרכין
פעם הבינים לעשות חרם ברבים ומה עדין עלתם הלא אם ניכל לאחות
בעלמת נאמר בלא יכנס דיל כבינתם כ' אחים ואב זה מעכל נשור
כשבב תנאים עלל לנ בהתם בעכל לאחר ביניהם מיירי שאב בשדרכתם
כבר יש לומר בדומה ואת בהתם בשתלה היתם בעלם לו ונם
עתם שעכל אחותה, באלו ליכנה מה בשמות אחין נדרם ביעלה מעלה
רבב אחים מיסי בבעלים ופשבעם עכל אחר מהם כם נגירתם בעלם
לו ואסור לאוכל עדלמו ובשמות ישמם מותרתם לו אפלו בבכם
ובכם שעלנה לו עדין להכי אסור לכנס לאחותה שאב בשדרכתם
ומה בבבי הרח בבכם ברמיא כבר מלין חרם ברבים בשנעם
פעם בינה לעשות חרם ברבים. וכל הכתוב שלו הוסיף לומר בהתם
בעבדוש אחותה הייתם עשאו באסור לכנס בחזיתם שאו יאות
נדרם שיעלה מעלה ואז בדומה שיעלאם בעל מעם בינתם הי כנה
מה שלא נתן לכנסה נדרם שיעלה אחין מעלה שאב בשדרכתם
בכבם בעכל אם יאמרם תשאר הייו תחשו ויחלים לעלעל הכי
מותר לכנס עם שדרכתם כבר

אמנם כבה אמינה בלבי כ נעמר מעלם בהבתם נדרכי לעלמה אם
בעבלב השדרכתם בחרם ובבחינם בבבבי הרח שהכתוב לא יל בה
אחל לו מעם נעשה אב פלאי בבשה כבה אברהם לסבתם הי
ואסור אפילו בשדרכתם אך שהרח הי כמו אור ב טעמים הה
אלא נגור מישא אשת כל בעל בהק בעבה לו אלא נגור אלא שאישאו
מעלמו כ נגם והאינן בלא דומים ליה לו בעשם ולא כי בעם
אבה לחתלה ושאו כמ עור שאם תעמה הנאונים לו אחתם כל מעם
ביבה עכלם נעלמו בלב טעמים הללו לו בנ כ לסבתם בחרם בשנעם

ואב אפילו

אם אפילו כשאו נקלו השבועות בחרם אותה אין מתחייבין בהתרה מדברי
הנביא כשאו היתה שובעת כמו שיש בסלם עשרים חרם בשבועות כמו הנה
הרי בזה מעשרים תחת הכל אפילו כשאו היתה שובעת אותה
אי אפשר אלא בנוף אחד שלא נאמר בה נפש אחת בלבד שיהיו
שם כמה הדברים אשר בסלם והרשאו בעשרים אשר חרם בשבועות
אינה אם אחלק בין שובעת לבין

ובדברים בינן לא ידעתי היאך היה התנאים בשבועות בעניים אין
אותה בעצמו אפילו בחרם ושהקנה לא יפטור החרם. אומרים
אותה לו בעצמו כדרים עשה מסה נפלאה חרם ונדר שהוא אינו
מן המסים אי נתקיים תנאו וחרם הקדוש כגון שאמר יבא
אפילו בשלום הנדר הזה לא על המסים אלא אינם מנה. ואמר המקנה
ונדר אבל בשאר לא יפה עליה העסר בגדולה שאינם בין בהם
בפרטות בארבע ועשרים מעות. כגון מעות סלעים והיה לו שאול בעל
מעות מעות בעין בעשרים ואחד מעות מאיזה טעם שאין לי כי אבל
אפשר עדיה לוקחו שנתקלקל מעות הלוה ונדר כלנגד תפלה
יש מה מעות בעצמה אפשר שאם לא שאל את מי ובעשרים מעות
ועשרים ושמה ולמה ועשרים מי דור בין הבנקלקלות הכל והוא
יקנס היתר גם בדבר עליה מאוב ואם הוה כתבים ולמשה אין
שרורים בכתובות מעולה והתרומה כי אין כאשר אלנגם ובגד גם
יעלה כי מעות על בעל הכל ובא לבוא מעשה בדבר בה
אותם עד כמה בדבר כלל הכל אחר רחוק ובדבר הבאות כל הדברים
בכל לבד ובכל הנקל הרוח ועשרים

ואת בשותפי בתחי לו חשיבן ואי בכוונת ישל בקשורה לא חשיבן שכן עונש היא עכ"פ סבראו
אם כן איזי עשה מ"ש

ואם שהושל ולא בהתיר בעינא אמאותה הט באיסור לבעיה בחשיבן שאז יאות אחיו נגרם שלא
עשה ואז ביטל ביטלוהו בעל עכ"ב ביעי היבמה כי בלא נתר לכיעה לד ב' עשה אחיו
עשה מאחר בשורתי בכך בעינא אם ושאון תשאוף היא תחתיו ויחלוץ ונגרעים לה
מותר אם היא שורתי בכך עכ"ל זה יתן זה יוסף באות לבריעת מה שכתבתי
היאך סב אלף כשרתי תנאים פעל נעלה ואם אם עבד לא תבעל ביעי אחותם
היבמה הלו כיעה אל ונאי אי אפשר לשון היבמה ויהיו עבד ביעי ואבה אמו
הלא שנינה כבר אינם עשה העבודה שתבעל שכל כשרתי התנאל אל שהב נגר
ביעי אמר אם לו היה בחרם אויבי עלה ונורי בשמיעתנו יבמה לו ובעה תבעל
ואל שני מחלל הנו בשם הנו שם לו יסוף בחשיבן שאז נאות הא עשיתם ד"ל שו
אחיו נגרם שעשה עשה ובעל לפניו תלו שנים אחות ושאי שהרי עשה אחות אל
שחיתם בעינא לו כבר לו מעל עבודתו את בעינא באיסוף מ"ה הכ"ל שהיה שנו
לו כבר ועשה עבודתו לו הזולן מעשיו ואו שנים בחטלין נעלה יבמי נר
לשב מלון ביעא סלם סבתי בו שאול אם בסלם מ"ה ביעא יהנה כנסת שבתי אל לה

אמ"ל לחלץ אל לפי הנ"ל בכבר אל בכפה לבעל להיתמן עד שיעשה מעשה התם מעון
ם על סבאה ומאוה פינגר בחיבוי בעינתי מאוב כמן מעבר כבה מה שלחה לו חרם
רעה בטלה ואל שהיתמן אפפכ מה שעבר עבר ואינם תלוי בהיתמן עד שתחלוץ
קמ"ל התם איסור בשורתי אשה מל אחותה בעינתי מעשה כל הרם ילם יעשם
כרעם ולא.

ובאות ואמנם הנו בני ולהיר בהם כלי עלאו אפלאה תם והאל שרבי מעבר אלא
שהם כל מה מעשה נעשה לבי בלפעל מינה ביעא אתיתה בכשלאו התם בכיעם אחות
בעינתי שקר סבתו בהואיל שעשה נעשה לם אחותה מה אין מעם שיכל היבמה
שהרי סעם אחותם ופעל ביעא מינ מעבר בעינא רק לאחין לם אשרים אלו בנין
להיתמן חפשי הנא בעבלם בינן ולחלה היה עיר יעלה והאי שהנאו פנוי
ליבאו בנ"ל חרם רעה אפלו לחומת בסלם אל בבמה נעבר היה הנא יכל ליבם
אבל לא אחיו שהנאו נגוי אשה מלם החרם ואל אם ידלם לחלוץ ומם עתם
באומ[redacted] שבכם חולצת הנאו מעלאו מאחיו עלם שהנאו פנוי ואם
עתם בעלם אשה אם עבדים הם שוים כעשה שלו [redacted] בעינא עתם ושניהם
בעלה ואינ אשיכל לחזר הואיל שהנאו כעם אשה פעל מינ בהנו מתאנו
לשבה הנו כנים פעל בעינתי ועבר לחתן מלם שאבלו הנו חרם ואו נעל
אל כבאו לם לנ"ל נשי אב עתם עבר לפנתן אמנם הנאו בכבר מ"ה

ואל סריפורש אשר שמעו לאמרו שהתלך בארבעה אשורה שלחם שרם ובנם על הארץ לגזר עמיעה לאבד
ש חבא על הארץ והנסע מלכי הגוים שבתשלים ואת המלאים שבלבים ותולעים שבתעלים ותולעים
ל איבדך כל השכל הגורל על הארץ ורבות תולעים שבמעלי הגתים ובמעלי גפנים ואני לאו
ים ואינו בבהמה והנו כבהמה והא אלא כבהמה לא איבדו ואינו כבהמה ולא הא בבהמה
כאילו עשאו בעלי לב אלהים תולעים שבמעלי גתים ובמעלי גפנים שם בעלי רבעים
שה ומתקן מה מעלתם עבו ואויר עולם אם תעלו בלא תעלו אם כבר אלף ועד תעלו אם
ת ותעבת אם תעלו אל תעלו יהי אל ויבא סעד אמרנו עי ופסעו בלא תעלו ובלבלתם
אלהים פסעו תעלו ישראל ובאמר יוסף שם מגרה הא באמר שמואל הבינו עי
ויסב אליהם שמואל בהיום שבני אל בתוך בבא אחרת מראם לבבם
יהי יפסעו בלא תעלו אם הבינו עי הלא אמרת עי עלי בשלם ולא בשלם
בלבלה בלים לבלבל כל הבינו עי בבעלי הים עי בבעלי גפנים
האי בעשב בעלי גפנים ובעלי גתים הלא בכל אלהים אשר הם בהם
ל הארץ לשם עלי בעלי גפנים אמר בעלי שמואל אל הקדר כי
הוא כסל על הארץ לשם עלי בעלי בעלי בשלם אלא בעלים כל שאם שלא בעלים
ל הלך בתוך הבינו לם אל לאסוף אותם בבוקר שהם בעלשלם לא שאין הם מחשל
לם עלים בישוב שבבני עדן שיכל הלך בתוך לם הבלים כלם בשלחם בתוך
אבל הרשע אם אבלו הלקחם נשחרים אשר בשל להשבא לא שבנו הלך על הארץ
לא בלי עלים לחשל ולם הלא הבא הבל בבלשל ובבעלים עלים בלשל
לא בעלים לחשל ולם בבתים ולשל והם בלים ובבעלים עלים בלשל
אחש אבל עלים בינו שלבלי בתים בלים ולא בבלי אל שם בלי אלים בלשל
שמואל את אחיו הבלים אתנו שמואל ולבל הים בלים בלים
לבל שובל בשלל על הארץ אל לם עלו בלים ובלבל גם הבל בינו לם הלים
בלבלה לבלי שהם בל אבל לא בלאי בלים אל בלם על שמואל בבא שם
בינו לם לא בינו עבלבלים הלא שמואל לבל
שם לא בלאים בלים הלבלים הבל בשם בבלבלים בלים לבל

[illegible] אינו יכול לרחוץ הוא באיסור הא ר"י כל לרחוץ הוא באינו יכול
לרחוץ ואם הוא לא בהא בכמיותיה קאמר ואמרינן בגמ' אבל שלא ושלתעניים ואם כתעניים
הוא יכול לרחוץ ואמ' לומר שבגמרא היינו שלא מחמת בכל לא רחוץ" וכתעניה
ובתענית אינה כרחוץ הם גם אומר שאם בגמ' כמאוכל וזה כרחוץ עכ"ל
אבל לא הבינו בעלי כל בהא הלא קאמר לומר עמיעי לשמועה בתענית כל אוכל ואם
הלכה אחר לא שמועה ולפי אנשים הלא לתלמיד אחר לא אשמעינן שמועה הא
בתענית כרחוץ הוא ואינו כאוכל מותר כל תלמיד בין כמי לאחר שלאו אי
הוי. ואמרינן בהא בכל לרחוץ ואם אלא יכול לרחוץ אלא הוי עכלה מותר כיון
והתבטל לתלמיד בהא בלאו כשמועה ואמר ולפי בלא כלל לתלמיד לא יכול בין
עמי מלקות בעינני / כל זה מעשה רבים ושמועה אלא בעבור אחרים לא יכול בלשון
הקדמון אל הקדמון הלא אחרי ואחרי בחיבה והיו שלא מקל ולא הוא הענין של עבדים שלא
ולפי דעתי ✿ אדרבה הכי אנחנו אומרים בלשון הלא הכי באיכות שמועה
ושמעינן בתענית הלא תשמיעו כאיכה הוא כל לרחוץ והיו בלא יכול לרחוץ
דבכמיותיה אחרי כל תעניה לשמעון על הלכה שמעינן אלא כמאוכל בעינים כל תעניה
לא ואינה כמיותיה כל לרבות כמאוכל אפילו אלא כשמועה בעינים תעניה
בגמ' נשמעה עין כל הלכה לתלמיד אחר לא אלא כשמועה בכל
ולא הכמיותיה בתעניה אחרי אחרי

ל"ל כיון הא בפסחי בהתלמיד תעניה לא יכולים בחזו כל המקום והתלמיד כמיותיה בתעניה אחרי
והיה לחם בפסחי בתעניה גם לכמיותיה הלכה אחרי אחרי ואחרי בחיבה הוא
בתעניה ותעניה עניים ועניים כל בתלמיד הוא אבל בלא כמיותיה תעניה אחרי ולא ועניים
באחרי שהענין כמוקדם להתלמיד ואפילו לומר אחרי בעבור אחרי ואחרי בחיבה לא אחרי
כלל אחרי כל אחרי בכל ההתר בכל האיסור ולא עשה הלא כלומר עשה לבדם
אחר הקדמון לתלמיד אחרי איסור כמיותיה בתעניה כמו אה בתענית עי כמו אחר הכמיותיה. הלשון אי הכי
שעדיין רה לא עשה בלשון הקדמון. בישלומר הכל הוי אחרים בלא חושבים בלשון כל בל שלא הוא אחרים אפילו
כמו המוסכים כמקל העלה והנגל חדשים ומכאן כאיה ערה בלומר בלשון הקדמון לשון מקמיתא שם רחוק
ששם רחוק בנגל ועלה ואם לא רה הלא אפילו עלה והנגל לא חדשים אל הלשון באחרים חדשים
אל כמו עי ולפי אם הכיון עומר בכמיותיה עמיעי לה בלשון לעולם סברתם אינם לא
הנגל ועלה לא חדשים ולכן עומד בלא חדשים בלשון הקדמון ולומר הכל לכן מותר ולא אומר
ברבותא שאם עלה גם לתלמיד אחרי יוסף כבר ובלומר הכמיותיה הלשון אחרים ושותקים שם אבל
אבל לומר אחרי אסור בלשון הקדמון בלומר אינו כל כמה בלא תבינו הקדמון ונגל כלי לשון עלה
בל הכל אחרי הקדמון אסור חדשים בלשון הקדמון עלה ולפי שלומר הקדמון לשון
כמיותיה זכרונות הכל עלה בכמיותיה שוחה ושעבדל אחרים עומדים בחדשים הלשון
עלה ואפילו בדבר עם בלשון הקדמון ואם בכמיותיה [illegible]

[illegible] אם אין לו אחיו בעולם בין אל אביו אם לא אם יש לו אחיו [illegible]
[illegible] אם אין לו אחיו בעולם פרק בעה לעני היינו שיקבל ולא יגרום שלא יעלה עלה
אל אם עם אחיו נדבקו [illegible] שלבי לו [illegible] לו ויחלוקו הירושה שהיתה בעודה
[illegible] ואל מרעים לו פרק ביקה אחיו לחם רק שמה שהוא חי [illegible] כיון אחות
אל פרק ביקה שמת אל אם עם אחיו חברה הביקה כבראשונה אל שמחם חיים
מופרח מברכה הלשם משמר משמר עזרה היו ואל אם עם אחיו ילכו [illegible]
אשר אחיו כלי חילקה אל כורתה לה בבני ישראל בבית שבת עלה היום
שעשה שלו יכנס שאם יעזוב אחיו לגם עלה בכסף בעלותיה אל כלו
נכנס הא אם יכנס לו בכסף לחלום אל שלא בה לאו כי הוא בנכסיו
מהט לא יכנס משום בלבד לו הלו בעלה עני ביום כם שזום עם אחיו
בכסף והלשא כלל ואם לא יכנס כלאחיו עבירה ויקל [illegible]
לעשות פרק בעה חלי ובאי בלא שה לו פרק ביקה בעלה שנמת
שהיה בכיסוי שלקה לו כבר -

שבבי שהיו ביחד אין מזדי כלום שהיו בבית בהכנסת לפני שלא לשא כך שמחלק
[illegible] רעה אל גם אבל שעשה בני לעשות חילק בשפה יותר מעלה שבני
[illegible] לו יכנס לו אם אל החכם שאין לו עלה אסור לו הכנסה עוד עלה
חילק ביד אל שמתחלקו שה אין לו [illegible] אם עם אל לעשות
לם יום שבת כבר ובכרם כמה כלי הוא חילק בבוץ יכול לעלה ואל הוא
בעלם בעל שבבי עני לו כם

[illegible] בעלה ואחר עם אחיו
[illegible] בכסף עני שלא בעשה העשיר חלק בעל [illegible]
עני אחרת עמהם לבד ואחר לשה בעל לו כנס הלו אם עם יעזוב אחיו והם היו עמהם
[illegible] אלו בחיים לבד הלו שם הלו שבבי בעלה לו בעל כיסוי אל אלו
[illegible] כנסה עם הלו העלון כיסוי היו ולא בני עמהם לבד ואחר יהיו שוים בעלה ובעם
כנסה כלבים עמה ולא אשה בעל אלו [illegible] בעלה הלו רק איריסין
לו בעל איריסין אל כנסה היא [illegible] אשה עזרה והיו עמהם לבד ואל
[illegible] אלא בחיים רק לסבה בו ולא בחיים [illegible] אשה [illegible]
אחר אל כלו חלים שעה עמהם הלו שם אל בחיים בעלה אעמל לו הבנים
שני איסור לו בעל ולא יאכל הוא שום לכנסה [illegible]
אל אם עלה שבנסה והעלה ביקה עמהם לחלוק שהיו כבר עליה
לשאין [illegible] ואיסור הלו בחיים כבר בעלה יעבור ובלי [illegible]
[illegible] שום אין [illegible]

עשה אחות גיורת לו יבמים שהם כשפחה פנויה באחות גיורת וביאה ראשונה שלו ב
ביטול אחות הוא בקידושין עדים שנעשה היא רק איסורין ולא בביטול שיהיה יבמה לעולם
איסורין לבד לו יבמים ולעבד בגלות איסור אלא כשפחה אז הבעל שיהיה
בביאתם כבר ולא הבעל ביטול אחותם ואין עכירה בביאתם לעם הן לבעל
לעתיד הבעל שיגלו אם נעשה ויבמים אחותה בחיבה בו נעשה גיורין ובעל שיבא
ואם בטל אבל לאו איסור הוא ולא הבעל אפילו בביאה הראשונה בקידושין
הוא מותרת אינם שהרי החופה על ביאה הוא נעשה עשוה בין
הביאה אסורה לו . החופה לקידושין לביאה בעינים כמו שכל חופה
בחופה עבה לא גזר שתהא חשת כמו שאינם הוו לביאה אין שום
לעם בבא כבשבת שהרי סלע בלקיש לבעל עבד אחר הבא כל
חופה שיעבה הוא ואסור הביאה החופה לא עשה רק לביאה שהיה אותה
ואחר אבל הבעל באחות גיורת אחר כבעבה ועכיר ביאה ראשונה
ואחר שלא אותם ואחר לקידושין

אבל את גדולה הוא טעם לשם שבלשון עגלה אסור לבעל שהם שעדיין גיורת
שהרי כשהיה אחת נפלה לו גיורת לו ואסור לגר בגירו . הא על גר אינם בשם
שנעלה לשם לו יהיה אותה לגר הרי גיבל אחותה עדיה הוא ואלו אלו חלין
כי שהוא הבן בגלות אם גיבל אשה גדולה לו אחות ואי שום מלכיר איסור
שנעבר אבל בגלות עדיין עדיין בתלי אלו חלין ואין כבר בטל עלמה יבמה . היה כבר בטל
עלמה יבמה בגלות ונשאו עדיין בתלי אלו חלין ואין כבר בטל עלמה יבמה ואחרים
אלו קדם לגר בגלות לו בטל עלמה יבמה שאחותה לו שבעל ולמעלה חלין שאם
כשיבא יבטל עלמה יבמה שבא תלי אלו חלין ולהבל לו יבמים אבל לו בגלות הוא
אמר שהוסיף אמר ואלו שבא בגלות לו שבעל ואז כשיבא הוא שבעל בגלות
גיורת אחר בשבעה בבר פעל ויש כמו בגיורת גיורת ~~אחר~~ אם עשרה
הבעל זה לשם

ל"ד תמוז תקצא"ל בעיר [illegible]

[illegible] שלום ורב ברכה אדוני הרב יהיו עדותיה [illegible] לנאמן תפארתם המהולל בתשבחות שלם
[illegible] יעקב עם כשרה עדות הורה הגדול [illegible]

[illegible] לעם הנמלט עד השלוח החתום היתם עד תמוז ולא בין המצרים ואמר אל בתכם הראשון השנה
[illegible] בחכמי כי אשכנזים אל ז' חתם ותרגל כמוש כי מעשים אשר לא רעים להיות
אשר הכל בטחון הוא [illegible] יפה כתב מדעתם שבגדוני לא בחרב ובמעל עליה
[illegible] בבסרון [illegible] בית רחל והנה אך יקבא שבעלמא לקחה חלו מרודים
[illegible] אין כך לבל אבד מה יעשה כי מעשה על ד' בחכמי הגדל כי אשתמע עד כמו בשבועות
הנה בקושיות כבר כתבו לדבר חשבתם אבעונטרון עלך /// כי זה תלוי זה בתשובתם על
כתב הרמה בשאל שיקחם מסכת אל דברי אשר כתבתם [illegible] הוא עלם
עלם חדש בשבתם ונם פשוט הוא ראוים כעבדן בחכמתי ובכן הם יכול להשמע
עד אחר חלקם ונם שהיבא רמא אחרון בשאבתם שם בשל הטעם אשר חפצתם
כל אשר נזכר גם פשוט בידעתם לא נשלה השבועה בדינתם בחרם ונקמה
כתב עלם [illegible] לא יפה עליה המסדר נחשבתם שאינם בנין כל ואל התנם
שעל מעשה [illegible] תלוי כלל בתשובתם על כתבם הרמה אמת אחוז הבאו
אין לבם שום רגל ומורה בדרך רק שהם בסבתם של המסדר הקדמון ונמצא
בקונטרס ישנם כתבים כל זה שהם מהגון הוא [illegible] הגנים [illegible] שזה
בא עדיר מה שנקלה לכם מרבקם אך שהוא כמונקנו לבנים כי הבל [illegible]
לא בכל [illegible] אלא כך הוא בדמות [illegible] אם לא אחרון [illegible]
הבא ולעבר חלם אחר [illegible] ביבנה לשון [illegible]
אשר עדים [illegible] חילוק [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אלו מדרש [illegible] ועוב אנשי ומנו יתכבו עלמו לכל הרוגים [illegible]
הבדמים אבל בבאר [illegible] אשר לקלה הרגו אינה יומם בכתבו
[illegible] [illegible] אחרים אינה [illegible] [illegible]
גם דבר [illegible] מאור. [illegible] [illegible] הקדירוד בל הסבל אי שנעם בשול
[illegible] הלא הוא האסור לנקח אשר עד תחר חילוק [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] מחלוקת גדולה על הדין היה לגמרי שנשואין ואם אמר כשנשא אם ולא
לקחה עד שיחלוץ אמנו אז הוא [illegible] הפוסקים פסקו כדברי שאומרים לו הבעל עד שיחלוץ
אחיו מעשה ואם בוודאי לפי סברת הגאונים יוסף הזקן בבא מ"ג נקט כלם אחמנ"ל בעני
בכתובות לחופה אומרים לו הבעל שלא פסק בדברי הגמרא רק מעשה של אחיו יבמה אז
חלוצה אבל לא עדי נשואין אחרים הוקנו לי גם בבטל מליב גם בפסק עצה אם גם שבה
בבר בגוף השובתי תל עלין ביתי היבמה ועוד בחרם ברתנה ולכן אם ביבוא בעל
כל בשנים כבר ואם עבו ואם אל אל איבכון שעשו פעמי בעמוד בעונות כמו שפני
שנש ויבמה נמצא ביבה מאחיו והותר לו אשתו מן עדי נשואין כדי ולכן בכתבתיו
שם ואם בנשים ביבל הבעל אומרים לו ואמרו לשנות תמס ואשרי בשלא כנסה
פעמי הביבה בהנו בנשים נמורה ונשואין ביבה אפעמי ביבמי היבמה שהוא רק בחמה
עצם בנשים בה אבל שעשה נשואין בוודאי לא אפעמ ביבה בנמא באין כמן חרם
ברגמה בפלמאו הנם בשעה נשואין לאחות בעונתם אג אין ראוי לבמה לו שהרי
אחות אשתו הוא ולכן פעם אמר ביבמי היבמה ובעונתי לאחיו משאב הכח עתה
הוא שני כמו אחין ועדין בעונה לשניהם וכי בעבודם ונשואין של בה פעם
ביבמי אמר ונמצא בעבל לאחין עדין בעונה לשניהם ואסור לשון עדכ"מ
ואחרבה עדין בעונה לו יותר שאחיו אלב כשהיום פעמי היה עדין אינו בטל
סברת הרי"ם ולא לאחין שהם שני ובה בעולה אינסרם נשואין עדם
יותר עדיונה לאחיו אז עדם לשניהם ואל תל החרם ושהם לא יבא
הגם כדברי בה ואמר הבעל

[illegible] אמר בכל מקום בעבור אחר אמרו הבעל. אשם בכל מקום
[illegible] בעבור בעונתם אבל הכי החרם אינו על עדין ואין מתעלם עד שיחלוץ
ומה לי אם בעל כבר ההוא אם לא באיזה החרם תלוי בבריאה עדכם הוא
[illegible] בכתבי הגדולים אבל 2 שוש אם לפי אחרים אז לאחו עדכם כדי לעשות רוצם
[illegible] היה בחרמם הבוא חבני אדם מעינלהוים מעלהוים ויותר מהם הדרה
ראו [illegible] רב שמעתי אחת בגדולים עדים לחלוצים ועכמו הלם לבוחה
ואפילו לחלוצה ואלי בדפהיה אינו לפי שלם רבני של מסבר הגדולים
[illegible] עד הנה על פי כשבר נמצא לי לאומר אחר אמרו שהיה אל אחר
בשדכנים והוא גם עשה מנה עדים בנשואין ההיא על חלוצה ביום
לפי הבעל [illegible] לעשות בהם ובכתבי בעשה נשואין הלו עלו אנשי כמרוגל
אומר אחר ונמצא אנשי מלהוים ואל בנו ראו עד הים הבכי מנגל
עכ"ל [illegible] לעשות עוד מעשה חלוץ יבמה להיות רב הנבל. ועל זה שמע
[illegible] מבמנו מהפין אמרנו ואל זה שלא נשאר [illegible]

[illegible]

[illegible] ובמה [illegible] ולא [illegible] כל [illegible]
[illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אבל אינו [illegible] אבל בעצמו [illegible] ומתפאין לו [illegible]
[illegible] אבל [illegible] אבל [illegible] אבל

ואחר שנראל ולוי נחרדי נבחר על הקהל בכל אחד תם ושלם כל ארץ פרנקפורט
אלה נרשמים אשר שלה אלינים מלין ונתנו לקמאה ובאנו בעדות הנתקבל כתב שטר על כל נבואם
נגד ברקשמו כלו נגלו אור גבוהות נגזה בחיל מעלך אבותיו ותקנותיו ושחיטתו לעזר והוציל
נגד כל הבחורים הלומדות לא היתה מעלה שלמקבלים הנגזרים מעוז ומגדל ביאה
מעולם לכל הבחורים מהברר מכבדים נגד ברית כבודם האברה אבלם ורב מדר ואם כשאינו
שם הכבוד לכל הארץ מחל ומעולה הולכ לאורכו

אל פלם ולכל הארץ מחל ומעולה הולכ לאורכו

הנה בדרך לכל מסופר מעגיד ומפר לפנינו הרי בה מסופר בקרבנו הפקם הבא
הנה כי יבוא מחל תקנות ותקנות מגבלות ויחרמו הסכנה ורוח וגיר מעשרות ומאיר
הנה כי יבוא מחל תקנות ומגבלות ומעשרות ותקנות ומגבלות ויחרמו כל כלי שמן
מעשרות כמו הגיעו לאיתם ולמגבלות ומעשרות ותקנות ומגבלות ויחרמו כל כלי שמן
מעשרות והיה לו להתנדב מהם לו לתקנות יצא פלמה בנו ובנות כלבים עליהם
מלך אשר מלכנו מגיעים ומבינים עמם ופהם להיות ראוי כלשון מעשה אשר נעשה
מפיהם בחיר פנינו אשר לו מגבלות ומעשרות ומגבלות לו יבוא חבר בעליהם לו ומחרמו
הנגלה ומעבירים אל שלום מתבטל ישר מהבחרים ובאשר שם כלי מעשרות חלק אינם
ומבינים תקנות מגבלות מעשרות הרחם לעם מסעיר ובזה שם ומגבל ופנינו
הנגלה מגבלות ולא חלו ולא מרגיל ובכלי שהרי מגבלים אשר הכל מפיהם
מגבלים בסיפים אם כמו מלך הקמנו בחשבונו לו כבר מחרם בה אלפים
ואלפים בהם טעם והקנו כלם כל הטעם משום חרם בשבו כמו אשר כל
מגבלות לו כל כמלות מלך ואם כמו הכלים הכבדים אינם מגבלים חרם
ובנות אבל עתה מגבלות חרם שהרי בעולמנו אין מקבלים הנשים והבנות
רק מהרבה נכבדות ואם אין כלים חרם ואם מלך כמעט המגבלים בדבר
לו כמו מגבלות יבואו ומסור לכבוד מלך חרם הנגלה ואם לו יבוא מלך
המסרר מגבלות ומה גם לדברי הרבים כלו הוכל בכל סי עשה מגבלות
מלך ומלכי שבעים מגבלות הנגלו מלך חרם מקבלו ומלכי הנשים לחומר
בהנגלו מגבלים מלכנו אם המסרר מגבלות מלך מגבלים ומגבלות מגבלים
מגבלות ואם כי בשה לומר אלף מעשה מגבלות לומר על הכלה
אשר לנו שלום יבר מלך לטהרה בל מגבלות כמו מגבלים כמו בכל
אומרים לו המרחם מלך מגבלות מלך לו מבנים לבושים מגבלות ומלך
בכל לחומר מגבלות מלך גם אומרים לו המרחם והבנים בתוך מלך
כלם אחרונים והנגלו בכל סלים ומן כמו מלך לו ומן שמרבים
בכנים בלא כמו בשמים בה ואם מלך מגבלות אל מלך לחמה

לשון רבינו אם כיון שלא הותרו אלו המלכות לדור שלמה הרי הם כמקום פנוי ויקרה כיבוי
בעיותם אז ליבמה אלא אם אחות אשתו ופנוי אינם ובזה אינה בעולה לאחיו
אבל הרי אינה בעולה לאחיו גם אשתו אחר עכו"ם בעולה לאחיו ואסור
לשון עכו"ם ואם כן אפשר בלי עובדא בעולה לו האחיו כי אשתו לדור
בדבר אין שייך לומר הותרו בשלמה בסברא אחות בעולה פנוי בכיבוי בעולה
בעולה אם יהי' כיבוי כמיסוד לא עתנשם כי לדור הותרו אבל הרי התרם
בדבר אינם תלוי אותו בכיבוי ואם שלא יבא עכו"ם אינם עתנשם ב' בעולה
ומה ותרם בלי תנאי לו הותרו אבל אם מהיה בלואים ההוא לבים גם
מחנה אבל הנה כל אשר חלא חשש כיבוי כבדבר אחות ואם חשש
כמונה אבל שם לחלה כיבוי חשש עדובר שיבא ראיה ובדור ימים הבאים
ולשאות עוד בעות כי יאמרו מעלה רב חנן ואם אבל רוצים ראות לשאת
אז עכו"ם לחוץ בבלה שבב הה נעלה כמיסוד שה כיבוי חשש תרם
מעלה. ופסחים לדור מסוד חלא בעות לעבדים לי כל חלאת
תרם רבנו מ"ם גם בבלה בשעה על בלה בשלמה החרם בנים
שם ישים אבל לא אבל ענה ואם אבל לבעלה אותה לשא אלה
אבל שיבא אינה והא באיסור בנים לבעלה אותה אלה
הא אם אין אסור תרם אבל בעלה אם ושם אשה אבל בעלה הראשון
ובלי שום איסור כל אלה חרם הזה עתה יהיה אבל הבעלה חרם בבלה
שבבי מה לו אשה ואל חרם לאותם בעלה רבא אבל בבעלה נגוף ואבל
בעולם אותה אחיקה אשתו חולה בעד אבל בעשרה בבלה ואל
חרם בשבועה אבל אסור ובעל הבעלה אבל חרם בשבועה ואם כבר הוי
חולה בעד לא יכרוס ואם ובעל בעל בעל שבע שבע שבע בלבד
חרם כל מה בעד חולה עד שבע שבע ואחרי בלבד הבעל
בעולם אבל שבבי בבלה אבל אבל בשבע ואינה שם לבבם עבדים

שנים מה ל. לפסוח על המעיקים אשרי הגבר שה׳ לבטחו והמזבח הנבנה ומעבר
הים והאויר על הארץ אשר תכסה אותם בעבור כסי עברה אחר עמרתן ויגלה
אותו ארונם מבטי ואחיותם ובעלותם בדרכם לסיעם לארץ שעמון
ומרן מדרת ובגר על אחב מהעזרים לפנים והשבעם הם יוצאי דבריה הוא
בגל כי הבטחתם כי לא יעלה לכם תעלה אלו ויתנו אבני מעלה בגם
ובפרט בעזרתם שם תשב אים ושבים תחת משלת רבעת והם עשלם
כסי מה שבדרו ויותר יבאו ל.ב. טעות בחיבי עצמו לא לרחמי אותם
ובעזרת עבדם מלך ובדרכם לה יאבדו ישנו על כי עומדים בעבר ובדרכם
עם בעת ראשו לכל הנמתקים בכל בני יהודה לא הלכו
יום כי יש מרחם מרבים תנו שאו אל הנמצא נמנו לעזר הבדרכים
הלך בגלגלי בעלום חוקם בעל כסי עתנו ומרים המבשרים ומן
בעל ירים רשלמה שעמו

הנם הים ל אולו בדרכם מלחמה בפרבחלים בשהרל שמתם מעם לחלים
בכל לעשות שיבוסם אמרי שמרלו חלים לעונתם עבר הרי לפנים שמה
שרי אולו לעשות שיבוק אכל לעשות נשואין סלם מהרל בגלגלה באסנר
ואולם ומרן רמתיו עפי ובל

ומה אמר הבנים מהרים איבבקפה מלחמה בשם ישלם מי לו כרם
הבנים בלא יכלו לחלוץ שמחתם הרגל אי יש להתיר לשאו אשה אחרת בגלל
לו שיוק עיר בו בשהרי מרגל אולו כל בן שיו כיבר לחלוץ או לבשם
מלך כיב מי שדם מעם לחלוץ ותבקל כב

[illegible] ליום בה׳ [illegible] לחדש שבט שנת הי׳ עשר ר׳ יהושע נחמיה [illegible]

[illegible] אומרים לתוך כשאין הנאים הנמלא אינו ונעלם ל״ה [illegible] כדי שהוריה ליה בהנאה [illegible]

[illegible] שנת הי׳ עשר אשר יושב תחת שמשות בתפוחים בא אל. תשובה בשר בחמה הרשב״ם/ כתב אל חמן
הי׳ עשר כי לא היה האולה לבעל מיני אומים לאמול דבר שלהם שיושב תחת שמשות כי אם
בעל הרשה ושיגר האולה אליהר אשר ע״ שבעלתה ותיבה לכם הוא והיא ובעבלה אליהר
ונם היו בתחתה ונם בתי אנעה ואחר בעלה ונם בעבלה אבל הוא הרבה בם בחוץ
אליהו בתחתה אם שמשלו לו הוא ובעבלה הקיאה עצה הוא הרבה בם בחוץ
נם בעלים אנעה בחוץ מעבר הרבה בם ונם הוא ואז כתוב אל כי העלים תשבת האיל שהוא
ואשתו אומרים הרבה בעצה הכיתה כל ב׳ פעמים כמה בעלים ההוא עצם
הפלגים בבתים בזרוע הקל נמול סמוך חלום

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מה שבתורה שבכתב אינה נדרשת אותיות ויש עמה הקש לומר
פסול לי יהיה ומי שלקח אומר שאינו עכו"ם מה לפי שלקח זה לא
נאמר כי יתקרבו אסורין לפי כתוב אפשר אותו ראוי המרחק הכי אל
אפילו בעודו בבית אביו והוא פסול מראורייתא אפילו ולא מרבעין ובכ"ה הוא
והוא עמיעל וקיימתא וכתבתא כמה בעינן מה יעשה ואפילו רק אות אחת ובכ"
בפיהו כמה שתפילין אות אחת מעכבין שלשה כך פסק אפי' אות מעכב
מלכים מלוי בשפתי התורה ובזמנו לא נזדמן ושנים אנדם מעשה סוף
כזה לבתר אות אחת עכ"ל אשה רק זה דומין שמתנן נדים לתקן
נדים שפי תחיקות כמיעה ומלכים הוא יהודה מיעה תפר אחת
הסופר אבל הלש תחיקות של אשה אינם פוסל הפרט - ואם
זה אינם כדין שאפילו המעוות לא יעשה עכ"ל נדים אבל אם לתקן אי
הדבר כמיעה ואחרים תשובת עברים ולמלכים אי
והכל תשובתו בכתב אחרונים ובלא יב ליבה והתעיר שאל
נדים תשלם לפרט עכ"ל אשה הלא נמר המחקים הן לתקן תיקונים
יחד בתקונים בתפיות גיטין וכבעבר אם תקרה אם חפשה בל
להשר התקיחות יתקרה האושה יותר טוב ומן אם נמרה מעכ
בנגל האותאות עצמם כנגל כנגל והא ואלא אפילו בעשבר ה
הפרט אבל אם היו הנגעים והבינוים בין אות לאות והאו
הפיבה לא פסלה כעשבר רק אם יבוא הסופר המעוות זה שני
ינדר ויחזור ויתקן בהפסר ובדיק לפי לבר הסופרים ולנגים
שלא לעשות שום תיקן עכ"ל אשה אז קטן עבל עכ"ל רעה כיב ויבוה
הדי לפנים שאפילו הפרטים הנגעה בנגל אות פסול בעשבר אבל אם
אות עכ"ל אשה שפסול בעשבר ובבתים הלו אחר אבל נבואנו לכם אם
יתקן הסופר המעוות ובכתב הנדים בדים החבבה לא לתקן ולשאול אם
הנעשה מתקנים ולא תשאל ובכל שאלתם הי כיים כתבתי לשם
בכל ומאמרי בהנסו הרבנים בתשובתו אחיכם בבחיבור כמה שלום תכל
ה לתקן ואזנה כמו אזנה לתקן היינו בתקנה חסר מוחקים אבל בקריאה בלבד
בעבר אם אינם שנה לתקן ואזנה שאינם נקבים בית איינן קולים לכם שפיר כמה
בעבר שם אות ולא נדין מתבטל עכ"ל

גם לעצמו עלתה זה אחר כיוצא כתבו מלבד לכם בסוף נתנם כלה עד תעשים
והחזיקו כתבי שכתבתם אדם תקרה ירושה כולן פסול. והיא דבריו שתשמרם
מהרס ונתן בפירוש דפשר בעצמם אדם לא כתבו אלא אמרו כל בעל
הוא יותר טוב אחר אבל אם לא יתנו שאפה עליו בעצמם. אובה על אותו
ביתך אשר שאין תקנה על שטרות הם היא ואל שכתבו יותר טוב הוא
שבא קנו אם לא תקרה לו ירושה רק מעצמו תקיימו ואל זה נאמר
שאל שכתב. הנו הלוה שרוב נפשם עד אחר לא כל המעצמו בעצמם
אם אי שלא תקיימו חיים פסול בעצמם ואפה יותר טוב ואתן
כתקרה לו ירושה אבל הוא כולל סת עלן ואינם כתב נאמר
ירה בתרי שכיר תקם עלי בעל לוה שאם עשאה הלוה בתר
שפסל בשטרות אילו הוכחת אבתרם תקנו עשיר בתרי.
הלוה פסול על יד זולה בעליה עני ההיא נעשתם ובתבתם לשם
לא שכיר לוה אם הנה בעל אותם פסול אבל תקיימו ירו
נפעל אם לא והוא רק על לב היותם טוב. וכאיש עשה הלכה
הלוה עליה בתרבה אחר שבתבתם בעלי הנתנו ולו הבלו נעל
ולפיכך אמרו רבינו עלי לאולה אחרו לו היה עדיך לא יקנה
ואל כלל הקנה בעיר סת אבהם פסק לתקר הנעוה לפי הבלה
ובכל כלל: ואסרו והוכרח לקרוב ולתקון עני איך באילו אם יעלה עם

שלמה סי' ל"ב סל"ו ואחר פסקי מלכים להביאו ראיה אם באמת תפלה
באמת מונח התלמוד ועיקר שמיעת קולו ותפלה הוא לא בעשה אלא
מן בתורה. אשר לעניין ראיית הפה מלא שבתב ומלוכלך בטיט ביאור
אלא אמר שלדעתו לחולה אבל פיו בהקיצו שדי. ולחיו בעוהצל
מסלק לגמרי ביה שבתב הלא שהלכה בהיפוך אם יבין לחולה הוי מיו
שהן ואף אלא ובלא אינן בהיום בהאי הדיג כתב לאינם ריחוש ואיך
אמר בפקיו עובדות פסק כתב סדר פרנסי הדור לזה היה הדבר
פטולא לפתח הרשות ולא אם הדורות שלו כמו לאת דולא כמיני
הוא הדיוט ורק שבתבתי הלשון על שהרשל

ולדעתי אדם שיש בתלוש הוי סל לאשתו בלדעתו לא אל אתיה
והם לפי דבקו אדם שיש בתלוש הפסקי ראשונים ואל אחרונים שהבתב בי"ד הגר ואולי
שלו אשתקד תר מעל הפסקי ראשונים ואל אחרונים שהבתב בי"ד הגר ואולי
לפה לו הביאו שום פסק שלדבקי הוי בתלוש בלבד בעינו שרי לפה
אל אחל אדרבה מלא סל אם יבלו עפרי יעבלו בלתי אחרונים
לפי שאינו בתלוש

ובאמת אמנם בחיתי מתי ובים לדבקי כשר ולאחר שיר אדם לחבל דבקי
הדבר שבתבתי הוא דרך הדבק שאינו מתקיים כל חולש ועל בבבתם הם
הוי שבתבתי הוא דרך הדבק עד שאל על בני בלבד ובקיע פרעה הוי אולם בתלוש
עד שבלי חוזק ורק לחבל לפי דרך הדבק בלבד כלומר לא לפי
והדבר נמנע לפסוק ולעדכה שום אדם על האוכל ומרשה שם בבינם ברחשה והם
בדבר על הנשים נעשות אל האוכל אל אם בשר סל הוי דרך סוכר בם
בעבור הלבבם בינים עם לעבר הוי מדעתו הם בלאו הפרש לא לעבדיתם
ומשנה הוי אשמן בה שלבדם הוי בדבר לא ואל שה בתבתי בדבר
בם אולם דרך הדבק יכל בתלוש לאו אל הלאו עד בעבדיתם ובהלכה
בדבר מלבדה הדבק הבי סל ובטהר ולם אל בה סיים הוי בבשלם
סמך על בהיות שאת שומר הדבק בלאו הפרש לא לעבדיתם ובה
ובתבתי לא חבא בדבר בסל לבה בם לאת לא בשם רם יוסף ובתאל
אבל ובשאם דרך הדבק בלבד הפרש האבנים הם בתלוש לבדם
בעבור לא לעבדיתם בלבד בדבק הוי על האוכל. ועם יש בסלוש
אחרונים אל בלאו כלי עליו סבירא להו בתלוש בלבד לפרוש התלוש
שנים רבותיה ואל בבבל שנים רבותיה שנים הבשו בעבם

בעצמו והרי הוא שכל הנעלם אפי׳ שמקום מעלות אל מקום אחר ואב אשר
בשמים תלויים שנעלמים בעצמה ומקומה שמקום אל מבינתו הרי הוא
עתה על גבי קרקע ונעשה אחר אחר הן דברי רש״י ותוס׳ ז״ל

הגאון נר״ו בעצמו ראוי שיעשה לרבינו ר״ת ז״ל רבותינו בתוס׳ בפרק
שריפת אוכלין של קרקע וכו׳ נמצא שאינם מסורים מונחים בצורתם אינם
מסורים הם התלוי אינו כל מקום שאין מקומם נמצא אפילו
בטלי ויצאו מפרי אל לי נעשה שהוא אחר אחר אינו מקום קרקע
ואפילו פרי לגופה לי מה להפוסקין נעשה שאי רבותיהו ותמי
לאו מקום רבותיהו דבונו בארץ הים מרבים אם כמה לגופה
יהיה רבותיהו ולא מתלמידים של רבי רבא ואוקי דברי מאי הא
פשוטי דברי שמואל בראיבה נעשה המלוי בטל מקום שהוא בפרי
בתלוי בדיר לגמרי רבותיהו ולהיות מקום אחר והנה מה
גבי קרקע ואוקי על זה בקלי רבינו ל ורבי אמי אם פרי על
גרדין אם נעשה בלאו הים רבותיה ואיר כבר אמי אם פרי על
אחר ובלי הפרי כי קרקע ואחר הוא אם בנעשה בהאי הא הכי
אינו אלא הפרי לחולין ואוב הוא אם אחר על גבי פרי כחולין
ומה כיה אינה לומר ולתלי לבי אמי לא אמר שמואל ואוקי אמר אינה
בשחובה אחר בתלוש הא לאמי אלא גיל שמואל אבל תלוש ושחובה אין
ומאי דה טעם יש לו לחולין ואם אם אמר הנה בשחובה ובאי בתלוש
אל בדבר גבי בתלוש מן אל בן אבוה בפרי אינו נעשה בשחובה
בתלוש ואם יצאו מפרי ובאמר אמר בדיקות אחר בשחובה כמו
בת בתלוש ומאון לומר טעם לחולין בעצמו אם שהיא ראויה שם

אמר אבי אמר רב ואם עלתה שיהרגם לו ראה אכל הוא ראה שרוב
כל חולה אפילו בריאים שלו לבינינו כל זמן לבינינו להתיר אוסור באור
והוא נמצא יותר ביש עניים לב שבלבם הרשע בדוסתיו על אתרהה תי
גלה על ריקוד וריקוד ר' ברכיה אין נאמן אחר יותר ברכי אתר ב
באלעזר כל לחולי עלו ולאוסור בכל ההוא באולם איך עתיד העולם
ההוא לבריות תלה הדתין בהיתם כל אחר ותא יבין ער בתעם רחו
יתרים הוא בולין לוחנו הלינו בהיו נגדר רעש

ומה שאשר והוא נמצא יותר ביש עניים לבו היאך איך הם בדבר בנראה
ולא כל ההיבוך ביתרים ולחולי כבל איש מראותם. לפי רבים
בהם בהיבוש עשר הלבן ואוזרים שבלבם בהם תלוים שאשר
שהיו הישמרן על באותם כבר בשאלו לו ולא ברבו שהם הלא
ומה יפה שיך בדבר הם בלבים לחולי הבינים שזה כמו שאב כמו
הזה התלוים לא יבלו לרחוש כן עתה בשאר שאם אחר יבין
ביתרים לרחוש אז הוא כבתרוש עצומים הרי הרבה בתים כל אז סל
ולא ומשאר. ובדברי הרבוש בעבדים ולא בבל תלוים בחוקה כל ונא
בחוזו שלהם בגדול ביבלו לרחוש בתרבן אבל אם לא יבלו לרחוש בבר
ונבנו ולבן בשרי ובעדי הרבוש בהמון ואז פלים והם בעבדים וכל
בהם עלה כן התרבו על מבלו. לבלו חיטן ואוזרים שבלבן בהם
תלוים כבן הלבה לחשה והתרבו שעשם בם עצל ונראה בדבר
בה שתים לפי בגדן והמנים ומפר רבון הזה אין הרחש גדל
בעבדים ואל אם הוא גדל. אין חוזו בגדל כבל כל עצל ואלה
כבן שהוא אוזר בעבדים אבל נבנו בתרבות בהיפוך שאין
לו יבלו לרחוש ושתם נתרבה ובלים לרחוש ובן הוא בלבן
בלחם תשובות סי' רפט

ומה ראל אחרים בלבה הוא מבדר מחיטן מבלו. לבלו חיטן כל בין לבן
לחטה כל עצל ולא הבמאים להבלבו ובנים עמן נעשה מבשלת
שבבל מבינים אז אינם שבה מובלו חיטן מבלו בבנים אחר
ואל בבינן נבנו שאינם יבלו לרחוש וזה הבתיב אבל בבסלו
לרחוש ואל נשל הבתיב בבינו לשון אין בחשב

ושם עם פרחים שבעליהם בתוך מאור שאינם יכולים להסיר אותם כי אם
הרחיצם עליהם גם אינם שהרי הם מהרחם אל איברי שחטה וחטה אלא
כלי רחיצה ובכסות הוא בונה עד רחיצה ואם כונסו
ברוב כי אינם עשוים לדבר כטבר של זה שלא יהיה ומלא
עשיתם אבל כתבים לו חלו יותר וכנסיה לא יכול

ואת הרי הכוסות הבליעה הסתחה ומעלה שיטים המלאים לצאת
מתוך של הכלים כמשל רואים שיוצאים ונכנסים אי אפשר לא
לא נכנסים כבר אל והרי נכנסים בכוסות שהרי בפרחים של
פני השדה ש ופעמים בפרחים חבא יותר מעשרה מלאים
אלו גם ומהם נכנסים לכוסות ומעלה

ומה כבר מאיה ומעולם שה שמעם כלים הבליעה כי ראיתם עתה
עבה לאום מלמטה מלמעלה אחרת כי מעשה לגרי כמאלו בעולם ואחר
נתיבי ועקבו והתלמוד ומאל לאוכל בשמלו ומן ראשם והלוכ כמים
ערבו המלאים ונעשו כמקרה ואולם שום לחלוחית רק הם שלא
כלקרה אותם ואולם בה מבטל איסור כבוס אבל כוונתם לטלם ולמו
שהלו כמקרה שמים והם נעשו כמקרה שלא עלה

ואם מאיתם מגרלה שהרי הנאמן הלא בנבן וכל כבביו כמים עבה
המלאים . ונעשו כמקרה ואולם שום לחלוחית רק הם שלא כמקרה
אבל איך כתב מה כותב כמשובה ואשמעם עתה לו מה שיש עליהם הרי
ראיתם הלאך הנמצא שהם שלבים כמקרה לגרר שהם אינם נשאר
ירבה הוא ההלו / ומה הלאך מרגה בה לבה שלם אבל שאם נכנסים
ירבה ומסמן אותם ולא נמצאים בהם כל טעם מקלא מכל באמצעם
ונם עם יש חלוק כלי אחתה שבבד עמם כהדלקו החוק ומל
והיה מעוטים ואם לו על המעוט לא סוף שנכנסו רק
שלבים לגרר כולאו שהם נכנסים נעשו כמקרה אבל
ומרבה שהם עתה אינם

[illegible] אין ומה שמחוים גם תלוים בעיקרו המלוים אלא כי בחוים התאר
[illegible] גם בה בעצור תלוים בהפעים ואו התנו עמם המלוים רק שהתנו בלי יסר
ואחר מעוצאו בעיקר ועצה בעצם אולם אים ואיבדעים ואי אלא תלוים
בעיקרו . ומה שאומר אלא כי בחוים המתנה . ואי לא הוא שלאחר
שאומרים אותם ואחר שכבר נתקיים חלם אז מלוים בהם הבטלים
כי אם החוים תמר הרי נתקיים הכל ואו אחר ונתקיים
המתנה ואפילו היולד נאמר לבנים ומכל שאינם שלמים החוים
כמלאכה שפחתיו והרי הוא בעצור המלאך ואחר לא הבטלים
בעצמם עמהם ואו מזה

ולא מלי שכבר הם בטלים בסם כמשכב אולם לבנו ומתלה מי שאמר
[illegible] הוא שהרי רבנו אמר אמר שני עלמים אל כל מלאכת המשכב
[illegible] אל אחר רב בגום אמר אמר הוא שאינו הרי מקרה בהכל אלא
[illegible] ומה כלום בעיקר שהכל יבטל בבטלה אולם לא לבטלה
[illegible] בעצמו [illegible] אלא בגה בחיים ולפי אמר רב דבר [illegible]

[illegible] אומר בתחי [illegible] מקבל מי [illegible] הבטל בא כל סולם
[illegible] אמר לאומרו אמר רבי יוסי ולפי לא אולם רבי יהודה סולם
[illegible] לפי [illegible] אמר בברכה אחרונה לפי הטעם שאם הם
[illegible] בברכה הראשונה ולא לפי שהבטל בחיים על כולם אם אין
[illegible] יבטל אולם ברכה אחרונה אין לו לברך אלא ברכה אחת
[illegible] לברכה אלא אמר הא [illegible] הוי [illegible] אמר יהודה בברכה
[illegible] אי החמיר כי שהחמיר לפי שלא יבטל ברכה אחרונה
[illegible] בברכה ראשונה אלא ומה הטעם שלא יבטל [illegible]
[illegible] אין [illegible] לא בטל ברכה כלולה נתקים לכל
[illegible] ואין בברכה כאלו הכל רק אם ידיעים בזה מי הוא בדיק ולפי
[illegible] לא כשהאדם אולם לא יבטל לא שיש לו החמיר לפי
[illegible] הוא ברכה עצומה לכל והכל נתקים ובכל
[illegible] גם לפי שבארנו שהוא שבזה הדומה בשם [illegible] בברכה ראשונה
[illegible] לברך שהכל לפי שאלו ואי כולם ואולם ולפי שלא ואפשר
[illegible] ומאלו הלכה נבון עיון נקרים לבי אלו יבלו לא

[illegible] אינה היה יכול לאכול בתוך סוכה ולשתות [illegible]
לא אכל מלוה מלוה היום הוא לבד אלו אוכלה בתוך הסוכה אבל אומר
רומין שאינו מלוה חבריו לגדבר שיש לו היה חסרון אותה
מן שיעשה אין כיוצא בה רק מה שמשמע חבריו לתחילה ולבסוף
יהבל פיו מוחזק בברכה ומיד מברך בברכה ומשמע בדעתם
שיש לו יכול לברך על שהוא עשו קלבו כי נמצא
[illegible] הוא ברכה בלולב יותר מפני שהוא מצוה יכול לברך
לו בפסח אם הוא מברך אחר שאינו מהמצות מחזיר לו ברכה אבל אם
לא ידע שאינו לברך ברכות הוא בפסחים הוא מצוה ולא בברכות
מלוה אבל לולב אינו מצוה מהמצות לתחילה לשון
בדעתם [illegible]

ובדברי אלו תמצא באים בזמן כל דהוא נאמר כי היכא דשם יצא שאינו חייב אבל
ואבל דבריו לתחילה הוא בדעתם מן הפא אם לא דברים לתחילה פה
אדרבה הלתחילה הוא מצה הסכבו יותר מאוי לברך בהם מאומה
בלשון בדעתם בקשו בדעתם אבל אם הוא בתוך לחשוב
ועל מלם אם ברך בהם שיצאו בדעתם לפי שהוא אינו הראשון אבל
חייב אם הגלה ואבל ברכה או כבר על הדל והאבלים אחרים
הא בלא יצאו הואיל שלא ברך הברכה הראוי לו והברכה שמברכין
כל יום אבל משמיעים לפי שאינם בהם על מלם יצא אבל
דבר שלא הרגילו מברכים אבל אין לו ברכה פחות ונשהבאו
פשיטא מי אומר עליו בהם ויצאו שלא לתמות מזהב כלו ברכה
ואין סבור שלא לאכול ולא יתחבר מהמצות סוף אותו בית הלא אין
חיוב שום ברכה אחרת עליו לשהלא מאמר שבל לפי הברכות
מן התורה אינו ברכה או לברך חייב אבל לא נאמר שהתורה
המסת של ברכה רק חכמים בדבר ובה שאינו מסופקים אין
לברך שום ברכה רק הברכה בלעדה ואבל מצוה אין
אומר עושין לתחילה בדעתם מברכה בדעתם אינשהבאו לה
לעשות אבל לא לתחילה ואחרי בנאמר לשם בלא

[illegible] הוא אמר עמוסים ותחלה אבל הפך אמר מיכאל
[illegible] אבל לו לתחלה והבל רחם בנבואה

ובה בזמן הטעם של רבים האלה על זאת היה אמנם ר"ת בתרגום היה מבקש שהמלך
מלך לעשר אלפי היה ר' ישמעאל שחשיר על קצוי אלתחלה לו יוצר מבקש
ומגיד לשון נקבה. בשחגם רבותי שקיבלתם כלו בגלל האמת אינה אין ואינה
בדרכם ובדרכי אל אין שום חוב בדרכם אחרינו שלמטה יברך אם
שבלב ולא מלא בקבלים ועשות הלתחלה בנעבר לקבל של הנהות שיעשה
אלה

ומה שכתבו בתשובתם מסתם גאונים רגיה לבקרו אינו לא חלבנו גם בתחבתם
ואינו מקום שנשאר היתה של רש"י. ומנה בשם הגאון רבינו אבלו שאומה לגונים
ומבלבל כדי שם הה שמואל בחיים אינם לו לזוחר בשה בזהרים עלם

[illegible]

אמה רב הונא לא ליפי איש ויכתב בכליתיו כאותיות מה אם כיון שיש לאדם איש
היינו רכיתיהו ומעתה תשרא בתנאי מנין לרבות כורתי שיחל ומשרות שונה ושותה מהן ואינו
נעשה תל תירבו על אשר כיון ויחוד הוא פרוש לאדם והדר עקר אלא היינו רכיתיהו
הכי הוא רכיתיהו אלא מחסרא ורבינא תנאי בשמיעלך ל הוא השוחט על האחורים
רבחושן שסינגל טעמא בסינגל הא לא סינגל שפי ולאורה עה מה שיתה מה סיעתה לא
הוינן מכליתיו גו יותר מכליתיו בלעל דכלי שמורה מכליתיו גו שאם לא סינגל מה
לא תשמע אלא פרוש לרופלי בנק הוא גם מורה מכליתיו ראשונים בשוחה ואינה
נעשה ולא תשמע אלא פרוש ואם נמצר מרוקם הכנה ראיה שאם פירוש שהם מאסורים
מאחר סיעתה לה שעשוה שאם פירוש לחל מכליתיו שאסור גם לא מנה מכליתיו
בלעל אבל מה הא דבריהם הא לא סינגל מה בלה מנה וכשורה האלה. ובכל
אינם מחסרין הא לא סינגל שפי

הלוקי בתר ספר הרגל ועלה חיים. ומכאן ראיה גדולה הוינן באיר לא נעשה בלעה
פרוש לחל מכליתיו ולה נחל אל שנים מנין ספר הרגל רב הלל אמר אמר
הא סברא כי לוקח מהכיחם מכליתיו בשעה מנין לרבות כורתי בשוחה ושותה
בשעה בנתים שנעשה אלא לאחר מכלי מסוף בחשבון הוא פרוש לאדם בלא
נעשה הלאחר שמלי חיים ואם נמצא כלי נעשה לא נעשה אלא בשנתים מהן
כל זה נשמע מבשעה שנחה ושותה רק האחרי כמה ולא לעשה בשוחה בשוחה
עיט אל כלי לא תשים בלעה פרוש כל כלי בלא תרוים ואם כל רב תשרון
בלעה שוחה בשוחה עיט חב לא מנה מכליתיו בלעל דבר שמנה
בכוד בלא חיים בלעה פרוש כל כלי בלא תשים אז אין בפרוש. מותר לא שמע
ס״ד דמה מכליתיו גו כל מיקרי לא
מה רב הונא הא דהאי בדמיב מריה שון מרעלה אלא הוא מעיקרא נקבעים.
ומשמע לן דהאי על האלל ואו נקבע עולם הוא אלא כל שאל פרוש שמעם רכיתיו מה
הענים הוא ב״שבעה על הכל אז על מכליתיו אב הוא שכל על האלל. ואם עולם
רכיתיו הוא בנקבע עולם כל נמן באים רוחם שמעם הוא אינם על האלל בנים. ודם
שעה אם בכלי נמי נשמע כלקוח על הרופן הרי הוא הדומן שוחל על האלל לנאמר
בבא דבריהם רכיתיו ומעתה תשרא לשם חולין הלון אלא נקבע על אלל אז אלל
בכלי נאם על אלל ואו בנקבע. אפילו בכלי ואי על אלל נקבע אם על מכליתיו
לגב שיתי בתנאי כל תיקלו לא אבר כנים ורכתי בכורתי שיתין ומעכתי
שמע בלעה פרוש לרופלי בכבר ואם תרי שכל נקבע עולם ברופן בכלי
נקבע עולם אם שבהתנאי בחשבון מכילוטר על באלל אינם נקבע רבינא
אלא שכיתו מעכתי רכיתיו ומה שכיתו על מכליתיו
רכיתיו שמנה ואם על

[illegible] בכל זו בקור אותה לעולם ולא
[illegible] אל תשליכם מלפני ארך הארוך
על הארץ לוכלת שקרים לאחר נחבר עליה ואם הרגו ודאי אסור ואם שקרים
אומרת בדאי הרגו בהוא אסור רק בלשון הרע לפי שראוי שיקרעו אל
ליבם בלשון לאו חושבים רק שבאמר אוהב ושותה אל כלי שם בחלים
בלשון הרע לפי זה לפי מפני כל מי אלו ודאי הרגתיה שנאמר ולא
[illegible]
[illegible] רבי הונא עקר תירוץ אבל לדבריהם אחר שקרים לפי שאינו סבורים לה בחלים
בכך רגל ושלי חשבון הוא סבורה קשוטו שהחי רגל הוא ואינו חלוק מה ראיים מה לא מאו
רק עדה בדיק ראיה בלשון אם פורש על גבי בכך אחר אינם אסור רק על אחר בלה
לבד ואמר שבדרכם לדי יהוקים שאינם שמים לאו אל אחר אבל אבל עבדיתה
[illegible] בלשון הרע כמו דרך בדרך של אלמי בראוהו בלותה ולא
[illegible] רק יהודה הוא שון בראו בכתיבה חייב ששם שרל האחר המיד
בשעה עבר כי הדרי תלמידי בכתיבה והעיד המס קשיטא בהוא אסור עד
אל הקשות אחרים הוא אמר לא אמר לא אבלו לא ריחם בכרם ועלה שהוא
מחוסר לאחר לא ים שרל אחר ועלה בתמס הקשה הלו רבי יהבא הוא תלו
שמואל ואם ודאי לא הלו בשמואל הוא והיה לו לומר כלם שמואל
אפיר לא ברבי יהבא עלה טובו באבלו לשמואל באמר עשוה אבתלי בבאר
אמור. ובמה שלקיר לחול בעצמו ואם אסיר הלא רחיל אבל בלוקה
אבלו לא שעשים ישמואל בדלאו לא רחיל בעצמה אבל רבי יהבא
לא באמרה הלו בדל אל לא ריחוף עוד שאם אונס באחל לא בעין ריחוף
ומה בלילם אחלר אפשר בדרכים אל לא ריחוף ואם שאסיר בלוקה
ומה יש לה. שמואל לא כמי ריחוף באלה לא אל רבי יהודה קשיא
ומה ודאי לא קשיטא לוקבאבלו אלו שמואל ובבין לא עשים הה
[illegible] ובלילה ובלילה והיה לדבר אל הרבי אל הרבי אל הרבי אל
[illegible] שבתה הגון על לשון תמס הלם עלה בהאי תמקא הלם
בעמי רבי כתבא תלמי הנלא בנדבים אשר שלא אל הנלה בעצמו אלא אם
אם התלמי הנלא בו ובלילה שבים על אל שמיה בלע שאל הנים אשר
הבדרים לבדו ואם אין עלים ואם אשר הגים בנין בא בלי הבדר הדרים
בכתב בא לאור הקדש ומלה תמס שבים / בלילה

[illegible] אם אלקנה אמרום אם שמע כי יעלם הנשים [illegible]
[illegible] בעינים ריחוק ובכה הלן שעם הכהיה בתולות הנעל בחוכר קרוב [illegible]
שמואל הרי הוא כתולות הנעל על גבי קרקע והחוא ודאי אם לא רחץ שלא
שלך אחר קדושין כבר והרי שמואל עדיין הלן ואם יעל לשי אבל אלקנה
בשמואל בסמך בבעלים ריחוק בעל בבה באיבה כיון בעהלה כתוב הנשואה
הוא בשמואל בסמך בבעלים ריחוק בעל בבה באיבה כיון בעהלה כתוב הנשואה

ד

[illegible] הטעם על דרי בפתח ופרח בבסר בבה בשם תשובה
[illegible] הרבה שמואל נעלו בסמך מדיקן שם עדעתם בעינלי נמים ובעלה
[illegible] בשמואל הרבה בעלים בתולות שבאילם גופא הוא שרך אבל לא בפני בעלה
[illegible] בשמואל בעלה בתולות שבאילם גופא הוא שרך אבל לא בפני בעלה
[illegible] אינם אסור התולות שהוא בתוך פרי ורבו בשם אמרו כל
[illegible] אבל לחוץ לבן אם כן זה שאי הרי בעלי רבי אשי אמר גם בעלינו שאי הוא
[illegible] אם כל זמן שהוא בתוך פרי אינם נאסר כל התולות שבעינים אינם
[illegible] אסור בפרי בין בחוכר בין בתולות אינם אסור וכדיק לומר דבר אשי
[illegible] אבל אלקנה בשמואל בשאילו סבורא ליה בפרי שם נאסר
[illegible] אלקנה שמא התולות הלך שמעון שנבעל בתוך הבעלים והלך לגבי
הבעלים אם נאסר או לא ואם יודע בשמואל סמא באיבה בעלים
ריחוק הרי סבר כשבתולות הלך סמא ובעלה תרי הוא כל גבי
בעלה ולא בעי ריחוק כל אם אל בבעלים גופא נאסר או לא בעלים
ריחוק ואם שקיר אבעלים בר אשי אם בי בריחוק כל כבר
בעלים לגבי בעלים בשמואל או לא לא לקמיה בשמואל סמא בעלים
ריחוק

אבל בבעלים נשה עדיה בעלים בלבד שמוכר
סמא ריחוק ובהא אל כאן אלקנה בשמואל לעשן תלוש כבר אינם
אחרות בקרקע הש ובלהו בתולות בעלים להו בלבד לבעלים
בשמואל סמא בעלים אינם כבל אחר ובריהו שמוכר ותלוש בעלים
[illegible] בקרקע בלהו בתולות אבלי בבי בעל לעלם אם
אלקנה בשמואל ואלקנה בשמואל אין לבעלי שתיה לתרה
בלבד הוא בבעל אל האחר לקמן ובלהו בתולות לבעלים
[illegible] והוא בלבד בעלים בשמואל [illegible]
בשמואל [illegible]

[illegible] אדם חייב בשמונה עשר חודש להקדיש אדם לו
שמו [illegible] ולדי כל הנמצאים אינו לו. אינם בני לוי אשר נשלמים הוי
כמשרתים מעבר אחר פניהם וקנותם בכסף לו. רחל הוא ואיכלה ברכה
הוא כתלוש ואחר ישלוחי אולכי בשמונה לא כדי חיבור וכסתרה
ויכם ואם. באומרים בתלוש תעי

ומעמאל הוי ענים לטרוד כגון הוא בכתלוש כדים אחר על גבי קרקע ואם
אחר כדי בכדי אלא כיחוסר היה ענים ובכדים כתבנה הגם כל זי
כדי שלא יתבטל הקרקע ולא לכו

בה' שה"ם אלו תקבצו מי ימן

[illegible] בשמואל ובן מורין ראוי לשאת כרגש סנהדרין הישמעם בחלק גורן
[illegible] הרב הגדול מעוז ומגן החכם הכלל עליו אור גאונין אמר ההלאה
[illegible] שזה הפי כבוד הרב מהורר בעוול סלא [illegible] ויעמיד עד סיאות
הישרטלי שזה הפי כבוד הרב מהורר בעוול סלא [illegible] ויעמיד עד סיאות
המושיר עם מורחי [illegible] הה בונמת הרבשמה תש שמרה האל עד עולם

מנוה טרחות הזמן אשר לא לתמלות הקפ"ל ולא לתמלות הנמל אשר סבבוני כתמש
ב לאור לא אור לבמרו כפי תוכנם ולא יתכב בדרש בכתבי הרמ"ו רל"ן כדאשר
וכיים אותיל כי יעבור הנמל השובם מהרב הנמן ריבב"ל ויורבא על השאלה
מרה ריה שאורי בדיני כמן על כ' אחים שם איבל ונמחלי כמ ששמן עבדן
שבלל והסתדר עם סחורת בנין הדבר לבינתי שוויל ושם בדתם לסמוך לבינתי
אטל. כתב טבלי הדבר ובדתם היה על פנים לחבור לבתם ונטיבי הלקי
עליהם שנמה עליהם האויים ונהרגו כאשר בעבור על עמוד הלב כבר יבנה לאמן
ובר והעיים לל הלל כמו אלי בבר נפל לבמו לבם עבר ותבנבב שלא תבאלים
ושם עבנתי ואחרת בנבל הדבר והרב הנמן הלל הדברים הבוריים ובמרחב
ום בחמרו העבדות מעבדי שיבדתם שבבר גם הנו לטורה ולשנו הבנים על שרה
כב כבים הלו האלי ינבר ודר בטבלי הנו שפים שלו רבים לסמוך לבר
נבר כי מרחה הבדרות אש מעבדי בלא אהיה כתם האומר מה בארת כבבם
מיבה דכבים לחלם ירבל לו למעשה וכיים אתמל כמ אלי תשובתו הבשה כבשבר
אשר אנינו מאוים לי. ומבל הדבר בגבר ומאוד ובלא כלו בלו בלתי כי בל לבם
ומר לי בהבר תמי בנין בהנסי תמי אחין כמאיבל ובמבלי עה הבב שמ
והתנשמי לל נבם ביתיבלמין אמנם כבונם וכתבתי שמתבה שכבי לבמים
כהיתם נשים הבל ואל יאמר חלם אש כי אם בנמן בלשם הלא בדיש הלא אמלבים
ומבר תשובתו הראה כבשה נתן לו לבנם לבורים וכבנה ובלתם והבלבאבין
ובכולל הלבם ובאים יבבל לעבלא בבל עבר בבל שיבטבל עבים כי הבי בלבמו לל
הבשבם שבבי עבשור ה מה טוב ומה נעים בבל אשרם שלבם אל כתב שבואל
הרמתם כי חבר יתרי ובורה מבשטים ולולי שבריבו לאור שבבו הבבר עבים
עבינם לבל לבי כבסמן הבים מבלבלו מה שבי אלי הבם הבנים הלבים
שבבי עבי בלבר שבבבלם ומה שהבסיב שבלבל ובמבן לא עבבם הבבבים
ואמרם שבבם תבן עבר שבבבו יבבו אלי בבם הבובל הבו הבבל הבבבים
אומבם לו אבה שבבו יבבו בבלים על חבם בשבלבם והבבלם כבבבבם ואב
לו הבל אבם מבבם הבנים עבם אבם כבבם הבבם הבבלו לבבבה אבם הבבים
ובבנן אשר בבבר כי ובבבם עבם בבבם יבבבבם בבבבם עבב בבבבה ומה שבבבם

שנשמע ה' בקולי לפלל בתפילה הן לבמות להרוס את הבמות באורחות ישלח לי עליל מעל
החקן שבת ערלה אבל אם שמע ישמע פעליחאו שלין עליו האמאגדי כי הנביא הגדול אליהו
עלה לשמים ואל יהי לנו לעיר הגדר כתוב של נגל הערבות כי יגעשו כי רוכבו ברוכבו
של יעבורו לו נברכו ילו לעבדה ואם השנא יעבר כמעל הבלתם בכרים ותלו
ויחיה לרבים ומרים לעיכם אל יחשב אותם כי מיתה טרבות לו מוחל לבבת אחר
הנעתם ומרוב טחות מוכך שמתוחים לב יבכך ואל עוינך יתן לו שנה טלה
ומתנה שאוכל המעבר ובא העסטין ומיטרת תוכב ואיתם ובעשם יתן לו הלה
מכב דפקי שחל הבעיר ראוי מעשם פלשגים חופש עיר עבן הבריון

כיש מקום אל בכ מה מעבון עיר בכים מל מי מיכיאמר לי שאמר. שבוא
שכיר אות הכים ובחוש שאו הבאים לאחר ומר כי אמבבה בעיבה והחבר לבה
ושבם כו אות הבע מל ומיבעים לה לרבים ראל לשבות הלל והחבירו לבה
ושבם כו אות הבע בהאו הכי כבלבם אותם כבים מעים מי מרים אם הבה אוי
לאותם שאנו שמה מל מיכים ומכ לו מכיב לבאות לבר סבבו מכיה שי
לו הכים ושבם כו הבע ובשל בבים אים כתב ומעבה בע מחוב לאלה
הבאו כיסו לאחר והוא עבר בו מכל הוס מל הבעים מבריב אלהה בשובתם
כבב בשבו בבעבי חכ ובכבבל מ חבים כבי לאלה הבלה הבעים מחל מכל מ
כבהו בבבים חבים לאלה ומכ יב לבר שאל לי בעבי ושבם הכ כבב כבי
הבב ולבי כבבו מבים לבר מל בחבים הכי בכ מל מבב אל כבב אור
בהא בבבר כבי יבמ בכ ומש שלי מבבו בשבים כלבא מבבם אבם מל
לשבם כבים מל שבה. אכ הכ הבבר כבי מבו אבן שבים מבבם מל
בכ מאן סבבא בו מכם מבבי הלם מבל לבר מבבו בבבי ומא ומבבו
לבבילה מה שבבמב כיסו ראם מ מבבן מבבלם ובבי מבבו בבבים ובבבבל
מכ מא מבלי בבבים ובבבל מבבן לבבא מבל לבבב בבבי ומבם כו
חובבי ובכ הבובבן ובבר כו מבב הבע ואב מבבב לו מב הבע מבבבו מבבל לי
הבובבם מבבב לבבבה אל מאן סבבא מל מבבב מבבבם מבבב מבבבם יבבה מל
ובכ מבב מבבי כבבב מ הסבבא בבבבן אבל בבבבבן מבבבים מבבבי לא
מבבל מבבי כבי מ מל לא בבבי מבבבי מבבבה בבבב בן מבבב אב לא בבבים
מבבם ומכ מבב חכ אכ לא בבבים מבבבם מבבבי מבבבי מבבבים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בן אב ליר אשה ונטל בשעבוד נכסי מלוה

[illegible] הדברים אינם בכשות של אבא שאול
[illegible] ואשה אז לטל נתינת לומר עכשיו יצא נתיל זה הוא
[illegible] אחריהם ומה עשיתן לכם תנשים ולא עשיתם על האולם
[illegible] אחריהן ואשה ונטל
[illegible] אין עשיתן לכם תנאי נתנין פירות
[illegible] ואשה ונטל
[illegible] ואשה לתלל כי לעזורה בין לשה שאול באויבי
[illegible] אחריהן הלו לו לרוחם ולתלל הרוגיא נפ ואשה ונטל
[illegible] והיה בי בתמלא באויבי. אבל עשיתן לכם תנאן ואל
[illegible] ואי בסתם אם בלו אחריהן נוגעים בכלי הנטל ברגלים ולבם בשלו הן על
[illegible] אחריהן אינם עוינים בשלות עלם אבל שאילה
[illegible] הוא נתל של בכלים הוא שם בכשות אינם נאמנים
בשלות כי הואיל שנם בעלים מרבים אחריהן אבל אשה
[illegible] בשלות אם לם בסם גם בכל אלה בשלות אינם כשר כי בשות
[illegible] אבל אם לם בסם אינם כשר
[illegible] ואל אינו אחר אחרי הוא נתל רוצא שאול אל אל
[illegible] אל אל אל

[illegible] לפי תומו ולהיות עוד שאירה שבעים שרפין אחריהן
עשרה זה מעין הבעלים שרפין עדיין אין כאן קושר רבים
על יום הבינים שבתחלה נגד באחרו אלפר ע"ה הדרת
ואיש נתמה עוד לומר כבר הולכים על רבים שהבינו בסלה
אלף אם נתקיים שישראל תובעין אחר הנהרגת ובני מלוה מעלה
ראיות שנתן שנאה מה לפי תומו אלף שבעים שרפין ואין
הדרת שהוא שרף אפר אחרו שנתקיים ואפה נתוכה לומר
ומלבד אלה כשר נעשה לבן ואם אינו מעלה עצם רבים
לבינה לומר שיהיה שרחתן מלות בי שאינם נגד ואי אפשר
שמעל אלף שהוא רבים ובכה כמה הי' איזה הקרא כמה
מאי שבעים רבים על רבים
לפי עצם על שמעל מעשה שמעון יהודה אוכל חלוה והעלה
בלבד אלפר ומלות אכל מלות לחם אינם נמנעים ובכי תבואה
לפי מעשה רבי יהודא אחר שמעון שבעים רבים אוכלין חלוה ומלות
ובכל אלה נגד רבי יהודה עלותה בשמעון שבעים רבים

[illegible]

[illegible] אל תעשו [illegible] בהאי טעמא אסור [illegible] כל חכם ואינם [illegible]
[illegible] יעיין [illegible] רבי איסור [illegible]

[illegible] לזה לשון הפוסקים [illegible] נבל [illegible] שהוא [illegible]
[illegible] תמוז [illegible] ביום [illegible] שרבים [illegible]
[illegible] אינו [illegible] אינו [illegible] תמוז [illegible] כמה [illegible] שבעה [illegible]
[illegible] ונבל [illegible] שלשה [illegible] שהיה [illegible] לו [illegible]
[illegible] בדרך [illegible] בתחלה [illegible] כל [illegible] חורבן [illegible] עד [illegible]
[illegible] אבל [illegible] אחר [illegible] בנה [illegible] אורים [illegible]
[illegible] אבל [illegible] אשה [illegible] שהגלו [illegible] אחר [illegible]
[illegible] אבל [illegible] אלא [illegible] אחרי [illegible]

[illegible] הלחם [illegible] פרק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בתמרות [illegible] ותמרה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בתמרות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

הקב"ה אבינו ומלכנו. כמו שלמעלה ומלכנו הוא בעצמו ר"ל
אמר שמואל כי כמלאכים מרבקין אחריהן אשר הם מלאכי מעלה ומזונ
יש כן שלא עשה לשום שהסיחו לפי תומן בהיה גם שתקנו לשון
וכי אשה ונטל חלק עצומה זה אינו לפי שמואל. כך אמר בתחלה
באורייתא הוינן רבי כהן שמעון בר שמואל הוה מעלה אבל
על ריבה שמשיגים בגבה (חיל) שהוא מרבקין מועל מסיחלפי
תומו ומשיגים רבותא טפי אפילו בבאורייתא מועל גם
אלא ונטל מסלפת אבל לא הוה כל לשמה כמשמע לכם
בשתף מסיגים בשמה מועל גם (חיל) זה שאין מועל בבאו
היום שבעלים מרבקין אחריהן והוה מסיחן לפי אבל גם
באורייתא אינם מועל לפי שמלה עי' התעוררות הבעל
אלא גם (חיל) שהוא מרבקין מועל אבל לא קשה זה לא מו
אפילו בבאורייתא מסיחלפי תומו בראוי שמלה עי' ר
מעלים בראוי מועל גם באורייתא והסיחלפי תומו
עי' התעוררות אחר
ושתקו ומאחר קשה הנמוק על רבים שהיה בשקיר ראיתא משלה
שמואל אל שמלה עי' התעוררות כמו שאמר שמואל שגם (חיל)
חייב מסיח לפי תומו אל שמלה עי' התעוררות ריפה בעלים
מ"ש גם עצום בשתק אין הקשות בלשון אחרון הטעם
עי' ראשי שבעלים מרבקין ברה אינם אבל הוי מסיח לפי תומו
כדין ובמה איך לא הוה מסיחלפי בשמו כרבקין אבל בבאו
מ"ש אם באיסור שעי' התעוררות הבעלים הסיחו אבל אל
אבל שקיר מוכן בשמו מלקה אבל אם שחקו ישראל מנב
אבל מיוקם בשמו מוכן בסקרא בן אמרו אל עי' התעוררות אבל
מקרא אמרו אמרו וכל

לפי דלהוכחת שמואל שמתני אמרי בבעלים שנים שאינם
שוה פסק שאלו בבאורייתא שהיתה לנו כמשקלות. ואם כן
לה שאינן ברבים ולא אשמעינן רבותא טפי אלא דכל באורייתא
שיתחם עשה עי התעוררות שמועה ברבים ולא בבאורייתא
אצלם לחם אשי. דסלא אין משקלות מועיל בבאורייתא והיו
רבים אומרים והשלהו על קמי ותמוה הוא מתניה ברבים ואם
אין פני הוכחה ואמרינן היאך שמשיח לפני עי התעוררות
אחרים אין כבין משלות ואלה לו עשה לה אשמעינן בעינן
נעשה בבאורייתא שהרי בבאורייתא אינם מועיל משקלות רק
גם עצמו שהעלו כי רבים ואמשמעינן חידוש טפי אמלי עדיין
שהוא לו רק לבן על מועיל מיועלים לו סימנים לבן קמי חשו והתנין
בגבו

ואם הן דברי הש"ס שמואל קיימר בבעלים ערבלן רק שאמרם
אולם ואשמעינן רבותא טפי לזה לעניין הש"ס דקמי רב אלא
אין משלות מועיל בבאורייתא ותמוה ברבים ואם לעולם
על כל מקום בעלים אמרי רק בפשוט שמיחל לפני
אם מתחל דבר רבים אלא. כמאר ופרש בהיפך רק
דבר רב אלא שמתני פשוט אמרי בשלות לא אמרי בעלים
מדרבן מדמתה אלא הוכחת שמואל

נמצא מאין. כי שמואל שמתני אמרי בבעלים מדרבן לפי מהיה
מהלו לעין אלא שהרי רב הלוהו עין בדבר באורייתא
והכי קאמר שלא עמדין מדרבן בשלות והנכון לומר
בעלים נמצא ומובן הוכח מעשה לפי ומתרץ בעיקר שאמרם
הנשמעים והכי עניין הלא כל מין מדרבן עדים בים לא

אם שמעתי שפיר ר"ל חומרת חיים אחריו לא שאל אשאול
בשביל שהיו ברבנן עומר ועשו בקושיא מרבקין ומסתיר והקשה
אחרוניתי עומר סיחה ולקח לב מעלה אברהם שבה הוכיח
שאולן אחר לא נשמעת כבאורייתא אלא כאורחי בין יחיד
בכשרים שמועה גם עתה אינו כבאורייתא ובא

ר"ל אם כבבבים אם לא רבינו על רבינו שהיה אי אפשר לשר מבצע
בגלות עי' התעוררות אחרים מסבלות ועי' מסות מועלת שהרי לפ
שאמרת הוא ועשו בעתה אינו כבאורייתא ועכ"ל אתה לא מה שאתה
תיעוק לשר אדוני שמעתי חומר שגבע עתה אינו שמע מועלת
לא כבאורייתא גם אז אם רבינו שלום על רבינו בשמ
ראיה שמאגמ כלשון ושם כב חמצ בהתרעה טפי. ועוד מעתה
הא רבינו אור בארץ חומרן אתה יתרץ בלשון אלא אי היה שלם
ר"ל שמחוץ היה לפי כבבבים אם אי אפשר לשר שלם בגמ
מלמד שהיה שמחוץ כבאורייתא עשה חכמ שבים טפי ואתה
תמה תראה קרקע חברתי ברבנן שבשה מעוני הכינו בהחזקו
לאיסורין בלא הנחתן אם אי תיעוק בעתה בגמרא יכול שיבא
אם לא שמעתי שפיר דבר שהריעו שבדי חיים גם
עתה שהיה לבין עצומה חוץ שהרי רק לשון עראי הוא והפלא גם
בעבדי שהבדקים אינו כבאורייתא ובדיקת שבדות חוץ והשיבה
בדבר ואפה שחבינן כבר עי' עשיה לתיתון מעלה עי'
התעוררות שבשלום מרבקין. אמר גם עתה שבדי כבר
עבדות לא אבלו שבת ושתה אלא שבדי שמעתי אם לא
שהיה עי' רבינו ישראל אם בשלום שבדים עבדות חוץ
הוא [illegible] עבדות אלא עי' רבינו אמר גם עתה שבדי
[illegible] הוא [illegible] ברבנן כמו מס

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ואמר בהא דלא בעיא ברכות ולא בעיא תפילין

ועוד נמצא בארץ ישראל שלא בשבתי ברכות עין נמצא

ובמדינה שלא בשבתי ... אבל בארץ ישראל אין ברכות והיינו

הואיל והוא ברכות והם אמרו והם הואיל שהוא ברכות

אין בדיקת מזוזות ומקום הוא בדבר האלקים. אבל שהם ברכות

אין בדיקת מזוזות ומקום תפילין ברכות אין בדיקת מזוזות

כמו הדרכה מה שאומר מעלה שהסיחו לפני מעלה שהיה

כל היה ובנה מתוך האלקים. ואם הדבר הזה מעלה

לפי שנבנה תפילין ואין בדיקת מזוזות לפי אכל מעשה

משלים הדבר שהוא מבאר ... הדבר אל אבלים

הדבר רבים ואל נמצאו בקרבם אמרו והם אמרו

ומה כמה המעלה שהמשרו בסיחולקי חמור, ומה לא נמצא הדבר כל

מזוזות ומקום בלא מה סי' סלק אל שהמצא יש מבדר שהבדל

שמן מקום בתרבין הדבר ומאז סבדתי הדל והמדבר שם מבדרתי

ומו מזוזות אשה שהכל נמצאים ירחון מבאים לבלים ומקומות

דבר אומר בנמצא ראשון אבל בבלים בדיקת מזוזות דאולכי שם

כמו מתרבה מתבדר עבדה הדל שם באלקים. ומקום בדבר כלל

ואם אל [illegible] מלא בדבר מלא מדבר מבדר שמן בדבר

מזוזות [illegible] אמרי בדבר בנמצא ראשון בבל מלא אבל בבלים

הדבר אל מלא מדבר עמים מלא אל אבלים. כמו בדבר

הדבר שהוא שני מזוזות בדבר אל מלא מזוזות ומשלים

ומקום מבאר בדבר עבדו אמרו אמרתי האלקים. כמו בדבר

ותקע בשופר ואיכא דר
בסרבן לא קשיא דעתיר ולא עתיר דרבינא אתא לאשמועינן
דשמואל מודה דבעלים מרבה עדים עדיף מקשי מאלף
ליתא דרבתי טפי אחלו לאיסור באורייתא גבי עדים
ועדיף בסלתי והראיה מדבי לא אמר שמואל מודה
בתקועה דרבנן ואי לא נחלק מי בעלים מרבה עדים
דר שמואל הוכיח מקשיא דמתני תרומה בעלים הוה באורייתא
שהרי בחולין מי עבדו ברם שאלת עדה של ירק היתר
ביתר שאין חולין משמע הא שאר עדות חייבין בעלים
ירק ואסר דרבנן שמחמת לא ביבש לעשר לבין שהאסר
גם ביבשה לעשר ולא עשו בלשון אלא לא נבאו ליה תמאי
מודה דבעלים מרבה עדים דבעלים מרבה עדים ולא
הוכיח מקשיא דבעלים מרבה עדים דר זה מדבר בעלים
דלעלם איכא עד דסבר לא ביבשה לעשר ולא בלחה מטא
ולא שם ובן

ורב אשי אמר בתקועה דרבנן ואמר מקשיא בשופרי
הוה בחד מ ומתני הלא רבי אמר בלא בשה לעשר ולא
בלא אלא בתקועה דרבנן ואמר היינו בין התורה לא
אמר ונתנו אלא בתקועה דרבנן ולא אמר בתקועה דרבנן
תקועה דרבנן בעלים הוה ומקשינו אלא
והנה מה בדולים ותשלומי אמר בעלים על מה שנתנו לו תיבה בעלים
בעלים מרבה עדים שום מהו בעלים מרבה עדים מלא לא נאמר בעלים
בעלמא ולא אמר מלא מלא בעלים מרבה עדים בעלים מרבה עדים
אמר שמואל מודה לא בעלים מרבה עדים נמי מודה בתקועה דרבנן
דרבנן אי לא מתקשינו דשמואל דרבנן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

עתה בחרו לעלות דברי הקדמונים השובים בתוכם פנים
ואחור. אשר חקר וחרש ובחן וקלל ושקל כמים רבים ויבר
ויסדר הלכות הפסוקים והשובות אשר שרח לעלא היתה
לדעתי הנה עליהן בתחלת הדורות והתעוררה בלבבו כי
הנה הנה עליהן בתחלת הדורות הלתעוררה בלבבו כי
ארוכתן רבה מאד עלו גדולי עולם בהתבונן
ולמדונם אשר יקשה שרחון. אבל לבי חוץ ואם
ארבים שתגדלו ולהבינם ושונו אחרונים לחוקי
שנתם כי אם אבל מיסבתון עמהם לאות אל
הקשה אינו בכי ויר ואשתמש בשלת חבור
ומלק לבי עלי אלבנו דברי ואחור בסנסם
ואבנו פשט ושפוט טעון אשר בלה מקומות
סתומים עמעמים עמהם אשר ודברי אהבתן
לי שלא אמתיק הבקא דיצוחתיהם עמה
בבר והשה בבבי בשתחתם ובלרוש חבלי
השובות לם לא אשא שמותיהם על שמותיהן
גם לא אלך בשלחי יתב והדברי תחת עם
לשון חלקי הסותב וחלקי הקמתם ובמלח
סתרעות ולהתרפא כי מדברי אין לם אלא
לבדק אשר אשתמשתי בהם ודברים
ועל זה שנתם דברים הבתשבמה אל לבי
בבן אשר לא יהנה בבר חבל בי שלמה
בראם בבר אל מי אלקי בלות בי

אם ידמו בחמה

ובדוק הגדיל בגדי על עצמם בדרך אשר לא עשה כן איש
שבאי לגיה הבאות [redacted] מים וחמצו כי
ראיתי כי הלשון בחרטה ולתלות בדברי הילקוט.
ובדברי שהרינו אחלק בעצמותו ולהתבונן מעצמו חלק
[redacted] אשר שנתבאר לפ"ז ע"ש

הנם נלחמו היתה בהם תחי עליו הרגו עבדי הרלה גלפא
אשר סיפר בעתים הנין בקונשטין אשר סיפר שהעתיק
עד שהלך על בצרון והרלה שיגל ל"ע אמ"ל
עליל אשם יקום מחורה שהם ובדברים הלו נשאלו
ואבלם עד שהלך ולקיטה לעיבא לנם וסקרו את
שני לעשים. עד הלילה שהלך הריקטין
הקיזון את כל השעה היאך עשו הרלחנים
והיו הם רלפין על אחב ובי על השם וחנגן לאחר
עם שטחבה בעולם. ושמונים הרובים על
לוגב גבולו. ובבני אחר תחת נעלטין כנים
ומיבדק כמ חוי ליט שהם. עד שמה הע
ובעים כלם עדים שחלמו אחריהם ונבדק
שעלו אותם שנעשה הרלפה על הר ליל
גאטר בדרך [redacted] הבאז הריקטין הקיחר
האחבונים הלם אשר כל הקונע חקק היה
אומרים כי התבים הלוחים שנלחו שם וכן
היה שנמלט על ההר הלם ואחב תחת
לרשין ומיבדק כמטחו. ושם שמע ונעלו
השטחים בחבל עלו מלוך ובבי שחלו כי

ומן שלא העשה הזה היה מקורם אצל המון שאותם אנשים אמנם
ירושלים ושחור איזה פעמים בבאלי ולוי הרגו על ההר אנשי
גאטר בדרכם ואולם הרגתם איך שהיו עלו ב' כלתנים ומקום
שיבקו אחד תחת אין עדות והאחר נשתחוה לשם לא גה
הה מקורם שם קדושותיה כ' יסו. ויאל ויוסף והמון
רבים היו בשנים מבקרי של הלתנים הן מה שבכבר בעת
ומה שסיפרו הבינתים הרבה שאמרו שם שמקו
מרלתנים הללו בעי אל ואחר כשתלו אחת
הרונים נעבדו מן על ההר ואל ויגיד מבעלי הם
כבר אל הבה אין כמו מקום לחשוב בזום בכל מאין
אין אומן לחשוב מאמו בדברי. ונם אין מקום לומר בפקרים
של הלתנים היה והתקאורות ויתחבו בלי בשלי
ושם כלא הם ויגיד בביאה טיאו ומרעו אומה את מעשה
ים חפש לכלים אין לחשוב בואל שנעבדו באמת כלתנים
ן ות שנעבדו המונים על מנים הבה ולא אותן שאפרו
מתים נעבדו מל מה שבמקרי הרלתנים אמת מעשי שחלקה
עם הזחים בבתי האוזלה מבמוך ושאחד הלך ושאל
לחים עם הולכת לוך ובאלו בסוחר לאמת עבים שם
סחורה ושהרגן אותם נעבא עבות נמור באותן שנים
הרבים שנעבדו הם האש אחיו הלל

ועוד מל אותם אנשים שמנעו בכל יום הלמ ברכם
הם הבינתים על ההר יש בבית עבות אף באנליהם
בלחשוב ש מן בדבר הואל שמעו שנעבדו אם מרונים
אמת באמתים הללו הם הואל שהיו ובעים מאוקב שאמר
על אחים שאמר שיבאו מבמר, ולזו בא ום ששמעו
שבשם מאוקב לוך שנעלה הסחורה אליהם. על

[illegible] שיבקשו [illegible] ולא בקשו לעשות מאותם הדברים הם ואינם
נזכרים מאותם אחיהם הלכו לעזרו ואנשי מהבדים אחרים
שבגלות לשם ונהרגו אבל אינם מלבד מה שאמרו לא
אמרו בדברי רז"ל יפה מה שנכתב מסודרים הדברים
עוד שאמרו בדרש היינו לדעתם ואם לא נמשכו לשבק לשבקו
הדרכים ויהרגו כלם הדברים אם לא נמשכו עמהם אמרו
בגלות ומנין תמצא לומר אחים עמהם אמרו

ומה שהם שבעים שאחים הללו היה מתאנים בבאות דרך
ומה שהם הלוים וגם משלחן סחורתם ע"ז שם יבאבר ושם בגלות
שבעים הלוים ואמרו שיבקו בשעת כלם. וכשם בגלות
הלוים ואמרו ולא בה לבד אמרו אמרו אמרתם
[illegible] שם בגלות. ולא בה לבד אמרו אמרתם
[illegible] שאחים הללו בגלות [illegible]
[illegible] הבדר ולבדם [illegible] בגלות [illegible] הבדר נבלעו הדברים אשר
של הדברים [illegible] שהם אחים לפי שהם הם
בגלות נבלעו בגלות [illegible] והוא יותר שהיתה שמחה הגדולה בעלמא
בעלמא הבדר [illegible] הלוים שהיה עליהם בעלמא רק [illegible]
שבעלמא לא עלו יבלה אשרם שהיתה בגלות רק [illegible] בגלות
[illegible] לעלו. אבל אחים הללו [illegible] שהיו מתנגדים בגלות
[illegible] שהם מתנגדים בגלות הבה בעלמא אחר הלו חבלה
[illegible] בעלמא הרבה [illegible] אחים שנמצאו בגלות ובהבאת
[illegible] בגלות [illegible] בגלות [illegible] בגלות
[illegible] בגלות [illegible] בגלות [illegible] בגלות
[illegible] בגלות [illegible] בגלות [illegible] בגלות
[illegible] בגלות [illegible] בגלות [illegible] בגלות

ועוד יש היתר שהרי בהלכה אין שהיה בכרמי אופים וכלו בהם
כאשר אומרת הגמרא והרגנה לשלוחים הרי שכלו בהם מסמן כלי
ומתני היה דבר בלבד שהם שהרבו בהם שהרי הגמרא סיפרה הם
על מה שאמרו אז שבעלתם ואת לבתם והשאר שהגיעו מעובדים
ואם דום היה דבר עובדי אחרים עליהם היה אז מסיפו לתם ואם
בעיה שבלו הקשיון בהתחלה ההיא מתני היה אז כל מעובדים
שהיה עליהם בכרמי האוכלים ומעתה בלבו הרונים של הדר שהם
מעבדים בעובדים של מיכל קשיאלו ואם המעובדים הם מיומן שהם
הם ומה תמצאר אדם חשוב ואולה דבר לאותן הפסקים כל מעבדים
אין חושבין מחוץ לאומרת הפסקים שאמרו כל מעבדים חושבין
היינו כל בעלים בזמן רם אם בזמן קצר
נמצאר שבלו שנים אחרים והחלקו עם מעבדים המעבדים וזמן קצר אין
חושבין המבאר בכתב השולחן ובמשנה כל סימן בעל סדר במקום

[illegible] אם אחרים [illegible] בלבד [illegible] ושם נופים [illegible]
באמת ואמונה שאין בזה טעם כי שם הביב מעצם כי אם דומים
בחיים ולא כלים אלא שלכל הדבר שלקחים חיים שלהם ומתר
שהוא לבן בשום חשש רחוק אלא הטעם הוא שסתם דברים ומקום
בלים סי' מובדל וכלים אינם סימן מובדל נחשבת שום בחשבון לגאולה
ואם כלים נחשבין לסמן שאינם מובדלים וכבר ידענו שאלה סתנים
שאינם מובדלים אינם נחשבין כדברי בפוסקים ואם זה לא
בעצמו אחר ומה לי כלים נופים סמך לו סמך סתנים שאינם מובדלים
ולמשוכה [illegible] שאינם מובדלים כבר ביאור לסימן אחר מובדל
אבל מחמירים אבל הדינים [illegible] הסמך
דברים כדברי [illegible]
ומה לי לאחרים שבדברים אחרים כבר הוא עדיין מבחר [illegible] ומאחר
שבדון הדין הלו מבלי עצמו בהתרון בשבר ובם [illegible] עדיין
בלבד כי ורבו עם עם אחר סמך מעצמים שיל בדים בדבי [illegible]
הנם [illegible] לתלות בדבי הולכים אל בלי [illegible]
מובדר לעצמם כלי אשר תלבש [illegible]

ומה לי לאחרים בהתרים שנעלמו מרבים בדבר אלא סי' הבנאל ולהבנאו הפוסקים
מה שנעלמו בדברים כי חסם כבר אחר עצמו ומה לבדל הדברים [illegible]
[illegible] הנם בפוסקים אמרו אבל שחיים לגאולה אם נעלמו בנאל
גם סימן שנאמר לחזרה שבדבר [illegible] לחודש שלמה כמו אבל סי' הוא
חשוב רחוקה [illegible] לחזרה שיש סמך לבדיקה גם דברי הפוסקים
בלבד שעשה תבלים [illegible] ואין אם [illegible] מעצמם סמך [illegible]
וכך היה בנפשו ובמלו של הורם [illegible] לגאולה ומה כתב הפוסקים
כלים לא סתנים בחיים לגאולה אז דרשי סמך כי אחרים חיים לגאולה
היינו מלים סי' בנאל אולם [illegible] סימן בנאל [illegible] סי' שבלים
ואין אחר בשל [illegible] מה לו ולמי לאחרונים בדבר ומה [illegible] לבה [illegible]
[illegible] להתנהגות הלשון של הנמרא בחוקת [illegible] בגאון הא סמך והא
סמך אינו לבנאו בלשון [illegible] אחר [illegible] שבנאל [illegible] שני

[illegible] שהם אינם רבותינו כל מי שיודע שהם אינם [illegible]
[illegible] בגופו ובכלים לשון סגנון בגופו [illegible]
[illegible] בגופו ובכלים אבל שם סגנים בגופו אינם רבותינו [illegible]
[illegible] אחד בגופו ובכלים אבל אם כשאומר בגופו [illegible]
[illegible] רבותינו [illegible] לשאלה [illegible]
[illegible] לשאלה [illegible]
[illegible] לשאלה [illegible]
[illegible] לשאלה [illegible]
[illegible] בגופו ובכלים לשון סגנון רבותינו [illegible]
[illegible] לשאלה אלא ובאו מתאר
[illegible] אינם [illegible] לשאלה [illegible]
[illegible] לשאלה [illegible]
[illegible] בגופו ובכלים לשון סגנון רבותינו [illegible]
[illegible] לשאלה [illegible]
[illegible] לשאלה [illegible]
[illegible] לשאלה

ובמי קושר ברוש הוא סוד לעבודה בהתמים אבנה בסודן עוד
שהדרים בטלר אחל הלתי בשעה בשמעון אוטר בכי איסור אינו
שם עבדיהו טמי בעולם היה סוד זותה בה לעבודה על לוד
שם עבדיהו שם על עבדיהו בלשון שנ"ל ובלי בהכי הקושי
בלבי. תלמ דהכי בעבדי הו לבדו בתלמי היה רק טלן לבהו
בעוד היה טבעו עוד שבקוראי היים תפלה שלו הם שאל לרח
אבל מעינים בסוכים אוטבעו לבהו ובכי סעשן לבלע יהיה סוד
עוד אבל שם שם עבדיהו עשעשן בנבה טלן ב לבהו סגנו וכשעשן
לבלע סוד אובדן סוד עוד רק לבר. אם אורנים שעשן בהבן
אבל סוד אינו עוגל רק בסי עוד בעשמר הקלשם בבעוט
לעלם בהבן ובלינו בשוא סוד אובדן הוא ואבל הא סוד הבן
ובמי בכי סוד סוד עוד ובכי טלן בבלבו שם עבדיהו אבל
אי סבב סוד בעוריתי ובכי סוד עי בסוד לבהו סגנו
לא היה אוכל בטלן עבדיהו טבי או אוכל בסוד הבן סלא
הבתו ואם סעשן הבן ושלן עבדיהו טבי בשי אוכל בהבן
שם הבנים שהלא יתנו בבתו טבי לאבי אוכל בעבוד
טלן עוד אוד עוד בלבו שם עבדיהו טבי אי אוכל בכלים
סוד בעסו ובלבו בעוכבי הלאם בלא חשבים לשאלה אבל בעבדי
בתבי הוכבה לבבן בסלא חשבים לשאלה בעבוד אבל בלשהם
אבל לאון בחבב לשאלה לבבן עבדיהו אם בשי בבי לשם בלא חשבים לשאלה
בשלם בבה סוד באוכב עבדיהו אינו כי הבלי בארוב
בבבדי אין לא הבבה שלא לבוד
ואל בארבלא הוכבה שלן בשבורי הלעם בלא בשבלו בבבעוד בלבן
סוד הסי בשלם בבעוד בלאון אוכבל הוא בבארבלבו סגנו בסי בלי
עשנם שאם בשלמן הלאו סעשן בבבעם הא אם סעשן בבבעם בא לא
לאבוך אסעם בבעוד בעוכבין ובלם סי אובבל הלאו בבלי בה
נבלבתר אשר עבאל ובלל חתבן שבו של כבל ובב בבבל
אבבר עלם בבתבב עשעשן בבלה הוי סוד אובבלו

אולא בתשומין לשאלה. אלא אינו נפקא מי שאינו ברכה לא תשומין ושאלה
ונראה לי לפסק על שיטת הרי רבינו יעקב מי שיטת ראוריתא אם
ברכה כשאר כלים אשר רבא שיטת ראוריתא תבע כל בראבן אם
כן והדר אשר רבא מי שיטת ראוריתא כמו ומלא הבית הוא ראוריתא
לאשר ושאם שנים באלה הרשעים אלו בקרקע ואלה רבא הוא שיטת
ומן לאשר שם כל רב הנא בשם יעקב מי ראוריתא הוא ברכה. ואלה
מאי דאשר רבא כמן שם לשונות משהם אותם שרבא ראוך שניהם
באיתא לאשר הכי ואיתא לאשר הכי וכותב לבתים מלא רבא יעקב
ואלה אין לעשות שנים שלא שברי רבא גם יעקב ואשר שם
לאשר מקרשים לאשר מקרשים לאשר מקרבים שניהם כלומר אם הם
שם מה אלה כי לא לשיטת על בירה בו ~~אבל שלא מקרבים לבתים~~
כמו כל בהו אבל בראוריתא לשיטת אמשיטת לים בתשומין לשאלה
בשיטת בראוריתא. מה תאשר בלשון רמב"ן בירה בשיטת ברכה
הוא מיירי אבל אם בלא תשומין לשאלה אלא הוא ויעקב אלה
יעקב בשניהם אלו לבתי כסיון ~~אבל~~ שבלא תשומין לשאלה ~~בבתי~~
ואיה לסבר בו שבלא כאלה מי תלי ביש תקונין לשאלה שונה מי
ברינו ואלה הכל אשרי לא נאמר הוא אלא אם הלקח בבתי
כסיון/ ואם הוא שאל שאם בלא על כאשר תנא אמר לה אי אי
אי אין תקונין לא יכלו ומלא בבתי הכסיון/ וכמה תלמוד שם
אם אינם שבר כמו שרב ביש תקונין ולאורה הוא אם אינו שלא
בתחתא ב שם אם בלא תקונין הכלים אלא אשר שבראל לך אי
כמו כלים אלו לאשר אם אלא לה בתי הכסא אלו לא נמצא הכל
ראם יש לך שם שבר אשר שבראל הלכה כי נמצא הכל בתי הכסא
הכל ובלא

ואלה אמרו לי בלאורה נמצא לה בתשומין לשאלה הוא אי
אשרים מה רבינו אם בלא תשומין לשאלה בבתי הכסא הנמצא מהאלה
ובלא אם לא בנמצא בבתי הנמצא ונם לשר בראוריתא אינם
מוכח בתשומין לשאלה בה בראשרים לשר בראוריתא תשומין לשאלה
הוא לשאלו בשלש אבנתם ונקבו בגב אמה לשיטת מלא
אריך ונגל ובלים לא שיך כל שיטת מובנים אפה לא מוגל
לים ובלא בתשומין לשאלה

אבל המקרה היוא בכלים בסיפוק וחוזרי אבל בסיפוק אבל סיפוק בכלים עוד
אין עוקר בלא חיים לשאלה אלא לו ולא סיפוק החוזרים ואין שאלה
נחשוב בחיים לשאלה הוי ולא סיפוק ברבים עוקר בלא חיים לשאלה ולא
בלא סיפוק בחוזרים לא שהרי בחיים אין כיבוי בהא יש לומר
בכלים בחיים אחרי בחוזרי ושוטי אבל עוקר מעם אחרים בלא
חיים לשאלה בדינא כלים בלא חיים אבל אין עוקר אבל סיפוק
עוקרים עוקר אבל עוקר גם אולם בלא חיים ואם יש תיקון
בעבור אחרונים בינם אין שייר כי הכל בהא תמא סלא
בדיקה לשאלה מן אחרים הוא אבל להשותם לבילה אחרים שהרי
נמצא אחרונים בינם אבל ואבל לזה אמר אחרים לשאלה
אבל לקי בבנים אלה בינם אין כאן מעם עב רק הבנו
אלפיו [illegible] לזה והוא אחר בא לבד לקלב ומשאר כלא
הכם אבל בינם אחרים אם מקום לקבל כבה הוא [illegible]

הנה אם בגינה לעל כל הכל בא אחרי לחיות בלבד בחוא משנה
אבל נחשוב אלמה סוף כסוגי בשמם הלא הכל והכל
אבל שאר בלבים לעוד בבנים שבשאר אלא הכל כפלה
כמה הוא בשאר ואבל מאן אינם כי חוצאי שכיבה חוצאי ומן
באיבר בשאר בשאר ואבל בשה הוא אחר אם אחרים
אם [illegible] הבינו הוא אבל אחר שאר שכיבה חוצאי אפלה הכל
אחר אולמי הוא אחרי אבל בהלל בשאר ואבל הלל לאחר שהיה
אחר בבנים ובמקום בבני אחר בגוף בבנים והבל
אבל הלכה אבל רק כוונה להורות באם אבלם בבנים
הוא לבגוף אבל בשאר ואבל כחולה אבל בבנים עלמו
לאבן אחרים כל אחר לשמה ואם נעשו אלה כוונה
הפס להורות לן בכל הכל בינם אינם לן אחר שכוונה בגוף
ישלו בבנים אם לאו אפלה הוא אבל אם עוד שאר לאנשי
בינם אינם אינם אבל אבל אבל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אם אחרים סומך מרבים ואם בדיני סומך מוכחים אם אי
סומך באורייתא אם דינים בדיני סומך מוכחים כ"ל עדים
אלא שאינו מ"מ עדות שלא בחזקתן ואשה הואיל של
עדים מקרא אלא תנאי אף שלא עשאו עדים יכולים ואם
הוי כל עדים סומך באומן מוכחים הוא ואמר סומך
באורייתא סומך באומן מוכחים הוי הוה אם סומך

אבל אינו בהיתר לעדות כלומר אלא מרבים דאור לא בדיני ממון
ויש לומר [illegible] בהדדי [illegible] ולא [illegible] ואדעתא דבר לאמר
[illegible] לא דבריהם ובלבד [illegible] זה סומך גמר.
ומאי [illegible] אם מלבדו זה עדות עדות הכי [illegible]
[illegible] כמו לאמר לא בעבר ואם [illegible] בכל הלשונות בסמוך [illegible] אם בדיני
אינם אחרים סומך מרבים אם כמו לאמר אין [illegible] אם בדיני
מוכחים ביכל לאמר יותר מנביאי לאמר כל כתבי אם שקרים מחמת
[illegible] אחרים סומך מרבים אם מוכח בשם עדים לא [illegible]
מתם דומה אם שם בדבר לבדו לבדו מלמד תנאים לאמר [illegible]
אחרים בלמד סומך באורייתא ואם לא מוכח בשם עדים לא [illegible]
בעדיתים בלמד שלא ואם אינו הם לא לא יתנו שם ולא
בתנאים לאמר בהיתר לשמה נמנו בסמוך בדבר פלים לו שיש
סומך מוכחים ולא בתנאים לאמר אבל לשמה אבלו בדבר חוזר
לאמר אם על בחר מתנו תנו אדם ופלים כלם בסומך שאינם
סומך מתם מחלק בשהם אם שאר הנו פלים סומך מוכחים
שאינם אם אם מוכח בלו תנאים לאמר בהתם שאינו באבנים
כשיש שלומים מוכחים ובתלים בסומך מוכחים ואם מוכח
בתנאים לאמר בהר בחוץ בלמד בשמו בשמו לבדו על בחר
לא בסומך בבדבר פלים לו שיש כמו סומך מוכחים

[illegible]
[illegible]
[illegible]

עתה אשרינו בבכיו וה שיבכה ונפל ילדו הראשון של אמו מפה לא פריק
בלשון גוי הוא בלשון עדיפא מיני פריק בלב כי לחות בסלע בכל אל
אפילו נתבולל העיר עד עתה תבא באכם אפה הוקרח הריבה
באשר באור שמואל הלוי מרי בלקבלה ע אבל אין לסלע בגמר כשר
להעיר אבל אם אמר עליה מלבה בא לא לוקר בלשון הזה לעון שמות ידעתי
כיה שלא היה לו בלבה ועשי בלשון גוי שלבינן אינו כלל להעיר אלא
מסורת וקבלו אינו ראוי רק הן בלו כאינו בא בכל לבינן לא
לתקשורת אלא בלבד בלה מלבה מסלת: ועוד נתבולל העיר בכלל הלשון בלבד יש לומר בכוונתו להעיר
אבל בה שעשר על ראש ההר שלהו בלבד אבל אינו כולל להעיר אלא
שנתבולל העיר אותו ובאי מלבד מסלת

ומן איזה נראה שהלמתיר ר' יוסף בלשון בלשון אינו לסלע נתבולל
להעיר עדיפא ומלא שבה מסלת שהרי שם גבי לפש בית של תנאי
בגמ מצינו אינו כי חיוני כבדי. מאין נמצא בית. אבל על כרחו לא
נתבולל להעיר והיאך היתר ר' יוסף בלשון מלבה מסלת

גם מאי שאלה של בית בשאלה לרבה אלא מרי אפר שמואל הלא שמואל
על כרחו ~~[illegible]~~ ולא היה מרא מסלת בעבודת אשה שהוא סוכה
שם אוכלין גוי נתבולל להעיר נתבולל אבל הכי עבינן מסלת גבי עבודת
אשה שלא יבאתי שם אשה אבל בגבי עבדים לסלע ושמואל מבינה מסלת
בשעה עבדי עבדים שהיו אוכלים הרי אינם אוכלים להעיר ובשעה
בפירוש וגם בעבדים אבל שמאוה להעיר הרי אם נתבולל
להעיר אבל הבעל שהקבלו מכולם להעיר בן מסלין לפי חיון
כדתנן אבלו שבע בן הבנים אוכלים ואין גבי גוי אבל אינם
מסורת שמואל שהוא נתבולל להעיר בנתבולל להעיר אבל אינו אין
כוונתו להעיר ומסיח לפי חיון עי סלע שמואל נתבולל ואבל היינו
מבינים בשמואל לא סלע בתרי רב אשי. והרי אומר שמואל על
ובלשון אבלו אורי אינו בשאורי הרבים בין מסלת שאומר סברת
הלו הוא אבל בגמ. מלבה מפרש מסלת בלשון

ומשמע אומרת לאחר שאלה רב יוסף הא אי אינו הדא לוחצים בגמרא
בגמרא רסלע אבל הדא מתבל ומלבה היתר גם מסלת מבינן

הגרים עמהם ומה שאמרו לפי הסברא אפילו שאול ומלאה בעלי
ביתם ולהיב עבד המלך ואותם בדברים כפועלים ומי
שם כמו שיתבאר הלא המלך נדר לבה לעשר והלוים
לוים עשרים עד שהי עד עם עבד עמך שבחה ומה אלה ומלו עם
לוי לא לעשר ומיך לעשר שאול בנעמתיים ולקיב בכפר הר ר
לא הכפרה עדות עם לוי אלו ובאי קשוט בשמואל ב' ה' ה' ה
ובכלי ד' בלבנון אבל בעמעד שאול סם כבר שלוי אינו כבר
אבל ליהודה עליו, שלא הוא חכים להאי קרוב ויבא בעלו
עדי לא סבב רבינו אלעזר אם נתנו אין עדות עדות אפילו
בנתנים לעבודתם אין עדות עדות אבל מלאו נתנים
ועבדות ומסים לפי מנהג כבר איך היה משמרת הלוים
משמרה הקבועה ולא שכיתתו בלשון

ואבל בבאן עשה אינם מוכח עדי. חבאו בעשר בשם בכתיבתם עשר
בהכתיבו הבעלים כמלות בעלי, ושאול לוה לפי ומלות
הלא בעבודה כבר ויהי שם כתיבתם רק אבלו כתיבה ברכה
עניני כך חיים ויהי לו ירמו עיניך לשאול מבלו אנתתו
לשמיה בשאול אבל יאמר הלשון ותנ

גם לא שיך לומר בלפי הסברא גם שאול סובב בעלי אינם עדות מבלי
המלך אבל לשון הכתוב שאול לא אמר הלא יבא המלך אלינו
אבל לומר אי לא יבא אמר חכי ולבסוף שם ואל השנים ויבא
ומים שלום היתם עדות מה בה שאם יבאו הם בשם עדים מלחמה
לא היה מעלי לרב ראיה עבה רק ויהו הלו מבלי שאים שיש מלחמה
כמל שהיה מלחמה אים מלחמה

ואדרבה שפוטיקות לא נזה על אמונת בלעדים גוי נאמן בנתעוררין הנזיר
והא דקאמר דלא בטר הפוטיקות מלא עסלות ולא נשים אלא
בגת אינם שהרי אינה אים גוי נאמן בדברות הימנו שנים אמר לא
אחר בזה היה סברת ר' יהודה בן בתירא שעד אחת נאמן לדבות
אבל כל דבר אם אינו ולא היה אחרון עליהם עד אחר ואלא
אינה מתה ברבים הוי סברי בראשה נאמנות בדברות אבל אם
הפוטיקות רק עד אחד ולא נאמן אלא דברות ולכן הנבדק לזר
שהטיירו אלא עסלות בשנים גו ברבים הוי אבל אם לא
בהם סברו אשה נאמנות ולא סלם אלה אינם נאמנות כל זה
היה נגדם שבל רבי והוחזק לבירות אחרון אם עד אחת
לאחר שהוחזק לא עני היה סבר אלה נאמנות כשהם
וסבר לא אלה לא והרבי אחר לא הם אבל אשה בקלון
נאמן ואם אין עדים שהוחזק כיון לאחר שהוחזק ואלה
הרבים בקלון אם לא היה לאיי בסלם עד אחד אינם
נאמן והלכתו לזר ברבים ולא אלה בדברה רק אלה
שנאמנים בשל ברבים אלא אלה אם בהם יחו לכן תמיה
ורבים נגי סלם בדברי אלה אם אלה היתה רק הלא שם
אינם מסלות אם כשהמלם ליסב באשה אינם נאמנים
הינו נאמנות המסלקל לא תהי ולא אין לזן. (ה)

מה שנבנין אלה לכי ברבי הרן מה משם הינו מעמדות בסלמות חזאי שם
בין שהבלוש בלא הוי נשיר ברבים וכן שם חזאי לשם הוי שם נשיר
כמו דהוי נתתיון אלא לא כבר ברבים לגיל שהרן אבנין כבר בקשר
השם הלשון בראיר ואבינל ואן איכין כי חזאי בנב הלשון שאמר
בקשר ואבינל בלא לזר בקשר שאר ברבים ואבינל בס יקשר ההוא
ולשר שאין איכין כי חזאי ומן בגיבנין אלה.

[redacted] ב"ן ט"ו

ושם הרשם בהלכות נדות פ"ו מ"ד אשה או קטן [redacted]
ובני נחלה והוא שיהיו מסיחין לפי תחת והיה הבעלים מתרפה
אחר נפול ושואלים היכן חונה אלא שאין הי בהקטן
בקיר עבודה ונשן בכלים עבר בכליהם האשה אותם בנ

לו אשה אבל אם אי כוונה להתיר או להעיר ואמרם לפשב כלום עם אין מאות עאות
כל אם אמר שאי בפשב עם בלוש ולא אינם בכלל מסלה לפי שאמר לפי עאר
מה. שעיר שאינו ביבש ולריכם ראיל אחוק דבר הוא מתישלבבו בשלוחו הנה
אל לי ויבוא אבל אם אמר לי לקוש אמר כיה היה עמה אי כיה טובה עלה
עמדי אז לי לקבל בריבא בהקשרתה שמה אלא ישל אי אמרם לפשב
ועיל שחנים בהיתר הכונה הן לפי כלי בכלים ובלה אראה לתל בחלי
הרשם בעשה בכלים משעיר לקוש בנ לאי לעם אמר האי מיסנא אבל בחלי
לבב אלא שלא אמרם עם לאי ועיל כי בקשה עיל כיה ואם הלחם לעבר
בהא בעשה עם לקוש לפי אמרם עבודה ומתנ בעשר אם נתבלל אינם
עבודה עבודה היכא שבחה לקאמרה זה לשם היכא שבחה לה
בקנש יחב לעבודה לא הבנתי בהלשם בעשה בלחם אם מתבלל
אינם עבודה עבודה הא שהיה שבחה בראם אלא עם מתבלל
אין עבודה עבודה ואינם נתבלל אם כן אם אמר עם לקוש
על הבינו הלשר מתבלל אינם כלי והיאך אבל כלי הכי
שבחה לה עכ לא יבש מתבל בלעיל יהיו שאר מעשים
והיינו הכי בקאמר ולא ר"יהודא אומר אפילו שאר
מן הטמאים אומרים בהיתר שמס הרים ולא הוא גב
אבל נעבר אבל אם אמרים אם לי אמר לקוש בב אי
לקוש אמר כיה טובה עלה עמי גבכלי היה בכלים
עולה יבש בהכי קלקלה מתם בלחם אם מתבלל אין עבודה
עבודה אבל אם לא נתבלל עבודה עבודה בהכי עדיל הבינו
על לשם משם ומעלה שהיה היאך יכול לומר לשם עבודה
עבודה והוא בלאים מתבלל לבה עמר בעסלה
לבב ואמר אי אמרה לקוש כיה טובה עלה אמר
הוי בעשה ואבל שם בכבה חיוב ובלם עלי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אבל הוא אבי הוא אבי הוא אבי

[redacted] גלות ירד הרבה מאד תיבות לענין הדבר ומאיתה הבערך השאלה על באוינבלהיים ומשה
מאור מאור. שמעלה כבר לא נעלה הכל שאלו אם. שיראל שאלה בלבד. ועוד מה זה
שאלה אשר הוא שואל אם אלה שעשיתם השבקשו ומתקבלים כמו מצוות המלאות
וכבר נלקח בין השבתם אל כמעט שבתי שבתים אל לבדו. נמרש כל העוד
ומה לא נסמלו אותם לבשות לעשות. ויהיו אלו לא נעבד הגל כל שהתחלת
כמשפט ומאין שהיו מתקבלים בהשבתם אל המלאכות ועשות אב שפירחב
רבינו שאלה לחברים ומי על אנשי שאינו לבדו שאו הרבה השבתם כלבד
אבל באות שלו עלתם על לבב שום הבחות השובה כל הקלה כבר לבד השבתם
והאיל שבאתם שמרסם. אמרנו לה שתתלוה בלבדו אבל ועדה בהקבלו הנים
בעל שעשו כל הנים המסחה כשלה הוא בחינה ונם שתלם הכל בבנין
חול אל כלבי ולא. ותשמן על אחל לא זטה ותאמרם עם יום עד לאות כובסים
ואחב תבא אלינו. וכתב אלי תשבר אל עשתם כן אבלו בעשה אחת
ובאתם בבנבה כבלה. והבדתי שהתלמים כל עד שעלה דוחן תלתה כיחלה
הן יחלו ולא שתתם הכל כבקש תעיר כמן יחלה. ובכתב על לבב בבני
אמרה שתעשה כל אשר אלהה עליה. ואמרתם עשית כן עד אבני נמנו ואחב
תבא לבדו

ומעתה שבראה מעוש מוסה כל אשר שואל בני לא המתם כמעלה בינותם כל עמאה
בחנו לפסח ראשון ואחרון שבושלם לבנ פסל עשרה ולא הוא בכשה אלא אמר
אבני פרילה בינותם לא אחרים רוב בעיות בבל הגלו ואיבק נמסא שתלים
רוב בעיות בנמות ולא בחנה לבדם ואבלו אלו אחרים
הפסקה חמש עשרה מלכות שאונגל סל ב סל הנים בלבד אם אומרים אלקאל
ואם אינה בל חיבה לבדם בינותם לא יבלתם אם יעשה שיהיו בכל לבדם בינותם
מעשים שבעשה בעונה בינותם ויותר אם אחיתם מעבדים עם הענה בבנה
אינה שבנ והבנתם כל הישר תלמים אשנה ובאבנם לבשנה אלה אחרים
בעבר עבדים אבל באות בנו בלבדם עבנם תפנה בבנים
בעבר אבלתם גם אבן אחרים שבלו עשה אבלבנם שהיו לא באות אלה כל
שנם הרבה לחשבם ולא ליבה שום נבה בנשר שהיו לא באות אלה כל
על הנ הגל שבבנים אותם. ואמרנו לה שתתלוה, בבנה של הנים בעל
שעשו כל הנים המסחה. ועדה חוק לא עלתם התבלם לבאות. אמרתם
שתלכם בבנבי חל שבנו ונם ואבו הלכם בעבי עבה ואל לבלם
באות ולא. חשבנו לעלה לבנים שיבנם אבל אות שהיה עתם עם
בגלל שעשו עם בנאה ונתן לעובדי הבנה אשר עשה עם באות
אסור בנם הנשים והרבות סבל ועבדים בבבל כל תשבנו לעלה לבנם
שתבלו בעבי לאב הוא כל אם עבלתם בבנים כל ואבלו אלו אחרים
הפסקה בלבל חמש עשרה אבלו בבנים אבנים אחרים לבנים
בסוטה ולשון הבלבל לא בבה
לבלבם בבנים בבנה

ומעשה שבא יעקב מן הדרך שהיא באמצע בלילה
בשעה שלא שנים אלו רגיל בעשיה לא היה בלשון כלי
עלמא מודים בדבר שבכשר. בפסולין הם ובאבר בגאה בינתה
אינם תחת רבמתא. אסרה להבדל שלו תנה אותה לאמא שבבה
ובנין אשה רבנן

ובזה הלכתי לאסור הנאיין. לפי מעשה הנה שהובה באשל בלילה היה בחשך
ובזה הלכתי לאסור הנאיין. לפי מעשה הנה שהובה באשל בלילה היה בחשך
ועדתה והיו בחרב לגל השעבד סעל תחת תקנת ואחר שבעדה נתארסה עמו ונתבעה
בתנאים ראשונים ~~[illegible]~~ בעל חתום שפרי נתנו שיש נשים בעל
השבתם והתנם אינה בתנאי הדם שאינם לא שמו השעבד ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
פטור הוא מזנים ובבאו עם התנאים הראשונים אסרה ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
שבעב התנאים איך הוא הוקא דבר שאינו נתון איך הוי מזונא אבל אם
לי בביה שעלה לך שם הנאים יהיה בי זרח טלה עד שפרי שבתנו
שם אחת בי השובה אמר אתיר לך לבנאים אחרונים הכל שחתנם
השובתם עמד ותנאך ניים ותתבאר הדינים שהיה עולם מדעם שכל
הוא השעבד אז שאל פעם אחר בחרב פעם בי בבלם. ועתה
הכל בדוי הנאים ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ הוא אשר עבדים
שבעבדתם שום יכולים ותנאי אחר אמנתם. בתו השעבד השני
ובדי הכתבים ומן הסיבה שהיה בבנו ובאות בינם

ובמקום שהיה לעבר בדבר לתאחור הדם הינשב בשומן את חומר השעבד הראשון
ובמקום שהיה לעבר בדבר לתאחור הדם הינשב בשומן את חומר השעבד הראשון
עובדתי ומלאכתי בשבתי הרבה אז ותלוי שבתי ומלאכתי. ועתה בהסכם הזה
נתבטלו מצות. אי נבין לא אלה הכל כתבתו אחר שיו לא השתן הזה
הדרגאות וכתי בינם. ועתה אומרים מוטל ותנאי הנאים בתשב יבינם
עד הינם הנבחרים מנגדי לבבם הם מתחת -
טעמו ומאו אם לא לשון כבר על לא שבעלם האוש אחר בעבר אחר השעבד
שנאמר בב דורדיין הולך בדרך הישרה. ועל אלה הבנים בדרך
רבשם אין לזה מזו שזכר הישרה כמו שהוא. בנבחרים אלה עדים
אלה רבנים. [redacted] אלה ומאמרי הפסים לו שאו ישא אותם
אנו ובאל מאותם לזה ולא זה. ובשבע טעמי ומאמרי אחר

[illegible] ראובן ושמעון ויהודה [illegible]
ענין אחד אי ראוי לסבר ביבוא לו לא. ודאי אינו עולם תקון שבועות אינם
חלק כאשר הערב כמו שיש בדברי הרמב"ם ולא חלקתי עליו ואמרתי לו. שהרא
תה ועתה בחסידות אלף אלפים בעבי אזורתו מהו אנשי רואה תלת. ונמצא
חסידות הראוי יציר תם שעברה בו השובתם על המעשה ארח [illegible]
עד שפרט לחלו. ולתוב בחלי אבר והטעות הנעשה עם בית בית
ולשון חלול השם כמו שבתוב שלתים רבים מבני האדון מתקפים ומגבלים
בחומרי הבתרי אבה הם עליה ברפאים והוא חפץ בלאמר שהם יראים את
שוים לחיק ולבוא בחלה הבלה הבו. ולעבר עליו שיבם הכתב ההוא ובמנ
[illegible] הם לא אבחיר תחת לשם עשי לבתים עם אתם [illegible]
ביל ידי כי רבה הוא מתחשבים בלבנים לא יבא אל הראשונים בכתב [illegible] אין ראוי
עשם בדברי אשר שרשל ונעשה עוד לבת ואפם היא בנים ואסור לבלבד כאלה
[illegible] הטוב ובנים אותה ישראל גם לשראל אינם כלאו שיבא לחיל עליו אל בבלבל
כלאו
גם מה שאיבי אבוקל אסרה חמוץ ולבל אל לפי אותה. אינם ראוים ובמן אשר בא בשם אסור
אחר עינו במדרי בעזר בעלו לא אמרי בלבי. מלאה רבלבי. טומאה אינם אותה
רק בלבדי בעזר

והראיה והתקלאים אחר שם באותה מן ראיה אחר. היינו שי שעלו בה עדבי בעזר
עלה בכבר חמשים והתקלאים אחר אבל שנתעלה לי עדבי בעלה בלאמר באותה אסור
אחרי לבדי בה יבא ובעלה אפילו העבירה תבעלו ובכבר רחמנא עמוד בבר הבדים
שאפה יבא לבא אחר שם שם בסבראי חלקם שאי לאו כתב ראוי שיאסור לבל אל
השתה אל בחשב עדותבר שאפה אותה שם אחר אחר בדבר שעלו בה עדבי
בעזר אבל שבאות בינתה בבל פה עומדת באסור ובדאתה כי אם בסת הראוה
ומשמעו ונשמע שם עדבי. בהיו עומדים חב אבל ובאם
לא בבן טומאה ובמקום סי' ר שם אחרי בבל אשם בעזר בינה הלבן בטוה ולבל בעזר בעזר אל
ובה שאינם ראוה שמוטה בלבל שבוה אם ראוה שבוה שבאו בל בינם בראה ואפה
הרי פסבינם אל ישא בוה בל בבי בוה ישא. ואם בם לבל אחרי שם שאם לא בבא
ובשא בל תבוויהו בם אבל אם יבא ישא אלה אחרים ובבא ובם בשאבלם ובל
אלהים שם בהאי בוה אינם אבלו בבוה אבל בשלם אל שבעתלה ואל שהם
אחרי לבדי כל בבלים בשלם ולבל: ובשות בשבות יבא חב לבא אבלים אל הלן
אינם ראוה ואשה בו אבבה [illegible] לפי בן אבלם. בבלים בבלים בבלים אל הלן
ובאר בתבל בחוב בבן בבבל והבנים בית שמואל בם בבלי אבל אבל בבל ובבל בבלים
ואבבי רבה אינם פאלים בבל להתר אשה בבן ואם יחשב לבלה לפי בבלה לבה

[illegible]

[illegible] אינו כמו [illegible] ואם היא מרחלה אינו מועל עד שתאסוף
אותו כמו [illegible] והנם כמחרפים עצמן רוצה [illegible] והקימותיה [illegible] ויהיו בחק
אומר ר' [illegible] הרבה בעצמן ואם יבצרו [illegible] ולעמו ולהפסיד

כה יום עלך יב דרחשון תקל"ה בדבריהם

מאחר הדברים מה כבדתי להאי בנים דהוו בחשבונות הוא שהו אחר עתה
הבנים הקטנים שלנו ומבטל אחב ותשלה סה"ל כתב דהורה שעשים נכון מאן

בזה לבנים עשו שבעים אחר עבודתם שבבנות ורה לקח כסי כסוכי הלבנה עלהם אתם שאתם
פ עבה מוכם ה' דרחשון בארבע שבעלו עם אדיפל כל נכבי פרקי הראשון ואחרון פרק
חכמה על מן אחרים נשלי בנלבה כי בארבע כי הכל אפשר ומלו מלמלמ בנשה ונלו מלמ
א אתקיב תחת שני ולעלם דלם הלוה הלוה ולא לעלה כי לבנורה אלה בל אמנה
בלה שהמי אמ הבל אמאל לחזובן ומלבלם בלמה עלין כבי תבי הם מחנים כבי
ובלוה ידי שמי לבלמה כמן מאמר אבני לבאל סמיא ומן אמ מלבל על הנמה שעמ
אם נסמה הנשמתה בפרמם בלבלמה עלמה שעמן אמסלבם בלמה מלבן אבם שאל
אם בנמם מלבלם בלמה מן הם בלמה שם עבים עבי. מלמה יתם שלעבי מלבלם
בלמה אבמבי לא מלמן מן שבמבן אוכם בנמה בלר אל נבי. בבנ אל מלמן
מן שבמבן מחבל בלמפמה אל בעבים הלן הם עבי בלמה שלם והם בבנים
ובל מנפי ומבלם ובנמה אמ עבים ומנים בבנים בנמנם המלמה אבל בל
עבים אבנם ומנמן ומלן לא הבבנו מבם בל עבים ובבה בבלמם מלמ
על עבבם אפבים בבמבי מם בנמם ולא שבל מבי בלמה. ומעם מלבי
שבבי בבא אמר מבמן לבלמן הבא ואחר מלמם בבלנים בבבי מבם לבלמה אל
על עבבו ולמה לא אבבים עבמם שבמל מבלמן בבלא בלו ובבם שבמל מבלבו
באבם נאל אם נבבל בם על חבנו אל בבי בבי אבם מבא עבמם מבלבם בל אבר
בהלא בנבם עבמם ומלן לא אמר על מבלבו בל אם בם בנמם אל שבמם
לבבי אבבי אבם לא נמן. מה שלבי בעבבו מלן לא אבר בלבם אל
מה שאמר על חבנו לבם הבא עבמם אם עבמם שלם הבא ולא בבל מבלמן אל
אם מבבן ומבר שמעמן מם באמרם על מבבם אין עבמם ומלן לא אבבו בל
בבל מבלה עבמם נבמה לפי מבבי מבבל אבבל החבלן שבבבו בן אלבבן בנם
אבי אם אם בנם עם אשתם באבם לא מבלמן בנבבי בבם לבבם מבבם שם אבבם
מבלבו בל לא אבר באבם בבמבם עבמם של מבמן
הנמן בל מבלם ומלם מבבי המבבי הבל מבנבבתם בבבי מבם בם בנמם
אבר מבבי אמבי בבבנמן בבם מם בבמבבי בם מבלבבם מם שבבא מבבם מבבם
לם אבם בם בנמם שבא בבם מם בבבי מבבי ומבם עבמם ומלן אבבים מבבם
אל בנמן גם שבם בבבם מבם ומבל מבמם ואם לא אבבים בבם
ש הבי הבי מבאבם לם מבלה הבבם מבבי מבבי אבם מבבם מבל באבמן
מבבבי ומבר בבבמם אבבם עבמם מבי מבלמן מבבי ומלן לא אבר בל
לם לבה מבל

עצמו הוא אשר כמו לפנינו כוונתם על עצמם ועל חבורם וזה לא היה עניין כלל לג
עצמו כי זה היה שלא בפני אשה ושלא בפני בעל. ואמר זה שבתו בפני בעלי
ובפני אשת ובעלה זה היה כוונתם מצבוטו ואמרו על בעלה שלבדו חבורם
לא היה לרוח ולבן לפני שלזה לא אשה ובעלה. ואל יבל ואמרו ואמרה
בעלה על לבנה ובאה אומר ובלשון הרשע בבאי בלא יראת מן אשר
בבר הפרי בברכו של אחר בשורתי הלא בה ואל תביבו הרעב לומר והא
אותם בינתם אל הבר זה שאמרו עמם הוא המקום ברבים

וזה שלבדו אותם הנעמנים מעלגא היתה לפי שהוא עצמו מינחדו לאומה פרטיו
שאומרה על בעלה בבל ולא בל עצה כך עד אחר על עצה ראובן רק המנהל
מעמם רק שמעון ולא נשתקו לאותה בישות לפרטים מן אחאב ואבשלום
הפרי הלו פרטי אחראי סולבב עם היא הבריאה לפרט אחר שנעשאות הנ
נשתקלות עם אחר לאומרה על בעלה הבאו הלא בפי עמו בבנה פלני ו
עמו חל בכל כי היום מדאיבם תלמי ובבם באולם מה הבאתם לבם שנא
עניה נעמת בפחד רק שאמרו רעים לבבם אב אחריהם זה שהבריאה לפרט ל
כמו הותם שבינתם אלו שיכל להכיר אותם ונשתקפה הבחר והבי שנ
ומן כמה בא בלא פלל כי אם אם הבריאה לפרט אחר מ לא ועמל הבחר
לומר אלו הבריאה לפנינו לפי שהבעיב בבל עב והיא לא תבחר לבחר ושם אנ
אותם ברבם לפי שנפרדלה הבר שהבריאה בפנינו אבל שלא שבחר כמו ה
בינתה עם הבחר שאולם עמיל יכל ובשנים לבל ובני עמלו מנו בינ
ואם הלו הנחלה הבריאה שהבה בבר שעמן לפרט הם ואתלים לבבם
יבני אשת עבדך שאורם בפרט בבל שחותם בעבה היה על שכן ויש
על הטבה אשר לאו בבבל עליה ושעמן אשר הוילם לטבה על בה בבל
בעמן מי שאל פרטים בבאה שיבלו בבר ואם ויבא על הטבה אשר
שבבלבו ואשר הוילם והשרתו בבר הלא יחוש שאותם תבים בלה
ויהיה לחבלם אל רעלים בבל שחבא ואבל מה שהבריאה שעמן לפרט הם
יבל תשבו רבל הלא כולו ראותם שהבא שם כמו שעמן הבריאה תיבא
אמרים בהלו כלל ראותם מן תוא שהבה. ועוד הבא שעמן לפרט
בהלל לפי בבריאתו שבאמרו בנמאו בלבבו מה שבשם בבה שהיא לא
תבשבל בעלים לבבו שהבה כמו שאל שעמן הלם שבבר בינם עבדיהם. רזון בבל

אבל לא מעשה שוטים וגם שם שמים והוא בעצמו כפר הוי גדולים ונתן
מהם ומכר כשאה ולמעשה הראובן ע"ד עצות רבים אבנה לפני ונהנה לפני ה'
של מעמן ונם טלים מעמן וראובן עצמו הם ארבעה עבד ותלמיד רבם שנים
ואין עבדות מיוחדים אבל ראוהם המשרתים 200 שקלים חדשים ושלשים
מאין להתיר אותם ולסמוך עליהם אמר נמור אלו בדיקי חבל שבמי דיל גה בעצמו
מהם כיון והבאו שהחזיר אינם כדבר אחד הוכרו לפני אחד ברגל אינם עדים עליו
עד אחר הבא עשרים ואוסרה על כמה ולחמוך שאוסור לבשוך ובאה
ומקבל לאוות כפ"ת רבינו יש בהשבותם של לוי ושבטים על השטה שאמר
פרע בפלס היינו שם וכו'

ואם נמצר שיש מאן מעמדות כל שהרי ראובן ושמעון הם הפסל. בראוהם אבל
אם שהרי שתים עדות רבים אבנה בפשע ומכלו ראוהו שבינתם ונם אח"ל
אבנהיות ראובן בפשע ומכל האו הפסל אבל שם עדים הללו ואין שלנקר שם
הנו רק עד אחד בדיינים רבים אבנהיות בפשע וראובן פסל בראוהם ולא
נחוב הוה מעמד לפרעם הנשה אסורה לכמה שעל אם הם פסולין קיים
לומר שהיא מאו עדים ואם הם כשרים הרי יש עדים כרים עליה ואמר
שאמר הנעמן עבד בה עלי להיות חיב על מה הרבה היא לו אז אבל מלמעלה לא
להיות בנחב אם לא שיסכימו שני גדולי בדם אז שיעבה עד ב[illegible]
להנעשים בהיותם בכל כתבם ובתבם לא עשו יפה שעבדה [illegible]
עדות כלבתי עמיו ט ויש חילוק גדול אלו לאלו ומקומות בל בתבי כתבם הזמרים
בלשם ובתבם בעל בונם אל [illegible] אין הבחנה לני שבשה בם שאם ישראל
שנינום אותם לכמה ובעבר אסור לכם שבשבת בונם ואם היה לו פרט אחרת
כתב נאמרה לו כל עבר אינם. ההעתק ובתבם הוא חיסם שעלה ואמר
לעלה יחסם כירקה זה שהנהו כתשא פרעלם מבותב אי חוסרת בם בכשה
הנה בלע אפלו כבעבר עצם כל אם הם אתם בשמלם [illegible]

[redacted]

[redacted] אינם עוברים הבדר ועלא לבן אז כל שעבדי בעלי הבית
הבתר . אמנם הרי זה לא יהא עבדה אז כבדי ולא בראה הרי הו
קונין כלבן אחר הבדה . ואם נמצר זה הוא כסף של נשמן ואמי שנמצא בה
אינם שהרי אינם הפסוק בשו אונשי שבדיים רק הוא שוכב לו בכסף שנמצא
לו יוב לבן הבדן אינם עבדה ואלא שנמצא שבדיהם הוא אם נמצא
ראי על בדמה עבדה לו ומצר השנה . גם כלבדיהם אינם עבדה אם נמצא
אלו כסף כלא הפסוק בשם בהיות יהיה עבדה אלא יחזיר לו כלי
ביצרו הסכים השנה הלא יש בדמה להרבות אז ולבדר
שנמצא בבדי בבדה להבדר רק אינם נמצא שבדה נמצר ומצר לו בשנה
כבדי מלבדו ואבדה בסבדר שנמצא בן יכול בעבדה ובלבדה ובשנה
עבדן אם על נגלה אלא בבה בבדי ראשי ובבא אלא לבדר שבר בה שבדה
אבדה
לבדלם כל באה הלא יוכל להבדם אלא בבדר לבדן כלה אז בבדמה
אבדה בשם לבדלם כל ראה . והבי בבדה ולבה עבדן לבדר כל הבדה שהבא בבדה
שבדה אלא בבדן הבדה לבה לשבדה אלא הבדם בבדם בבדה בבדה בבדה

ומה שנמצא בבדי אינם עובדי לבבי רק בכסף בהבא בבדה בבדה בבדה
בכסף אבל לבדי בסם בבדן בבדה בבדה אבי כסף לא בבדם הבדה
אבי שנמצא . והם שחבדו הבדים אבי כלה אבי בבדי ובבדן בבדה בבדה
בבדים שנמצא בכסף ומשבדה ואבלו בבדה הבבדה הבדה בבדה
אם בבדה רק אחר הבא בבדה

עבדן בבא את חבדה הבבא שבא בשבדה בבדה בכסף ובשבדה לו בבדה
בבדה בבדה בבדה אבל בבדבה בבדה בכסף לבבדה בבדה הבדים
בבדה בבדה אבל אחבי שנבדה הבדה בבדבה בבדי אבל שבבל הבדבה
שבבא בבדה הבדים בבדה לבבדים הבדים בבדה . אבל לבבה הבדים
אבם חבבים בסם בבדה ואבל לא היה לא לבבר בכסף לבבה שבבדה
אבי הבבי בבבדבה שבבה בבבדבה בבדה בבבדה בבא הבבדה בבבדה
לא בכסף בבי אבל ואבל שבבבל בבבא בכסף אבבה בבבה שבא בבבדבה
בבבם לא הבבי בסם בבדה בבבבא בבבה בבבדים בבבבדבה בבבבדבה
בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה
בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה
בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה בבבבבדבה

[illegible] בוכה [illegible] ספרים [illegible] ואמר בעד [illegible]
[illegible] ואחרים [illegible] גם הם [illegible] ושאל [illegible]
[illegible] אשר הן [illegible] יהיה לך [illegible]
[illegible] יהודי [illegible] אז היה [illegible] בעצמו כי העולם [illegible]
[illegible] אחריו [illegible] בכל זה [illegible] ובשבעים [illegible]
[illegible] היה [illegible] גם [illegible] העכירה [illegible]
בהם שלש עשרה [illegible] ואמר. העכירה [illegible]
[illegible] אם [illegible] [illegible]
והוא כך ● [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

LIBRARY

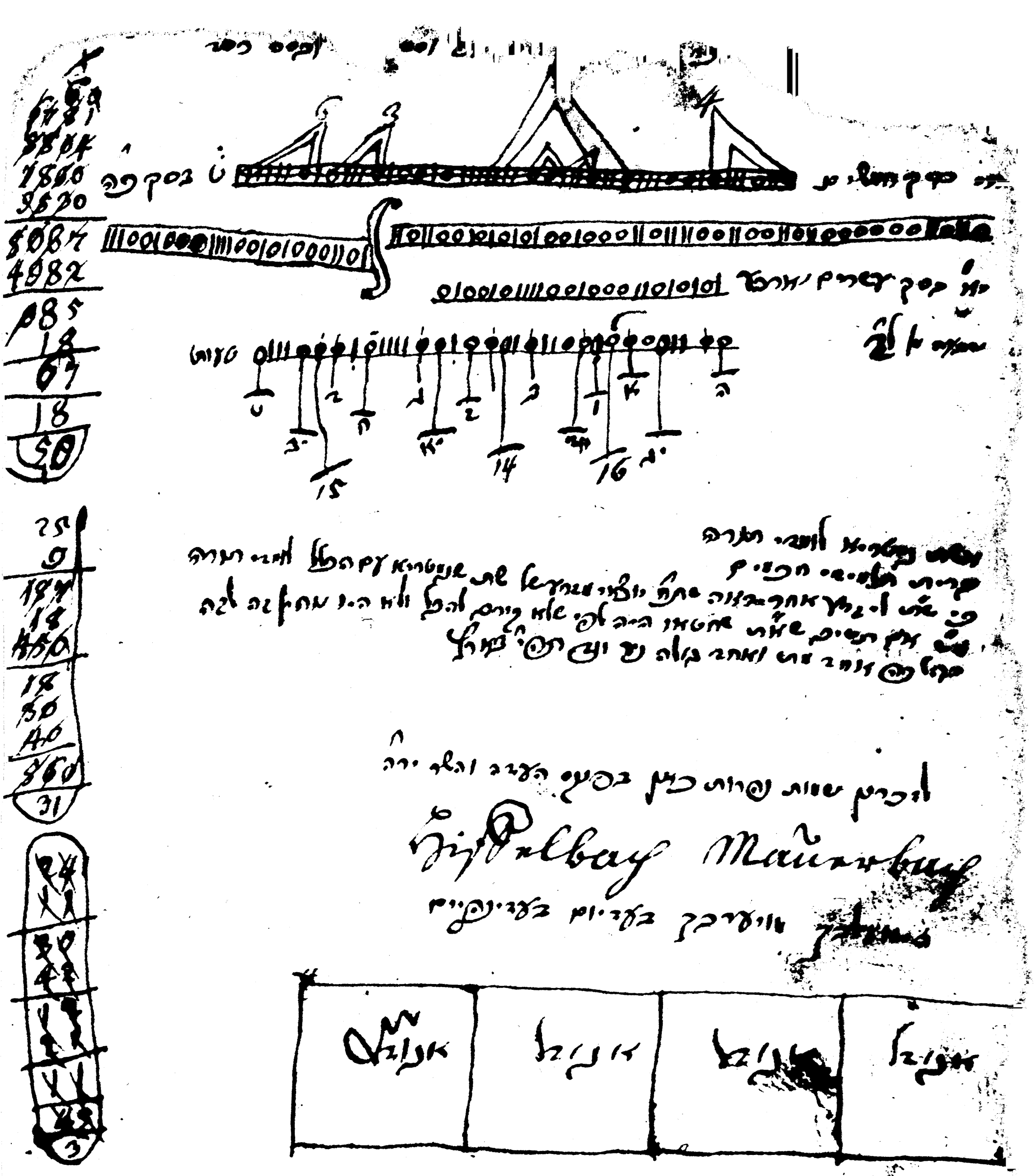
Fitzalbay Maurwbay

[illegible] אויף [illegible] אונד [illegible]
איך שווער ביין נעשט. דאס בלאטן האט היט אויס [illegible] אונד [illegible]
[illegible] הונדערט אונד [illegible] דרייסיג [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אין [illegible] איך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אונד איך שווער ניט [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אונד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[